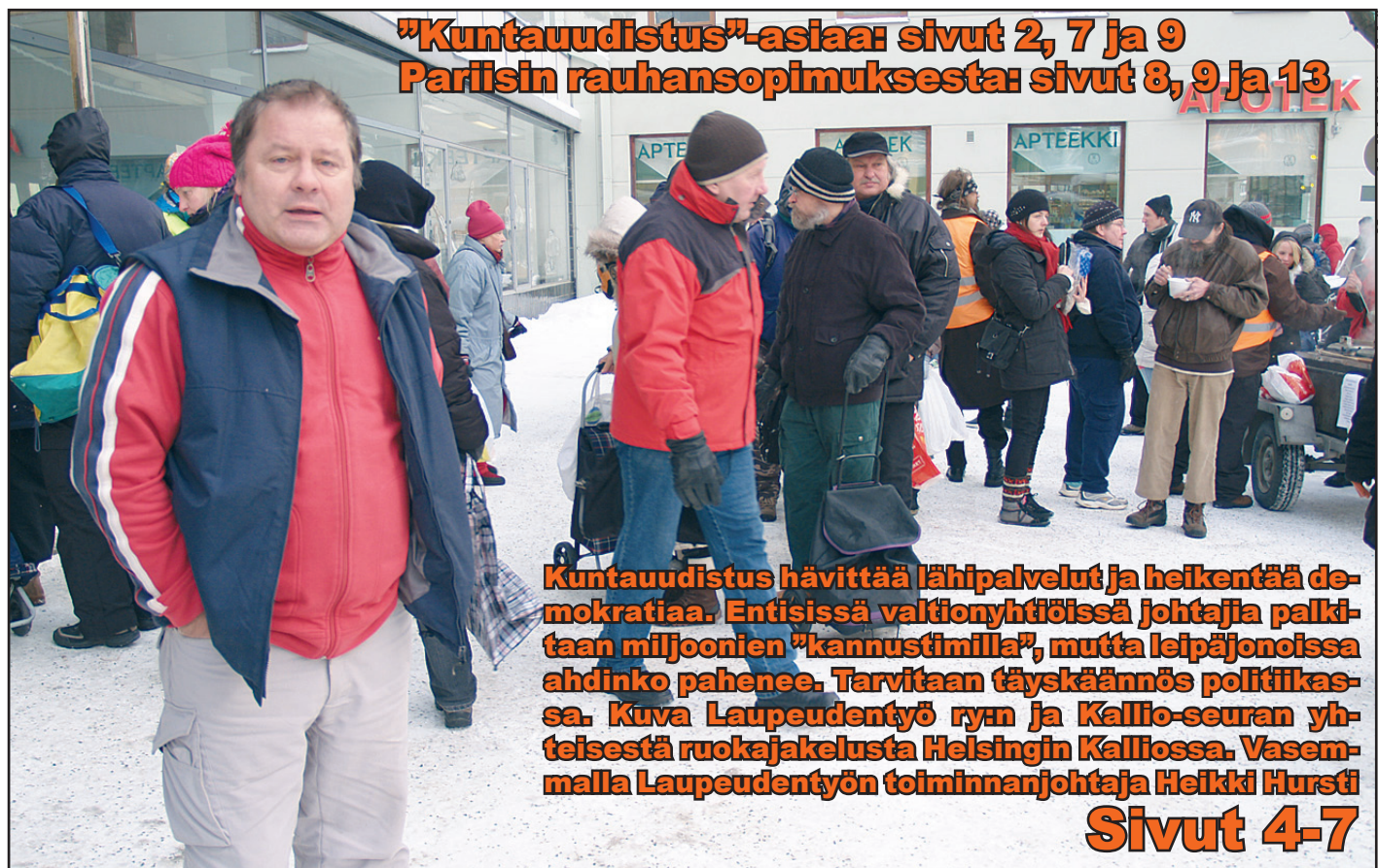

Kansanääni

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Nro 1/12, helmikuu 2012-huhtikuu 2012, 11. vuosikerta, irtonumero 1,7 €

Yhteiskunnan hävitys on lopetettava

Rauhanliikkeen herättävä sodanuhkaan

Irakin sotaa vastaan osoitettiin laajalti mieltä eri puolilla maailmaa vuonna 2003. Helsingissä suurmielenosoitus keräsi jopa 15 000 osallistujaa. Iranin ja Lähi-idän yllä leijuu tänä päivänä vakava sodanuhka. Libyan vastainen aggressio on vielä tuoreessa muistissa. Jostain syystä sodanvastaista liikehdintää ei tällä kertaa ole juuri havaittavissa. Suomalaisen rauhanliikkeen on syytä ryhdistäytyä. Kuvassa Iranin sodan vastainen mielenosoitus vuonna 2007.

Katso sivu 16

Korealaisnuorten todellista taituruutta

Korealaisnuorten harmonikkayhtye esiintyi Helsingissä Annantalolla 4.2. Täysi salillinen yleisöä pääsi ihailemaan näiden nuorten lahjakkuutta ja virtuoottista soittoa. Nuoret muusikot jatkoivat esiintymismatkaansa Suomesta Norjaan, missä yhtye herätti erityistä kiinnostusta. Yhtye esiintyi myös Suomi-Korea-seuran järjestämässä vapaamuotoisessa illanvietossa, jossa yhteisen musiikkituokion suomalaisosuudesta vastasi duo Virpi Sahi & Tommi Lievemaa.

Katso sivu 15

Sivut 2-3

- STP:n presidentinvaaliarvio
- EU:n rahaliitto romahtaa?
- Vastakkainasettelu ohi?

Sivut 4-5

- Terveyskeskusten ulkoistamiset purettava
- Julkista terveydenhuoltoa rapautetaan
- Irtisanomisista museovirastossa

Sivut 6-7

- Myrskyn jälkeen
- Kuntaudistus - EU:n mallioppilas vauhdissa

Sivut 8-9

- Pariisin rauhansopimus 65 vuotta
- "Kuntaudistuksellako" euro maiden velkoja pankeille.

Sivut 10-11

- Yksintyöskentely työturvallisuuskysymyksenä
- Työläisten taistelu Kreikan ja EU:n eliittiä vastaan

Sivut 12-13

- Salamasodan loppu ja käänne sodassa
- Miinoituslento Kronstadtin

Sivut 14-15

- Guggenheim-museostakoko "käenpoika" Helsinkiin?
- Joukkosumutuksen keskeistä tietoon
- Tietoa ja uutisia Koreasta

Sivut 16-17

- Sodan uhka Iranissa ja Lähi-idässä
- Poliittinen kriisi jatkuu Venäjällä

Sivut 18-19

- Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta
- Työkansan ilmoituksia

Sivu 20

- Kansalaissodan työläisuhrien muistolle
- Osuusliike HOK-Elannon vaalit 2.-14.4.12. Muista äänestää.

Kaikkien maiden proletaarit-liittyykää yhteen!

K

ansanääni

Päätoimittaja:

Antti Siika-aho, PL 780, 00101 Helsinki

0408335360

Helsinki 27.2.2012

Kuntauudistus on torjuttava

On selvää, että kuntauudistuksella ei pyritä palveluiden turvaamiseen, kuten hallitus väittää virallisessa liturgiassaan. Uudistuksella päinvastoin karsitaan palveluita. Jos pieniä kuntia yhdistetään suureen maakunnalliseen keskukseen, niin näistä pienistä kunnista lakkautetaan monia palveluita ja palvelut keskitetään keskuskuntiin. Eihän muuten aikaansaada minkäänlaisia säästöjä. Ja nimenomaan säästöt ovat kuntauudistuksen taustalla.

Kuntauudistus saattaa vaarantaa perustuslain takaamat perusoikeudet ja yhdenvertaisuuden. Se saattaa olla perustuslain vastainen jo senkin takia, että valtio ylhäältä sanelemalla puuttuu kuntien itsehallintoon.

Kokoomusvetoinen hallitus ei kuuntele asiantuntijoita, joiden mukaan ihanteellinen kuntakoko palveluiden tuottamisen tehokkuuden kannalta on 20 – 50 000 asukkaan kunta. Suomen 170 pienintä kuntaa vastaavat vain 3 % kuntien kokonaismenoista. Kuntauudistus on ideologinen, oikeistolainen hanke palveluiden karsimiseksi ja demokratian heikentämiseksi.

Tarvitaan politiikan suunnan muutosta

Julkiset palvelut ovat mahtava potentiaalinen bisnes yksityisille firmoille. Siksi ne ovat innokkaasti tunkeneet itseään mukaan palveluiden tuottajiksi. Julkisten palveluiden yksityistäminen sekä julkisen sektorin supistaminen ovat osa uusliberalistista EU-politiikan suuntausta, jossa Suomi on ollut mukana viimeisten noin parinkymmenen vuoden ajan.

Vaikka Suomi on rikkaampi kuin koskaan ennen, törmää kaikkialla samaan hokemaan: rahaa ei ole. Sanotaan, ettei meillä ole jatkossa enää varaa ylläpitää nykyisenkaltaista hyvinvointivaltiota. Tämä ei tietenkään pidä paikkaansa. Kyse on siitä, että rahaa on, mutta se ei kantaudu yhteiseen kassaan.

Lipposen hallitusten toimesta 1990-luvulla hävitettiin monia valtionyhtiöitä. Pelkästään Fortumin tuloksesta maksetaan vuosittain satoja miljoonia euroja osinkoina ulkomaisille sijoittajille, pois omasta kansantaloudestamme.

Julkiset, kunnalliset palvelut voidaan turvata, jos saamme aikaan politiikan suunnan perusteellisen muutoksen. Yhteiskunnallista varallisuutta on kerättävä ja ohjattava kansalaisten hyväksi. On alistettava pääomatulot myös kunnallisverotuksen piiriin. Suurituloisia suosivaan verolinjaan on saatava täyskäännös. Uusliberalistisesta, demokratiaa heikentävästä politiikasta on siirryttävä tavallisia ihmisiä palvelemaan kansanvaltaiseen politiikkaan.

Niinistön linja jää nähtäväksi

Pääkaupunkiseudun median tukema Haavisto-ilmiö pudotti Paavo Väyrysen presidentinvaalien toiselta kierrokselta. Väyrystä tuettiin laajalti Itä- ja Pohjois-Suomessa. Lapissa hänen kannatuksensa ensimmäisellä kierroksella oli jopa 43 prosenttia.

Äänestysprosentti toisella kierroksella oli nykymuotoisten presidentinvaalien historian alhaisin. Tämä johtuu ennen muuta siitä, että maakunnissa koettiin vaalien toinen kierros kehä III:n sisäiseksi peliksi. Myöskään monien kaipaamaa EU-kriittistä ehdokasta ei ollut mukana toisella kierroksella.

Joitakin ulkopoliittisia eroja paljastui kärkikaksikon välillä. Sauli Niinistö korosti hyviä suhteita Venäjään ja Kiinaan, kun taas Haavisto ilmoitti olevansa valmis jopa Dalai-laman tapaamiseen silläkin uhalla, että se estäisi tapaamasta Kiinan johtoa.

Suhteessa Iraniin Niinistö oli Haavistoa jyrkkäsanaisempi ja hänen Yhdysvaltoja myötäilevä kantansa tuli selkeästi näkyviin. Haavisto korosti diplomatian merkitystä, kun taas Niinistö kannatti nykyistä pakotepolitiikkaa. Haavisto painotti YK:n mandaattia sotilasoperaatioiden yhteydessä, kun taas Niinistölle riittäisi joissain tilanteissa pelkkä EU-mandaatti. Tämä merkitsisi kansainvälisen lain vastaista sotaa.

Nähtäväksi jää, millaiseksi muodostuu Niinistön linja. Työväen- ja rauhanliikkeen on syytä olla valppaana, ettei maatamme viedä mukaan laittomiin sotilaallisiin seikkailuihin tulevalla presidenttikaudella.

Toimituksen pääkirjoitus:

Tommi Lievemaa

Tilaan

K

ansanään

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 15 €.

☐ Olen maksanut tilaushinnan 15 €

☐ Maksettu tilille Op FI0855411420027966

☐ Lehti laskuttaa

Sukunimi

Etunimi

Lähiosoite ja paikka

Postinumero ja -paikka

Tilaus os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki

Tilaus sähköpostilla: tilaukset.kansanaani@gmail.com

Presidentinvaalit jälleen mediasirkusta

Presidentti johtaa maamme ulkopoliitiikkaa yhteistoiminnassa valtioneuvoston kanssa ja toimii myös puolustusvoimien ylipäällikkönä. Ulko- ja turvallisuuspolitiikka on presidentin vallankäytön kovaa ydintä.

Kuva: Heikki Männikkö

Presidentinvaalien ensimmäisen kierroksen keskusteluissa keskitettiin kuitenkin presidentin viran kannalta vähemmän merkityksellisiin arvokysymyksiin. Monet olennaisen tärkeät aiheet jätettiin mediassa tietoisesti vähälle huomiolle. Tällaisia ovat esimerkiksi mahdollinen Nato-jäsenyys, suhteet ulkovaltoihin ja erityisesti suureen naapuriimme Venäjään, eurokriisi sekä EU-politiikan suunta. Huomio onnistuttiin siirtämään pois muun muassa äärimmäisen tärkeästä Nato-kysymyksestä. Myös eurokriittiset puheenvuorot vaiennettiin television vaalikeskusteluissa melko tehokkaasti.

Mediasirkus hyvin vahingollista

Median pitkälti epäolennaisuuksiin keskittyvät vaalikeskustelut aiheuttavat sen, että erityisesti ne kansalaiset, jotka eivät seuraa politiikkaa aktiivisesti, joutuvat tekemään valintansa lähinnä mielikuvien pohjalta. Tästä voi aiheutua suurtakin vahinkoa. Esimerkiksi ehdokkaan piiloteltu Nato-myönteisyys voi tuottaa ikäviä yllätyksiä vaikkapa jonkin tulevan sotilaallisen konfliktin yhteydessä, kun Suomen liittymistä operaatioon pohditaan ulkopo liittisessa johdossa. Olisiko Nato-myönteisempi presidentti puoltanut esimerkiksi Suomen liittymistä äskettäiseen länsivaltojen hyökkäykseen Libyaan? Tästäkin syystä olisi välttämätöntä, että keskeisistä ulko- ja turvallisuuspolitiikan kysy-

myksistä käytäisiin perusteellista ja avointa keskustelua ennen vaaleja. Maamme jakautuminen kahtia menestyvän etelän ja kuihtuvien maakuntien välillä korostui myös ensimmäisen kierroksen vaalitulosksessa. Monet Pohjois- ja Itä-Suomen ihmiset kokevat, että vaalit ratkaistaan kehä III:n sisäpuolella. Heistä näyttää siltä, että toisella kierroksella ei ole lainkaan sellaista ehdokasta, joka välittäisi syrjäseutujen asioista tai suhtautuisi kriittisesti hallituksen kaavailemaan pienten kuntien alasajoon.

Vuoden 1994 toisinto

Näissä vaaleissa toistui tiedotusvälineiden ohjaava rooli vuoden 1994 tapaan. Silloin vuonna 1994 tiedotusvälineet ovensuukyselyjä manipuloimalla kykenivät vaalipäivänä ohjaamaan ihmisten äänestyskäyttäytymistä siten, että Paavo Väyrysen sijaan toiselle kierrokselle varmistettiin Elisabeth Rehn. Tämä oli välttämätöntä siksi, että pelättiin Ahtisaaren jäävän alakynteen Väyrystä vastaan julkisissa keskusteluissa. Sama juttu oli nyt. Tiedotusvälineet ”antoivat Haavisto-liikkeelle siimaa” sen verran, että Väyrynen pudotettiin. Tällä voitiin varmistaa se, että oikeista asioista tälläkään kerralla ei toisen kierroksen alla keskusteltu. Molemmat ehdokkaathan olivat vuoden 94- tapaan selkeästi ”Nato- ja EU-miehiä”.

Vaalien ensimmäinen kierros paljasti vaalien

häviäjät

Vaalien ensimmäinen kierros oli suurkatastrofi SDP:lle. Paavo Lipposen äänimäärän jääminen 6,7 prosenttiin oli SDP:n kaikkien aikojen huonoin vaalitulos. Tulos osoittaa, että demarit ovat menettäneet kosketuksensa työväenluokan tämän hetken haasteisiin, joka johtuu siitä, että demarit ovat aikoja sitten menneet rasvakasi kapitalistien rattaisiin ja unohtaneet perustehtävänsä, työätekevien etujen puolustamisen. Vaalitappio oli ennen kaikkea demarien oikeistosiiven tappio. Jos puolue aikoo päästä jaloilleen, se voi tämän jälkeen tehdä sen vain korjaamalla politiikkaansa vasemmalle. Tätä samaa vasemmiston rappiota edustaa myös Vasemmistoliiton Paavo Arhinmäen vaalitulos 5,5 prosenttia ja myös aivan samoista syistä.

Toinen selvä häviäjä vaaleissa oli mahtavan ”jytyn” kevään eduskuntavaaleissa saanut Perussuomalaiset. Puolue ei osannut millään tavalla hyödyntää voittoa. Seuraus saattaa olla, että tulevissa kunnallisvaaleissa puoluetta odottaa kaikkien aikojen ”perussähdys”.

Työväenliikkeen järjestäytyttävä uudelleen

Presidentinvaalit korostivat kehityssuuntaa, joka on ollut vallalla jo parikymmentä vuotta aina reaalisisialismin romahduksesta lähtien. Vasemmiston ja työväenliikkeen alamäki jatkui eikä muutosta ole nykyisellään näköpiirissä. Sdp:n ja Vasemmistoliiton yhteinen äänimäärä presidentinvaaleissa oli n. 12 prosenttia. Tulos on historiallisen keho. Sdp:n ehdokasta ei nähty vaalien toisella kierroksella, mikä sekini on historiallinen tapaus.

Katsomme, että nykyisestä yhteiskunnallisesta kriisistä ei ole enää ulospääsyä ilman perusteellisia muutoksia. Olemme eri yhteyksissä todenneet, että tänään työväenliikkeen on järjestäydyttävä uudelleen. Sen on todellakin järjestäydyttävä alusta saakka uudelleen niin, että porvarillinen markkinadiktatuuri korvataan kaikkien työätekevien edut huomioivalla uudella järjestyksellä.

STP
Hallitus 11.2.12

Uusliberalistinen kuntauudistus

Julkinen sektori on velkaantunut. Tämä on myönnettävä. Tämä on 1990-luvulla toteutetun poliittisen suunnanmuutoksen looginen jatkumo. Hyvinvointiyhteiskunnan rakenteet romutetaan, julkinen sektori ajetaan alas. Hallituksen missio ns. suuri kuntauudistus on johdonmukainen jatke tälle ideologiselle suuntaukselle. Julkinen sektori on liian julkista. Se on vapaan kilpailun näkökulmasta liiaksi säänneltyä. Julkisen vallan ohjauksessa olevan palvelutuotannon koetaan olevan markkinahäiriikkö. EU-komissio vaatii vapaata ja avointa kilpailutusta kaikille toimintoille.

”Kuntien roolia julkishallinnon keskeisenä toimijana ja rajapintana kansalaisiin vahvistetaan” on kirjattu hallitusohjelmaan. Samalla kunnille tärkeitä valtionosuusjärjestelmää ”...uudistetaan...ja sen kannustavuutta parannetaan.” ”Kuntien kykyä selvittää pääosin omalla vero-

tulorahoituksella edistetään.” Hallitusohjelman kuntapolitiikkaosio on karua luettavaa. Siinä on kauttaaltaan puhtaan uusliberalistinen ”riivienvälijuonne”. Perinteisesti ja pääasiassa edelleen kuntien kontolla olevasta peruspalvelutuotannosta puhutaan kuin mistä tahansa markkinatarvarasta. Sen tuottavuusastetta on kohotettava. Sen on oltava kilpailukykyinen. Vasta suuren kuntaremontin myötä ne mystiset ”vahvat peruskunnat pystyvät tulokselliseen elinkeinotoimintaan”.

Nyt kun euron saattohoito alkaa olla terminaalivaiheessa, ainoana pelastuskeinona nähdään liittovaltion muotoon suuntautuminen. Tässä voisi nähdä analogiaa tämän hallituksen voimalla masinoiman kuntaremontti-ideologian kanssa. Kunnat asetetaan suuriin vastuisiin sosiaalsektoriin liittyvissä velvoitteissa ja samalla valtionosuudet pidetään edellisen ”saateenkaarihallituksen” toteuttamien rankkojen leikkausten jälkeisellä, sietämättömän alhaisella tasolla. Tällaisia vipusimia käyttämällä voi-

daan sitten todistaa, ettei suurin osa Suomen kunnista pärjää yksin. On liitouduttava. Logiikka tuntuisi olevan, että kunhan luodaan riittävän suuria kokonaisuuksia ja toimintoja yhtiöitetään, syntyy kuranttia tavaraa markkinoilla kaupattavaksi. Palvelutuotanto ajetaan pala palalta aina ahneiden ja voittoja hakevien kansainvälisten sijoittajien käsiin.

Tämän vallitsevan ideologisen suuntauksen mukaa kaikki on alistettava kilpailulle. Kilpailun motivaattorina on voiton tavoittelu. Tämä on päättymätön, tuhoisa kierre. Jatkuvan kasvun pakko vie eräänlaiseen paradoksiin: reaalisen kasvun sijasta on alettu käymään kauppaa ”pseudoarvoilla”. Johdannaismarkkinat ovat tämän järjestelmän syöpä. Kapitalistisesta järjestelmästä on tullut maksamattomien velkojen kauhun tasapainoon perustuva, totaaliselle tuholle koko ajan altis rakennelma.

Unto Nikula
Vantaa

EU:n rahaliitto romahduksen partaalla

Eurokriisin pohjimmainen syy on muutamien Euroopan maiden poliittisten johtajien ja suurkapitalistien hillitön liittovaltiokiima. Suomessa Lipponen ja Niinistö ajoivat Suomen poliittisin perustein rahaliittoseikkailuun, jonka katastrofaalisista seurauksista tehdyt selvitykset varoittivat. Esko Seppänen onkin todennut: ”Euro on liittovaltion raha. Se ei ole minkään maan oma valuutta. Se on liittovaltion raha, joka perustuu ajatukseen siitä, että ensin liittovaltioidaan talous ja että siitä seuraa väistämättömästi poliittisen liittovaltioitumisen syveneminen. Euro on Emun muna, joka on nyt mennyt rikki”.

USA:n taloustutkijat ovat yhtä mieltä euron kriisistä. Liberaalit taloustieteen nobelistit Paul Krugman ja Joseph Stiglitz ovat olleet sitä mieltä, että yhteiseen rahaan siirtyminen oli euromailta paha erehdys ja että euro joutaisi historian roskatynnyriin. Konservatiivinen Nobel-taloustieteilijä Martin Feldstein pitää liittovaltiopoliittikkaa älyttömänä: ”Eurooppa tarvitsee maakohtaisia verotus- ja budjettiuudistuksia, ei uutta puskemista poliittista integraatiota kohti”.

EU:n rahaliitto on huokuva talo

EU- ja EMU-sopimuksissa oli selkeät pykälät: kukin maa vastaa omista velvoitteistaan. Pankit ja muut suursijoittajat keksivät, että järjestelmät antavat ajan mittaan mahdollisuuden takoa rahaa. Järjestelmä mahdollistaa yksittäisten maitten elää yli varojensa, ja silloin ne täytyy pelastaa. Rakenteeltaan erilaiset kansantaloudet eivät voi pitkään toimia yhteisvaluutalla. Se on mahdollista vain liittovaltiolle. Ruotsi ja eräät muut maat oivalsivat tämän. EU väittää noudatta-

Kuva: Heikki Mannikko

vansa toiminnassaan avoimuuden ja läpinäkyvyyden periaatteita. Rahaliitossa oli alkuaan tiukat säännöt esimerkiksi budjettivajeitten suhteen. Näitä sääntöjä rikkoivat ensin EU:n suurmaat Saksa ja Ranska. Nämä Emun johtavat maat yllyttivät omia pankkejaan ja sijoittajiaan tarjoamaan rajattomasti lainoja muille maille. Saksan tuotteita piti saada kaupaksi kaikin keinoin Saksan talouden elvyttämiseksi. Euroopan valtiolainat julistettiin poliittisella päätöksellä riskittömiksi. Sijoittajat saivat takuut, että veronmaksajat maksavat kaiken, jos nämä eivät saa rahojaan Kreikasta ym. valtioilta. Lissabonin sopimus kieltää yksiselitteisesti tällaiset tukipaketit naapurimaiden pankeille. Rahaliitto on huokuva talo, jonka keinotekoinen pönkittäminen olisi syytä lopettaa.

Tukipaketit tukevat velkamaita kuin köysi hirtettyä

Kaksi vuotta sitten Kreikan valtiolla oli velkaa ja takausvastuita noin 325 miljardia. ”Tukipakettien” ja niihin ehdoksi asetettujen budjettileikkausten jälkeen maan kansantuote on painunut jyrkkään laskuun. Valtion velka ja takausvastuut ovat

runsaat 390 miljardia. Kreikan kansantuote on 13-15 % pienempi kuin kriisin alkaessa; velat ja vastuut ovat siitä 190 %. Tänä vuonna kansantuotteen odotetaan romahtavan peräti 30 %.

Olli Rehnin mukaan tukipaketti on kuin ”krapularyypä”. Kreikan ”pelastuspaketit” pelastavat Saksan ja Ranskan pankkeja - eivät suinkaan Kreikkaa. Parasta tukea velkamaille on vaatia velkojen jäädyttämistä, kunnes näiden maiden talous nousee jaloilleen.

Setelirahoitus on omaisuuden uusjakoa

Epäsuora keino maksattaa kriisimaiden velkoja ja niihin liittyviä tappioita euromaiden kansalaisilla on inflaation kiihdyttäminen. Valtioiden perinteinen tapa velkakierteen avaamiseksi on setelirahoitus. Nykyään keskuspankin ei tarvitse edes käynnistää painokonetta, vaan homma voidaan hoitaa tilisiirtotona valtiolle. EU:n kohdalla oleellinen kysymys kuitenkin on, kenelle nämä rahat annetaan? Nyt näyttää siltä, että rahat päätyvät käytännössä yksityisille rahoituslaitoksille täysin vastikkeetta, vaikka EU:n pitäisi

ottaa nämä rahoituslaitokset haltuunsa vastikkeeksi roskalainojen lunastamisesta. Setelirahoitus kiihdyttää inflaatiota, mistä johtuen velat ja pankkitileillä olevat rahat häviävät taivaan tuuliin. Setelirahoitus johtaa mittavaan omaisuuden uusjakoon, josta hyötyvät eniten velalliset, mutta myös kiinteään omaisuuteen ja osakkeisiin panostaneet tahot. Samalla valuutta devalvotuu ja ulkomaisten tuotteiden hinnat nousevat, mutta vienti piristyy. Setelirahoituksenkin haittoja voi lieventää verotuksen avulla. Inflaatiota hienovaraisempi keino velkakriisin maksattamiseen sivullisilla on keinotekoinen matala korkotas, joka merkitsee tukea säästäjiltä pankeille ja velallisille. Pankkitukea on EKP:n pankeille tarjoamat lainat, joiden korko on 1 %. Tämänkin tuen kustantavat euromaiden veronmaksajat.

Euroalueen velkamyrsky pahenee

EU-maiden huippukokous viime joulukuussa epäonnistui kaikin tavoin. Se ei vienyt EU-maita kohti poliittista yhdentymistä, mihin Saksa ja kumppanit pyrkivät. Kokous ei myöskään tehnyt euromaiden valtionvelkakirjoja entistä houkuttavammiksi yksityisten rahamarkkinoiden näkökulmasta.

Kriisi kärjistyy, kunnes päättäjät puuttuvat SEN syihin ja päättävät, kuka kärsii tappiot. Euromaiden johtajat ovat pitäneet jo 16 ”ratkaisevaa” kriisikokousta, mutta loppulaskun määrästä eikä maksajasta ole tietoa. Kriisi pahenee, uutta velkaa oietaan vanhan päälle. Talousnäkymät ovat kehnomat kuin vuosi sitten. Euromaiden talouden tasapaino on entistä pahemmin vinksallaan. Kriisimaiden vaihtotaseen alijäämät ja Saksan ylijäämät on kasvanut. Tukipaketit eivät pienennä kriisimaiden velkaa,

mutta kasvattavat muiden maiden vastuuta.

Pankkien tilanne heikkenee.

Euroalueen pankkijärjestelmässä muhii ehkä jopa 2 tai 3 biljoonan euron verran piileviä luottotappioita. Jos pankit ja yksityiset rahoittajat eivät joudu kärsimään tappioitaan, sijaiskärsijöitä odottaa iso lasku.

Ellei ylivelkainen kriisivaltio kykene maksamaan velkojaan, euromaiden veronmaksajat pannaan maksamaan kriisimaiden velat sekä pankkien ja muiden riskinottajien tappiot. Tällaisen tappiosuojan kustantamiseen Suomi osallistuu. Tukipaketit menevät vanhojen velkojen maksamiseen. Kriisimaat maksavat velkansa korkoineen. Luottojen myöntäjille syntyy uutta velkaa ja takausvastuita. Hyvin talouttaan hoitaneiden maiden veronmaksajat maksavat holtitonta luototusta antaneiden pankkien tappiot.

... kuin hidastettu junien yhteentörmäys...

Vuoden 2008 finanssikriisin ennakoinut taloustieteen professori Nouriel Roubini ennustaa Kreikan lähtevän eurosta vuoden sisällä ja Portugalin seuraavan perässä. Hän ennustaa myös koko euroalueen romahtamista muutaman vuoden aikajänteellä. Todennäköisyys koko yhteisvaluutan hajoamiseen on 50 %. ”Euroalue on kuin hidastettu junien yhteentörmäys”.

Brittiläinen tutkimusyhtiö CEBR ennustaa, että euron hajoaminen alkaa 2012. - 60 % todennäköisyydellä vähintään yksi maa eroaa eurosta. Todennäköisyys sille, että euroalue hajoaa 10 vuoden kuluessa, on noussut 99 %:iin.

Juhani Tanski STP:n puheenjohtaja

Vastakkainasettelu ohi?

Presidentin vaalit olivat ja menivät. En muista sellaisia vaaleja, joissa olisi vain mustia, harmaita tai vaaleanpunaisia porvareita. Tästä nyt jotkut vasemistoliihtolaiset ja ehkä muutama demari repii pelihousunsa, mutta ihan turhaan. Mustan kokoomuslaisen pääministerin porvarihallituksessa istuvat vain ja suurpääoman ikioman EU:n asioista huolta kantavat pikkuporvarit.

Tästä yksituumaisesta vaali-, hallitus- ja EU-tohinasta kokoomuslaiset saivat aiheen riemusta kiljuen julistaa kaikelle kansalle, että vastakkainasettelun aika on ohi!

Jo yksin Työsopimuslaki – siis jo laki – asettaa kapitalistit ja työläiset vastakkain. Lain mukaan työnantaja ottaa ja erottaa työläiset, joiden on tehtävä työtä kapitalistin hyväksi. Sen vuoksi laki edellyttää, että työntekijä tekee työtään työnantajan, kapitalistin johdon ja valvonnan alaisena.

Tässä suhteessa työntekijällä ei ole nokan koputtamista. Sen sijaan sitä on jonkin verran työehtosopimusasioissa. Tosin nekin on pikkuhiljaa onnistuttu monopolisoimaan ammattiliittojen ja niiden keskusjärjestöjen demarihui-pun haluttomiin käsiin. Tyypilliset

työsuhteet on vähin erin muutettu epätyypillisiksi. Jo lähes puolet palkansaajista tekee jatkuvasti puoli vuotta töitä ja on toisen puolen ilman työtä ja palkkaa.

Rinnan työn vähenemisen kanssa palkkojen reaaliarvo hiljalleen laskee. Hinnat nousevat palkkoja nopeammin. Samoin hissun kissun työehtosopimusten tehoa heikennetään. Palkoista halutaan joustavia ja palkoista sopiminen halutaan viedä kokonaan työpaikoille, jossa työntekijät ovat työntantajaa heikompi, sillä menneen maailman pelote toimii taas – kyllä portin takana on tulijoita!

Tuloerot ovat huimaavat. Tulonsaajista 2,7 prosenttia sai viimeisen verotilaston mukaan tuloja keskimäärin 10 427 euroa kuukaudessa, mutta 41,3 prosenttia sai palkkaa vain 869 euroa kuukaudessa. Ero on niin suuri, että pienituloiset eivät osaa niitä edes kadehtia. Eikä siihen ole syyttäkään, se ei johtaisi mihinkään.

Tuloerot eivät ole pääasia. Pääasia on se, että tuolla pienen pienellä 2,7 prosentin suuruisella kapitalistijoukolla on niin suuret pääomat, että niillä se voi kiristää ja vaatia hallitusta harjoittamaan sen etujen mukaista politiikkaa. Jokainen porvarihallitus on sen jojo.

o o o
Todettakoon taas kerran, että

pääomien, tavaroiden ja palvelusten vapaa liikkuminen olivat EU:n liittymisen ennakkoehtoja. Niiden täyttäminen alkoi pääomista 80-luvun lopulla. Silloin otettiin ulkomailta tolkkumattomasti velkaa, joka jaettiin halukaille ja haluttomillekin. 90-luvun alussa toteutettiin tavaroiden, palvelusten ja työvoiman vapaa liikkuminen. Ulkomaisten suuryritysten kilpailukyky oli ylivoimaista. Siksi 30 000 pk-yritystä ajautui konkurssiin ja 20 000 lopetettiin muuten. Siitä seurasi mielen työttömyys ja pankkikriisi sekä lukuisten pankkien tuho.

Lopulta vielä suuret suomalaiset yritykset myytiin hyvällä hinnalla ulkomaalaisille ja rahat vietiin pois maasta. Viime vuoden alussa pääomia oli jo viety maasta yhteensä 535 miljardia euroa. Se on jo lähes yhtä paljon kuin koko tuotantopääoma.

EU:n ja vapaakaupan ansiosta suurpääoma on rikastunut aivan tolkkumattomasti.

Vapaakaupan vuoksi elantonsa menetti myös suuri joukko maanviljelijöitä, kun yli 100 000 maatilaa on hävitetty. Se on ollut julmaa peiliä, vaikka siitä ei ole meteliä pidetty. Edes Keskusta, entinen Maalaisliitto, ei ole hyppinyt seinille, vaikka olisi pitänyt. Maalaisliitto antautui ehdoilta. Se muutti itsensä talonpoikasperäisestä kapitalismin

porvarilliseksi tukipilariksi.

Huonoiten, itse asiassa todella huonosti, on käynyt palkkatyöläisten koulutuksesta ja ammatista riippumatta. 1990 jälkeen työikäisten määrä on kasvanut 5,6 prosenttia, mutta työn tarve on vähentynyt. Vapaakaupan ja EU:n myötä todellinen työn puute on 1,3 miljardia työtuntia, kun otetaan mukaan myös työvoimasta eri tavoin syrjäytetyt. Koko työvoimapotentialin työn puute on 26,2 prosenttia!

Suomen omavaraisuus on menetetetty. Suurpääoman ja palkkatyöläisten tulot ja työllisyys ovat kehittyneet täysin eri suuntiin.

o o o

Tuloerojen kasvu, työttömyyden ja köyhyyden lisääntyminen, kuntaudistus sekä sosiaalipalvelujen ja sosiaaliturvan alasajo ovat seurausta suurpääoman kapitalistisia etuja ajavasta EU:sta ja sen vaatimasta vapaakaupasta ja itsenäisestä rahapolitiikasta luopumisesta.

Kaikki pitkän ajan ennusteet ovat yksimielisiä siitä, että arvaamattoman rahamaailman ongelmat jatkuvat ja tuotanto kasvaa todella hitaasti. Syy on selvä. Pääomien ja tuotannon keskittyminen harvojen käsiin on vähentänyt kiinnostusta tavaratuotantoon. Nyt halutaan tehdä rahalla rahaa.

Vuoden1990 jälkeen rahamarkkinat ovat kasvaneet 12 kertaa bkt:tä suuremmiksi. Siitä 90 prosenttia on keinottelulla luotua virtuaalirahaa. Sitä ei ole oikeasti olemassa. Sen pankit ovat kehittäneet luomalla monenkirjavia johdannaisuotteita. Aikanaan tuo digitaalinen haamuraha olisi muutettava konkreettiseksi, mutta kun tuotannossa ei rahaa synny, kriisi on valmis. Siksi veronmaksajia vaaditaan pankkien tappioiden maksumiehiksi. Vastakkainasettelu kärjistyy.

Suomella on vastuuta 49 miljardia euroa vakausrahastoille. Jos huonosti käy ja käy, vastuiden määrä kasvaa koko ajan mm. korkojen vuoksi ilman kattoa! Uhat ovat niin moneittömät, että euromaiden veronmaksajat eivät niitä kestä.

o o o

Vastakkainasettelun aika ei ole ohi. Päinvastoin. Suurpääoman ja palkkatyöläisen, kapitalistien ja työväenluokan etujen ristiriita kärjistyy joka ikinen päivä. Siksi sinun ja minun, meidän pienten ja heikkojen on järjestäydyttävä ja muodostettava voittamaton päämäärätietoinen vastavoima kapitalistien pohjattomalle aineudelle.

Kai Kontturi

On aika purkaa terveyskeskusten ulkoistamiset

Antti Holopainen
Lääkäri, Lahti
Lahden kaupunginvaltuus-
ton ja kaupunginhallituk-
sen jäsen

Lääkärilehdessä (16.12.) julkais-
tun kyselyn mukaan terveyskes-
kuksissa on aiempaa enemmän
vakituksia lääkäreitä. Ulkoistet-
tuina toimii vain 6,7 prosenttia
ja ostopalveluina hoidetaan 5,7
prosenttia tehtävistä. Myös lää-
kärivaje on supistunut. Ulkois-
tamisen haitat aletaan tiedostaa
sekä lääkärikunnan että kunnal-
lispoliitikkojen keskuudessa en-
tistä selkeämmin. Alkaa näyttää
jo siltä, että julkinen valta saa ta-
kaisin sille kuuluvan perusteh-
tävän, terveyspalvelujen kehiti-
tämisen, hallinnoinnin ja ohjaa-
misen.

Käänteen saaminen on yhä
haasteellista erityisesti suurissa
kaupungeissa kuten Lahdessa, jos-
sa yksityistämismyman ”muutos-
agentit” ovat ujuttautuneet sosiaali-
ja terveydenhuollon hallintokoneis-
toon. Ulkoistetun mallin yhdessä
MedOnen kanssa Lahdessa raken-
tanut entinen toimialajohtaja Mat-
ti Liukko ja yllilääkäri Risto Savilahti
kirjoittivat vuonna 2007 Lääkärileh-
dessä artikkelin, jossa he määrit-
tivät julkisen hallintovirkamiehen
tehtäväksi kuntapalvelujen ”mark-
kinaehtoistamisen” eli kilpailun ja
markkinoiden aikaansaamisen niil-
lä alueilla, joissa niitä ei vielä ole.

”Muutosagenttien” suuri ”in-
novaatio” oli koko terveyses-
man ulkoistaminen aiemmin
ulkoistettuna toimineiden yksit-
täisten, mutta runsaasti käytet-
tyjen keikkalääkäreiden tilalle. Lah-
den päättäjät hyväksyivät uuden
mallin ”selkä seinää vasten” kun se
esiteltiin keikkalääkäreitä edulli-
sempana. MedOne sai vastuun ter-
veysasematason henkilöstöhallin-
nosta, kun myös muu henkilökunta
siirrettiin työsuhteeseen aiemmin
lääkäriyövoimaa välittäneeseen
firmaan. Kaupunkiin virkasuhte-
sa olleista lääkäreistä ja hoitohen-
kilökunnasta on tullut ajan mittaan
veronmaksajia lypsävän ylikan-
sallisen terveysbisneksen palk-
katyöläisiä.

Lahden mallia markkinoitiin
voimakkaasti ja Elinkeinoelämän
keskusliitto vaati suljetun terveys-
sektorin avaamista markkinoille.
Markkinointia ja kehitystyötä on
tuettu myös Sitran hankerahoilla
ja ilmeisesti myös TE-keskusten yri-
tystoiminnan tukemiseen tarkoite-
tuilla valtion rahalla. Valtionhallin-
to omine ”muutosagentteineen”
on edistänyt nurkanvaltausta muun
muassa sallimalla yksityisessä työ-
suhteessa olevien lääkäreiden
hoitaa virkavastuuseen kuulu-
via virkatehtäviä. Näin syntyneet
lääkäriyövoiman välitysfirmat laa-
jensivat toimenkuvaansa keräten
suurella katteella alkupääomaa
menestyvää ja myöhemmin hoi-
vabisneksen alueelle laajenevaan
liiketoimintaansa.

Valtio tuki välitysfirmojen
hankkeita paitsi suorilla tuilla myös
mahdollistamalla verokeinotte-
lun niille bisnekseen sitoutuneille
lääkäreille, jotka hankkiutuivat fir-
mojen osakkaiksi.

Olen vuoden päivät voinut
konsultoivana lääkärinä seu-
rata organisaation sisältä Lah-
den omien ja ulkoistettujen ter-
veysasemien arkityötä. Eroja arjen
toiminnassa on vaikea edes havai-
ta. Eroa on työn reunaehdoissa.

Lääkärimäärä suhteessa vastu-
alueiden asukasmääriin on selväs-
ti pienempi ulkoistetuilla asemi-
lla. Ongelmana näyttävät lisä-
ksi olevan ulkoistettujen asemien
lääkäriyövoiman vaihtuvuus ja
ajoittaiset vajaukset, jotka haitta-
avat kroonikkopotilaiden pitkäai-
kaishoitoa. Lääkäreiden ja hoita-
jien perusosaamisessa, työmo-
tivaatiossa tai perusvastuun ot-
tamisessa potilaasta ei ole eroa. Mit-
ten voisikaan, sillä he ovat suurelta
osin kaupunkiin virka/töysuhte-
sa ollutta väkeä. Työtään he joutu-
vat tekemään ehkä kunnallisia kol-
legojaan kiireemmässä tahdissa.
Suhteellisesti suuremmalla ”hiostu-
sasteella” ja palkkaamalla vakitu-
sten sijasta opiskelijoita, harjoitteli-
joita ja muita pätkätyöläisiä firmat
pystyvät synnyttämään katteensa.

**Perusterveydenhuollon
palveluiden ulkoistamisen
haitat aletaan tiedostaa.**

Ulkoistettu asema toimii kaupun-
gin tiloissa ja laitteilla, jolloin ei tar-
vitse investoida tietojärjestelmiin,
tiedottamiseen eikä asiakaskun-
nan houkutteluun. Tämäkin voi ol-
la osasy syy muita yksityisiä terveysfir-
moja kovemmille katteille.

Työntekijät eivät alun
perin itse valinneet uutta palk-
katyöläisrooliaan, vaan kaupun-
gin terveydenhuollon hallinto yh-
dessä ostopalvelukumppanin kans-
sa päätti sen heidän puolestaan.
Uuden yrittäjän henkilöstöön ryh-
dyttiin soveltamaan yksityisen ter-
veydenhuoltoalan työehtosopi-
musta. Työvoimavajauksen täyt-
tämisestä alkoi huolehtia työvoi-
maa jo aiemmin välittänyt keik-
kalääkärfirma, joka näin laajen-
si kaupungin myötävaikutuksel-
la toimenkuvaansa ”aliurakointiin”.
Keikkalääkärin rajallinen sitoutu-
neisuus on yhä ongelma vakityön-
tekijöiden, potilaiden ja yhteistyö-
kumppaneiden näkökulmasta.

Kapitalistiseksi muutetussa
tuotannossa peruslähde on palk-
katyöläisen synnyttämä lisäarvo.
Tässä tapauksessa se syntyy veron-
maksajien kustannuksella ja erityi-
sessä suojeluksessa. Ulkoistettua
terveysasemaa pyörittävä yritys ei
ole markkinoilla samassa asemas-
sa kuin varsinaiset yksityiset ter-
veysasemat. Yritys on muokan-
nut mallia eri tilanteisiin sopivak-
si ja levittänyt sitä ympäri maata.
Syntynyt ”loisfirma” sai aiheetonta
kilpailuetua perinteiseen yksityis-
lääkäritoimintaan nähden.

Olen ihmetellyt, mikseivät
protestit epäterveestä kilpailu-
asetelmasta kuulu päättäjille
asti. Miten julkinen valta voi sallia
kilpailua verovaroilla vääristävän
toiminnan olemalla suorastaan
osallisena siinä? Toisessa yhtey-
dessä saattaisi herättää epäilyjä
”rakenteellisesta korruptiosta”.
Ulkoistetun ja kaupungin oman
terveysaseman erottaa toisistaan
viime kädessä vain henkilöstöhal-
linto ja ”aliurakkasopimus”. Fir-
man näkökulmasta asetelmaan
liittyy kilpailuetuja, mutta terveys-
keskuksen hallinto on menettänyt
tärkeimmän kansanterveystyön
kehittämisinstrumenttinsa eli hen-
kilöstöhallinnollisen työnjohdon
ja sen kehittämisen ulkoistetulle
firmalle. Käytännössä kaupungin
yllilääkärit ohjaavat niin kuin kan-
santerveyslain mukaan tuleekin
tapahtua aliurakkafirmojen yleistä
toimintaa kansanterveyslain hen-
gen mukaisesti.

**Kaupungin valmiudet rekry-
toida uutta pysyvää henkilökun-**

**taa omille terveysasemille on
saattanut välillisesti vaikeutua,**
kun ulkoistetut operaattorit domi-
noivat rekrytointia ja henkilöstöhal-
lintoa. Tähän viittaa se, että val-
takunnallisten selvitysten mukaan
lääkäreiden saatavuus terveys-
keskuksiin on parantunut selväs-
ti, mutta Lahteen ei toimialajohta-
jan mukaan edelleenkaan löydy
lääkäreitä.Jos Sosiaali- ja terveysmi-
nisteriö olisi alun perin rajannut
hyväksyttävän yksityistoiminnan
vain työvoiman välitystehtävään ja
edellyttänyt, että lääkäripäivystyk-
sessä ja muussa terveyskeskus-
lääkärin lakisääteisessä työssä
lääkäri voi toimia ainoastaan vir-
kasuhteessa ja virkavastuulla, olisi
säästytty monilta ongelmilta.

Jossain vaiheessa valtioval-
ta hyväksyi kuitenkin menette-
lyn, jossa tilapäistä lääkäreitä ei
tarvinnut palkata virkasuhte-
seen, vaan hän saattoi jäädä työ-
suhteeseen ”keikkafirmaan”. Kun
pää avattiin, lobbarit kehittivät
uusia tilapäisjärjestelyjä, joista on
tullut aikaa myöten pysyviä. Virka-
vastuun sisältöä alettiin katsoa läpi
sormien. Lääketieteen kandidaat-
tien laillistamattomien lisensiaat-
tien palvelu keikkafirmassa alettiin
hyväksyä osaksi lääkäreiden per-
uskoulutusta.Virkavastuun luonne
päivystys- ja virkalääkäritehtävissä
hämärtyi. Potilaan kannalta ikävin
seuraus on ollut se, että tärkein ter-
veydenhuollon instrumentti ”poti-
las-lääkäri suhde” on pirstoutun-
ut. Pahimmassa tapauksessa vas-
tuun kantajaa ei löydy mistään. Sik-
si muun muassa potilaiden sosiaa-
liturvan takaamiseen liittyvät vält-
tämättömät virkatehtävät kuten
lausuntojen laatimiset etenkin vaa-
tivissa tapauksissa saattavat jäädä
hoitamatta tai hoidetaan huonosti.

Osavoitto asukkaille: Kadunrakentaminen puistoon uuteen käsittelyyn

Ei joukkoliikennekatua Vallilan-
laaksoon –vetoomuksen allekir-
joittajat (1 220 kansalaista) saat-
toivat 5.1.2012 Helsingin hallin-
to-oikeuden ratkaistavaksi, on-
ko Vallilanlaakson joukkoliiken-
nekadun rakentamisen täytän-
töönpanolle laillisia esteitä. He
katsoivat kaupunginvaltuuston
14.12.2011 tekemän päätöksen
Vallilanlaakson joukkoliikenne-
kadun rakentamiseksi olevan
kuntalain (17.3.1995/365) vas-
tainen.

Perusteet

- 1) Kaupunginvaltuuston te-
kemä päätös rikkoo kuntalain
(17.3.1995/365) 1 §, jossa todetaan
selkeästi, että ”Kunta pyrkii edistä-
mään asukkaidensa hyvinvointia ja
kestävää kehitystä alueellaan.” Val-
lilanlaakson joukkoliikennekatu ei
edistä kuntalaisten hyvinvointia ja
kestävää kehitystä alueella, koska
ratkaisu tuhoaa virkistys-, kuntoi-
lu- ja viljelykäytössä olevan vihera-
luen ja vanhan kulttuurimaise-
man. Lisäksi se muodostaisi uhkan
laakson eläin- ja kasvikunnalle.
- 2) Kaupungin valtuuston te-
kemä päätös rikkoo kuntalain
(17.3.1995/365) 27 §, jossa tode-
taan selkeästi, että ”osallistumis-
ta ja vaikuttamista voidaan edistää
erityisesti: 4. selvittämällä asukka-
iden mielipiteitä ennen päätöksen-
tekoa.”
- 3) Kaupungin valtuuston te-
kemä päätös rikkoo kuntalain
(17.3.1995/365) 29 §, jonka mu-
kaan mm. ”Kunnan on tiedotet-

Sairastaminen kallistuu.

Työryhmä esittää lääkkeitä maksettavan peruskorvauksen laskemista 42 prosentista 35 prosenttiin. Alempi erityiskorvaus laskisi 72 prosentista 65 prosenttiin. Ylempi erityiskorvaustaso säilyisi ennallaan eli sen piiriin kuu-
luvat lääkkeet korvattaisiin potilaille kokonaan. Kataisen hallituksen ohjel-
massa on sovittu, että valtion lääkekorvausmenoja vähennetään vuosita-
solla 113 miljoonalla eurolla. Tavoitteeseen on päästävä jo ensi vuonna.

Kuvat: Antero Nummiranta

**Terveyskeskuksen asiakkaat saavat varautua kasvaviin lääkemenoi-
hin. Kuva Haagan terveysasemalta**

Seuraukset näkyvät puutteina kan-
salaisten lakisääteisen sosiaalitur-
van saannissa kuten sairausloma-,
eläke-, eläkkeensaajan hoitotukien
käsitelly- ja hyväksymisvaikeuksina.
**Pätkätyölääkärit eivät ehdi
paneutua kiireisessä työtahdis-
sa** vaativiin lausuntotarpeisiin, jo-
ten niitä siirtyy toisille lääkäreille.
Myös vakuutuslääkärit arvostele-
vat usein puutteellisia lausuntoja,
kun syyllisiä etsitään siihen, miksi
hakemuksia hylätään ja valituksia
tehdään paljon.

**Terveyskeskuslääkäreiden
suuri enemmistö näyttää jo
haluavan työskennellä** suoras-
sa virkasuhteessa terveyskeskuk-
seen ottamalla näin vastuuta kan-
santerveystyön kehittämisestä, am-

matillisesta pätevytyimisestä ja ete-
nemisestä urallaan. Kiinnostavaa
on, että tuoreimman tutkimuk-
sen mukaan parhain työviihtyvyys
ja pienin vaje ovat pienhekköissä
10 000–20 000 asukkaan terveys-
keskuksissa.

**Maan hallituksen tulisi ot-
taa havainto vakavasti** ja pohtia,
miksi pienet terveyskeskukset toi-
mivat suuria paremmin. Oletan,
että oman työn hallinta ja potilas
– lääkärisuhteen pitkäjänteinen ra-
kentaminen toimivat niissä suuria
keskittyviä paremmin. Havainnos-
ta kannattaisi ottaa oppia nyt, kun
koko terveydenhuollon hallinnon
uudistamista suunnitellaan.

**Kirjoitus julkaisttu 17.1.-12
myös KU:n verkkolehdeissä**

Kuvat: Heikki Mämmikkö

**Vallilan siirtolapuutarhaa ”talvipuvussa” Lahdentien sillalta Mäkelän-
kadun ja Käpylän suuntaan. Taustalla Kätilöopiston rakennuksia**

tava asukkailleen kunnassa vireil-
lä olevista asioista, niitä koskevista
suunnitelmista, asioiden käsittelys-
tään, tehdyistä ratkaisuista ja niiden
vaikutuksista.”

**Vallilanlaakson tapaus sai
uuden käänteen**

Kaavoitusta valvova Uudenmaan
ELY-keskus puuttui 23.1.2012 Val-
lilanlaakson joukkoliikennekadun
rakentamiseen. Sen mukaan ase-
makaava ei ole yleiskaavan mukai-
nen, jossa Vallilanlaakso on kau-
punkipuistoa. Yleiskaavassa maini-
tut liikenneväylät tarkoittavat ELY-
keskuksen mukaan vain puiston
sisäistä liikennettä. Tämän vuoksi val-
tuuston tulee jättää asemakaava
hyväksymättä. Ely-keskus katsoo
lisäksi, ettei kadusta päätettäessä

rakennussuojeluun ja kulttuuri-
ympäristön vaalimiseen ole kiinni-
tetty riittävää huomiota. Kehotuk-
sen vuoksi valtuusto on käsiteltä-
vä asia uudelleen. Jos se pysyy pää-
töksessään, ELY-keskuksen harkitta-
vaksi jää valituksen tekeminen.

Matti Laitinen
Antero Nummiranta
Juhani Valo

PS: Myös Kumpula- seura, Vallilan
siirtolapuutarhayhdistys, vallilalai-
nen yksityishenkilö ja parikin Kum-
pulan asuntoyhtiötä ovat jättäneet
omat valituspyyntönsä Helsingin
hallinto-oikeudelle, vedoten kukin
eri lainkohtiin. Periksi siis ei ole an-
nettu Helsingin ”autopuolueiden”
puistoraiskauspäätöksille.

Julkista terveydenhoitoa rapautetaan

Yhteiset verovarot valumassa ulkoistetuille yksityisille yhtiöille

Hallitusohjelmassa korostetaan julkisten palveluiden merkitystä tasa-arvon ja yhdenvertaisuuden takaajana. Hallitus toteaa ohjelmassa toimivansa voimakkaasti köyhyyttä ja syrjäytymistä vastaan. Asiakasmaksujen osalta todetaan pyrkimys luoda yhteinen maksukatto kunnalliseen terveydenhuoltoon ja lääkekustannuksiin. Toisaalta hallitusohjelman talouspoliittisessa osassa esitetään sairausvakuutuksen lääkekorvauksiin tuntuva 113 miljoonan euron leikkausta. Kelan lääkekorvaukset olivat 1 245 miljoonaa euroa vuonna 2009, joten leikkaus on lähes 10 prosentin luokkaa. Poistetaanko joiltain lääkkeitä korvauksia vai alennetaanko korvausprosentteja?

Huolestuttavaa on, että osana valtion talouden ”kestävyyssvajeen” hoitamista, leikataan kuntien valtionosuuksia 631 miljoonalla eurolla. Tämä koskettaa laajasti terveyspalveluita sekä kunnissa että sairaanhoitopiireissä.

Lait eivät toteudu

Uudenmaan sairaanhoitopiiriin HUS toimitusjohtaja Aki Lindénin mielestä tilanne on jo katastrofi. Perusterveydenhuolto ei toimi. 80 % väestöstä asuu alueilla, joissa ai-koja lääkärille ei saa kahteen viikkoon. Lääkäripäivillä puhunut Lindén totesi lakien tavoitteiden ja todellisuuden välillä olevan ristiriidan: ”Julkisesti rahoitettu terveydenhuolto ei ole niin laajaa kuin pitäisi. Päivystys on ulkoistettu, yksityiset lääkäriasemat ketjutettu ulkomaisten pääomasijoittajien hallintaan ja palvelut kaupallistettu.”

Kansainväliset pääomasijoittajat ovat investoineet Suomen yksityiseen terveysbisnekseen satoja miljoonia euroja viime vuosina. Avainosaajia ja johtajiaakin siirtyy julkisesta terveydenhuollosta yksityiselle sektorille. Yksityinen terveydenhuolto kasvaa kymmenen prosenttia vuodessa ja julkiselle terveydenhuollolle on luv-

Harvinainen tilanne Helsingissä: potilas on päässyt kunnalliseen hammashoittoon terveysasemalle. Valtava osa kiireellisestä päivystyshoidosta on ulkoistettu ulkomaisessa omistuksessa olevaan MedOne-konserniin. Ympäri Suomea on perustettu kymmenittäin yksityisiä hoitokoteja ja laitoksia esimerkiksi huostaanotettuja lapsia ja vammaisia varten. Firmat rahastavat ja kunnat maksavat. Syrjäytyneisyys ja huono-osaisuus on muutettu terveysbisneksen rahasammoksi.

sa kahden prosentin inflaatiotarkistus. Lindén toteaa tilanteen olevan huonoin perusterveydenhuollossa, hammashoidossa, mielenterveyden häiriöiden sekä elimellisten tautien kiireettömässä hoidossa. ”Rahoitus ei ole niin laajaa kuin sen pitäisi olla lakien perusteella”, hän huomauttaa. ”Jos rahaa ei tule, terveydenhuolto yksityistyy ja katoaa julkisesta hallinnasta.” Tällä hetkellä ulkoistettuja ovat mm. Hausjärven terveysasemat, Lopen terveyskeskus ja Loviisan työterveysasema Etelä-Suomen alueella, Mikkelin terveyskeskus Itä-Suomessa, Punkalaitumen ja Äetsän terveysasema Länsi-Suomessa ja Keminmaan terveyskeskus Pohjois-Suomessa. Kotihoito on ulkoistettu mm. Tampereella Tammelan ja Kalevan alueilla.

Maailemanlopun tunnelmissa

Kunnallinen perusterveydenhoito alkaa monessa kunnassa olla ”maailmanlopun tunnelmissa”. Suuressakin kaupungissa voi vuoden aikana vaihtua yli puo-

let terveyskeskuslääkäreistä. Palveluseteliä viedään voimalla terveydenhuoltoon. Julkinen sairaala ei edes voi ottaa vastaan palvelusetelipotilasta. Yksityissektori laajentaa reviiriään akuuttiin sairaalahoitoon (Jämsä), syövän hoitoon, psykiatriaan jne. Tosin komplikaatioista kantaa aina vastuun julkinen terveydenhuolto. Samaan aikaan julkista terveydenhuoltoa moititaan byrokraattiseksi ja tehottomaksi. Sitä uhataan sakoilla jonoista

Kuntien palveluja ei tule yksityistää, sanoo Suomen työväenpuolue kuntavaaliohjelmassaan 2012. Kansalaiset ovat aiemmin pääosin olleet tyytyväisiä kunnan tuottamiin peruspalveluihin. Näitä toimintoja on kuitenkin heikentänyt niiden yksityistäminen tai palveluiden ulkoistaminen yksityisille. Julkisten palveluiden yksityistäminen on pahimmillaan raakaa kuntalaisten rahastamista. Kunnan palveluiden yksityistäminen ja niillä rahastaminen johtaa ihmisten eriarvoistamiseen. Se tuo mukanaan

heikoimmassa asemassa olevien, ennen kaikkea köyhien, työttömien ja eläkeläisten sulkemisen ulos ihmisoikeuksiin kuuluvista perusoikeuksista.

Rehellistä puhetta puun ja kuoren välistä

HUS:n toimitusjohtaja pohtii asemaansa johtajana näin: ”Kuntiin päin pitää osata perustella, miksi tarvitsemme tiettyt resurssit lääkäreille ja muulle henkilöstölle, miksi emme saa kaikkia niitä resursseja, joita he toivovat ja silti pitää pysyä toimimaan tehokkaasti. Olen verrannut tätä lossiin, jossa on kaksi vaijeria. Kun tätä ”kuntavaijeria” venyttää niin äärimmilleen, että kunnanjohtajat kuvaannollisesti ”itkevät verta” ja samalla tätä ”henkilökuntavaijeria” niin äärimmilleen, että kaikki pitävät mahdottomana selvittää noin pienillä resursseilla, silloin ne alkavat olla lähellä toisiaan ja niillä luvuilla voidaan seuraavan vuoden budjetti rakentaa. Tosin tällainen esimerkki kertoo kyllä enemmänkin kunnallisen terveydenhuoltajärjestelmämme rahoituspuheen haavoittuvuudesta kuin itse erikoissairaanhoidosta.”

Vanhuspalvelulaki uhkaa jäädä torsoksi

Kevään keskeisin tavoite Superin puheenjohtajan Juhani Palomäen mukaan on saada vanhuspalvelulakiin henkilöstömitoitus. – ”Kentältä saapuvat viestit ovat todella huolestuttavia. Koulutettua hoitohenkilökuntaa on riittämättömästi ja asiakkaiden turvallisuus on vaarantunut monin paikoin. Palveluja tuottavat julkiset ja yksityiset työnantajat eivät noudata suosituksia henkilöstömitoituksista. Kotihoidossa ei ole käytössä edes suosituksia. Laitos- ja kotihoitoon tarvitaan laki henkilöstömäärästä ja sanktiot lain noudattamatta jättämisestä”, toteaa Palomäki

Vanhustenhoidon ongelmat ovat viime vuosina kärjistyneet. Kunnat ovat ulkoistaneet palveluita ilman riittävää osto-osaamista. Osa kunnista on ostanut palvelut riittämättömällä henkilöstömää-

rällä jo lähtökohtaisesti. Yksityinen palveluntuottaja on saattanut jopa alittaa sopimuksessa määritellyn henkilöstömäärän. Ongelmaksi on muodostunut keitä mitoituksen lasketaan. Paikoin on mitoitukseen saatettu laskea jopa toimitusjohtaja. Mitoitukseen on laskettava vain koulutettu hoitohenkilökunta, joka osallistuu varsinaiseen hoitotyöhön”, Palomäki vaatii.

Suositus laitoshoidon henkilöstömäärästä on laadittu ohjeistukseksi ja kertoo kuinka paljon hoitohenkilökuntaa on oltava, jotta saavutetaan hyvä hoidon taso. Jos asiakkaat ovat huonokuntoisempia, henkilöstömäärää on nostettava. Suositukset on laadittu työnantajien avuksi ja ohjeeksi. Jos suosituksia ei noudateta, on se viesti siitä, ettei haluta tuottaa hyvää hoitoa. – Vanhuksilla on oikeus hyvään, turvalliseen hoitoon. Jos kunnat eivät tätä pysty turvaamaan, on asiaan puututtava lainsäädännöllä.

Kuntaliiton mukaan kunnille ei tulisi säilyttää lisää velvoitteita. Vanhuksista huolehtiminen ei ole uusi velvoite kunnille. Niillä on jo nyt velvollisuus huolehtia vanhustenhoidosta. Pelkät suositukset ovat tarjonneet helpon keinon pae-ta vastuusta. Laki ja erityisesti riittävät sanktiot sen noudattamatta jättämisestä tekisivät vastuunpaon vaikeammaksi. Samalla laki olisi selkeä viesti valtion taholta asian tärkeystestä. On kysymys arvoista. Jos asian annetaan olla ja katsotaan miten huonoksi tilanne lopulta menee, on se osoitus välinpitämättömyydestä.

SuPeriin kuuluu 80 000 lähi- ja perushoitajaa, jotka työskentelevät julkisella ja yksityisellä sektorilla. Vanhustenhoidossa lähi- ja perushoitajat ovat suurin ammattiryhmä.

Kokosi: Antero Nummiranta
Lähteet: Aki Lindénin blogi HUS:n nettisivuilla, STT, Superliitto.fi, lehtien uutisointi ja tietoja hoitohenkilökunnalta.

Valtion tuottavuusohjelmaa käytännössä:

Lähtöpassit 65:lle Museoviraston työntekijälle

Valtion väkeä on viime vuosina ahdistettu ns. tuottavuusohjelmalla, mikä käytännössä on sama kuin väen vähentämisohjelma. Syksyllä 2009 ammattiliitto Pardia järjesti eduskuntatalolla mielenosoituksen tätä ohjelmaa vastaan (KÄ 5/09). Silloin hallitus esitti mm. aluehallinnon uudistamista, jonka tiedettiin johtavan irtisanomisiin. Useiden hallinnonalojen rahoitusta leikattiin, joka johti useisiin YT-neuvotteluihin. Väkeä onkin ”tuottavuusohjelman” mukaisesti vähennetty organisaatioita ”uudistamalla”, määrärahoja leikkaamalla, toimintoja yksityistämällä yms.

”Tuottavuusohjelma” toimii Museovirastossa

Museoviraston kohdalla tilanne johti siihen, että 13.2.-12 viraston henkilökunta marssi eduskuntatalolle, koska viraston määrärahoja leikattiin lähes kolme miljoonaa euroa. Päättäneissä YT-neuvotteluissa voitiin vain todeta, että säästöjä ei saada kasaan henkilöstöä vähentämättä. Vähennystarpeeksi todettiin 65 henkilötyövuotta, joista 40 irtisanottaisiin. Koko henkilöstö lomautetaan määrä-

ajaksi. Lisäksi joudutaan 8 museo- ta sulkemaan mm. Elias Lönnrotin kotimuseo ”Paikkarin torppa” Sammatissa. Käytännössä tämä johtaa myös yksityistämisiin, koska supistusten vuoksi virasto joutuu tarjoamaan ulos hallinnoimiaan kohteita, museoita ja kiinteistöjä.

Nykyhallituksen ”työllisyyspolitiikka” parhaimmillaan

Irtisanomiset joudutaan tekemään jo helmikuun kuluessa. Koska hallituksen budjettileikkaus on pysyvä, niin pitkäaikaisillakaan lo-

mauksilla joukko-irtisanomisia ei voida välttää. Leikkaukset vaikuttavat välillisesti moneen muuhunkin asiaan. Viraston ja museoiden toimintoja joudutaan supistamaan. Esimerkiksi museo-alan kehittäminen ja tiedonhallinta-osasto joudutaan lakkauttamaan ja siirtämään toiminnot muualle. Kesämuuseoihin ei tulla palkkaamaan enää kausityöntekijöitä. Museovirasto on palkannut vuosittain yli 100 työllistettyä ja harjoittelijaa mm. muinaisjäännösten hoitotöihin. Nyt nämä opiskelijoiden ja työllistettyjen työpaikat lähes loppuvat.

Henkilöstö vastustaa

Kannanotossaan henkilöstö toteaa, että jo aiemmin on Museovirastossa toteutettu valtion tuottavuusohjelman mukainen 45 henkilötyövuoden säästötavoite ja Tämän lisäksi määrä-aikaisia tehtäviä on vähennetty yli 60 henkilötyövuotta. Museovirastossa on 264 vakinaista työntekijää. Osoituksena siitä, että virasto on jo pitkään ollut aliresursoitu on, että vuosittain on työllistetty 600 määrä-aikaisia työntekijää kausi- ja projektitehtäviin. Museovirasto on ollut kulttuurialan suurin työllistäjä. Jonkinlaiseksi silmätikuksi hallitus on viraston ottanut, koska sen osuus vuoden -12 talousarviossa on vain 0,04 %, mutta 40 työntekijän irtisanominen on 15 % viraston henkilökunnasta. Leikkausten jälkeen virastolla oh hyvin huonot edellytykset huolehtia henkilöstön hyvinvoinnista. Leikkaukset iskevät voimakkaasti maamme kulttuuriin ja kulttuuriperinnön hoitamiseen.

Asiantuntijat eivät ymmärrä

Maija Kairamo Museoviraston entinen työntekijä on ollut nyt

eläkkeellä joitain vuosia. Hän työskentelee kuitenkin edelleen kolme päivää viikossa Viipurin Alvar Aalto-kirjaston restauroinnin parissa. Hän katsoo, että sivistysvaltio ei voi tehdä tällaista leikkausta työhön, joka kohdistuu kulttuuriperintömme säilyttämiseen ja sen esillä pitämiseen seuraavien sukupolvien kansallisen valistamisen ja näköalan ylläpitämiseksi. Hänen mukaansa tästä kärsii myös turismi, jonka kautta kulttuuriperintömme välittyy muille kansoille.

Ylen Taustapeilin haastattelussa 14.2. toimittajan esittämään kysymykseen, että millä mielellä olet seurannut keskustelua Guggenheimista, kun 140 miljoonaa tulisi löytyäjoidenkin tahojen mukaan aika kepeästikin, **museoviraston pääjohtaja Juhani Kostet** totesi: ”Onhan se synkkää kuunneltavaa tilanteessa, jossa museo-alan keskeinen toimija on suuressa ahdingossa. Pelkään, että hankkeen toteutuessa kyllä valtionkin kukaron nyörejä yritetään avalla hankasta. Tässä tilanteessa ei voi toivoa tämmöisen hankkeen toteutumista.”

Toimitti: Heikki Männikkö

Myrsky meni! Mutta missä viipyy mylväys?

Tapaninpäivän myrsky meni jät-
tään jälkeensä suuria metsä-
tuhoja, katkenneita sähkö- ja tie-
toliikennekaapeleita. Tuhansia
ihmisiä ja koteja jäi ilman säh-
köä päiväkausiksi, joukossa pal-
jon vanhuksia ja muutenkin lii-
kuntarajoitteisia. Luojanlykky,
etteivät tulipalopakkaset osu-
neet samaan aikaan. Muuten ol-
taisiinkin tässä maassa vietetty
pahimmassa tapauksessa sato-
jen elävältä jäätyneiden ihmisen
hautajaisia. Nyt voidaan huo-
kaista siltä osin helpotuksesta ja
päivitetillä muualla Euroopassa
kuoliaaksi jäätyneiden ihmisten
kohtaloa. Ihmetellä täytyy, mi-
ten pohjaton on sähköyhtiön ah-
neus. Siinä vaakakupissa ei tavallisen
ihmisen henki paljon paina.

Voittoa tahkotaan perus- palveluiden kustannuk- sella.

Käsittääkseni sähkö, sillä tehty lämpö,
valaistus ym. kuuluvat ihmisen
peruspalveluihin ja tarpeisiin. Miten
voi olla laillista tai edes mahdollis-
ta yksityistää sellaisia palveluja, joi-
ta ilman ihmisen on mahdotonta
elää? Miten on mahdollista viedä
tällainen yritys pörssiin ja vieläpä
suurena osin myydä se ulkomaalaisomistukseen?
Seuraavasta tekstipätkästä voi jokainen
tehdä omat johtopäätöksensä sähköyhtiöiden
tämän hetkisestä kehityksestä. Fortum
Sähkönsiirron liikevoittoprosentti oli
vuosina 2009 - 2010 keskimäärin 38,5 %,
Fortum Espoon 48,4 % ja Vattenfall Verkon
42,4 %. Yhtiöiden liikevoitot olivat samaan
aikaan yhteensä 402 miljoonaa euroa ja
investointeihin käytettiin 249 miljoonaa
euroa. Suomen sähkö

Ilmastomuutoksen seurauksena varsinkin talvimyrskyt ovat yleistyneet. Ilmiötä voidaan torjua vain yhteistyöllä. Energia on perustarve kuten terveydenhuolto, tieverkosto, opetustoimi yms. Sen ylläpito kuuluu julkisille yhteisöille, että maa voidaan pitää asuttuna, energiansaanti turvattua tasapuolisesti koko maahan ja ilmastomuutoksen haitat minimoitua. Ei onnistu pitkään, että osa porukkaa saalistaa tällä kaikella suurilla voittoja.

pien- ja keskijänniteverkon maa-
kaapelointi maksaisi 10 - 20 miljar-
dia euroa. Keskijännitteisestä ver-
kosta 12 prosenttia ja pienjännitteis-
tsestä verkosta 36 prosenttia on
kaapeloitua. Sähköyhtiöiden vas-
tuulla olevan keskijänniteverkon pi-
tuus on 140 000 ja pienjännitever-
kon 235 000 kilometriä. Siirtohinnat
ovat nousseet vuosina 1997- 2011
puolitoistakertaiseksi ja sähkö-
n kokonaishinta vuodesta 1997 vuoteen
2011 kaksinkertaiseksi.

Sähkönhinnan kilpailutus on petosta

Sähkön hinnasta sähkön osuus on
reilu kolmannes, veron noin kol-
mannes ja sähkön siirron noin kol-
mannes. Kun veroa ja sähkön siirtoa
ei voi kilpailuttaa, ei tavallinen ku-
luttaja kykene kilpailutuksella juu-
rikaan vaikuttamaan sähkölaskuih-
insa. Lisäesimerkkeinä tavallisen

kerrostaloasukkaan siirtohinta v.
1997 tammikuussa oli keskimäärin
5,15 snt/kwh ja vuoden 2012 tam-
mikuussa 8,74 snt/kwh. Sähkö-
n hinnan kehitys samana ajan jakso-
na v. 1997 tammikuussa 4,82 snt/
kwh ja vuoden 2012 tammikuus-
sa 9,04 snt/kwh. Eli sähkön hinta
on lähes tuplaantunut, eikä siirto-
hintakaan kaukana tuplausesta ole.
Täytyy myös muistaa, että valtio
on verojen muodossa iso tekijä
konais-hinnan muodostuksessa.
Mitä tästä kaikesta voidaan päätel-
lä? Ainoa päätelmä, minkä tästä voi
järkevästi tehdä on, että sijoittajien
tulojen kasvattaminen on noussut
tärkeämmäksi asiaksi kuin sähkö-
n käyttäjän palveluiden turvaami-
nen. Kyllä raha sähköyhtiöille kel-
paa, mutta asiakkaan eli sähkö-
n käyttäjän palvelu on unohdettu. Yh-
tään sähkönjakelu yhtiötä ei olisi il-
man käyttäjiä. Tämä on hyvä muis-

taa. Kaiken huippuna yhtiöt spe-
kuloivat korvausten maksamisen
eväämisellä. Kyllä on aikoihin eletty.

SAK:n alainen Sähköliitto kuitenkin älähti

Sähköalojen ammattiliitto ry. on jo
vuodesta 2006 penännyt sähköyhtiö-
itä panostamaan verkon kuntoon,
koska selkeitä puutteita on havaittu.
Viime aikojen myrskyt osoittivat
ammattiliiton olleen oikeassa. Koko
hässäkän alkutahdit soitettiin jo
vuosia sitten alkaneiden yhtiökaup-
pojen ja saneerausten takia. Sähköyhtiöt
ovat vuosien saatossa hajauttaneet
verkon rakennus-, huolto- ja ylläpitotyöt
pienille urakointiyrityksille. Hinnottelu
on tehty niin tiukaksi, ettei yrittäjälä
ole varaa pitää henkilökuntaa ja siksi
osaavan työvoiman määrä on supistunut
liian pieneksi hoitamaan näin mittavia
korjaustöitä riittävän

tehokkaasti. Samalla alan työttömyys
on lisääntynyt tasaisesti.

Paikallistuntemus on valttia.

Kun muistelen aikaa vuosien takaa
esimerkkinä Espoon sähkö, niin paljon
on muuttunut. Espoon sähköllä oli
omat verkonrakennus-, kunnossapito-
ja vikaryhmät eikä pitkiä katkoksia
sähkönjakelussa ilmennyt. Tähän
vaikutti pitkälti hyvä aluetuntemus,
kunnossapitoryhmien jatkuva verkon
tilan seuranta ja sähkölinjojen raivaustyö.
Samalla pystyttiin kartoittamaan
mahdollisia kriittisiä vikapaikkoja,
joihin oli sitten helposti miehistö lä-
hetettävissä korjaamaan aiheutuneet
vauriot. Tämän päivän trendien
mukaista on odotella vaurion syntymistä
ja vasta sen tapahduttua ruveta
pähkäilemään, että mitähän tarttis
tehdä? Henkilökuntaakaan ei ole
vikojen korjaukseen, vaan se haalitaan
sitten kasaan pitkien poikien mailmaa.
Tältä porukalta puuttuu aluetuntemus
ja tietämys vallitsevista olosuhteista.
Kyllä siinä aikaa vierähtää ennenkuin
valmista tulee.

Missä viipyy mylväys

Ihmettelen tässä lopuksi, miksi ei
mylvähdetä, vaan ihmetellään sähköyhtiöiden
mielivaltaa. Sähkö on meille suomalaisille
yhtä tärkeää kuin leipä tai maito. Toisin
sanoen perusta hengissä pysymiselle.
Sähköyhtiöt on palautettava takaisin
kotimaisiksi voittoa tavoittelematomiksi
yrityksiksi ja näin varmistettava toimiva
sähkönjakelu koko maassa. Samalla
työllisyys paranee, joka jo perustuslaissa
määritellään ihmisen yhdeksi perustarpeista.

Reijo Rytönen

Pääluottamusmies Markku Nieminen: Metalliliitolla petrattavaa!

Herttoniemessä sijaitsevan Crown Pakkaus Oy:n
pääluottamusmies Markku Niemisen
mielestä Metallityöväen Liitolla on
melkoinen määrä polttavia asioita,
joita sen tulisi punneta tiukasti ajaa
tulevalla liittokokouksella.

Nieminen alkaa listaamisen ylim-
mitoitettua vuokratyövoiman käytöstä.

--- Vuokratyön teettäminen tulisi
estää normaalissa tuotannossa ja
sille tulisi kaikissa tapauksissa
asettaa tiukat rajat. Näyttää siltä,
että siitä olisi tulossa pääkrytointi-
tapa, vaikka sen pitäisi olla tilapäis-
tähän suhdannehuippujen tasaamista.
--- Monessa tapauksessa vuokratyö
on piilotettua harmaata taloutta,
joka hivuttautuu kohta myös
enemmän ja enemmän metallialalle,
muistuttaa Nieminen.

Kaikille kokoaikaista työtä

Metalliliiton pitäisi toimia niin,
että kaikille halukkaille löytyisi
kokoaikaista työtä. Niemisen
mielestä määräaikaista sopimuksia
voitaisiin tehdä vain työntekijän
omasta aloitteesta.

--- Eräänä keinona saada
kokoaikaista työtä kaikille on
yleisen työajan lyhentäminen
kuuteen tuntiin päivässä ja
30 tuntiin viikossa ansiotasoa
alentamalla.

Nieminen mukaan toimenpiteeseen
löytyisi myös rahavaroja.

--- Kun vertaa 90-luvun alun
talonjaksuhdettua nykyiseen,
löytyy vastaus rahoitusongelmaan
pikaisesti.

sesti. Parikymmentä vuotta
sitten palkkatulojen osuus oli 60 %
ja pääomatulojen osuus 40 %
kokonaiskustasta. Nyt tilanne on
kääntynyt päinvastaiseksi. Työajan
lyhennys olisi siis täysin realistinen
vaihtoehto nipistämällä pääomia
palkkatulojen hyväksi, valaisee
Nieminen.

Lisäksi hän parantaisi työntekijöiden
irtisanomissuojaa, koska irtisanominen
Suomessa on aivan liian helppoa ja
halpaa esimerkiksi moniin Euroopan
teollisuusmaihin verrattuna.

Ay-liikkeen noustava alennustilastaan

Nieminen rohkaisee Metalliliittoa
toimimaan siten, että se edesauttaa
koko ay-liikkeen nousemista
alennustilasta.

--- Ay-liikkeen pitää kyetä
puolustamaan koko työväenluokkaa ja
välittömästi lopettaa kapitalistien
hyysääminen.

--- Tärkeitä torjuntataisteluita
ovat muun muassa eläkeiän noston
estäminen sekä yritysten, työpaikkojen
ja pääomien maastaviennin
patoaminen lakeja ja sopimuksia
muuttamalla. Lisäksi ay-liikkeen
tulisi toimia kansainvälisesti puolustam-
alla velkakriisiin joutuneiden maiden
työläisten oikeutettua taistelua
työehtosopimusten säilyttämiseksi.

--- Metalliliitto pystyisi vaikuttamaan
näihin kaikkiin asioihin vahvana ja
vaikutusvaltaisena liittona, kunhan
vain halua löytyisi, summaa Markku
Nieminen.

Terho Laitila
Julkaistu Metallin vaikuttajat lehdessä
(1/2012)

Metallin vaalit ja liittokokous

Metalliliiton ylintä päätäntävaltaa käyttää
joka neljäs vuosi kokoontuva liittokokous.
Liittokokousedustajat valitaan vaaleilla.
Liittokokous päättää liiton toiminnan
suuntaviivoista seuraavaksi nelivuotiskau-
deksi. 21. liittokokous järjestetään
27-30.5.2012. Kokoukseen valitaan
464 edustajaa. Postitse tapahtuva
ennakkoäänestys on 2-16.3. ja varsinaiset
vaalipäivät ovat 25-27.3.2012.

Markku Nieminen
Asentaja
Pääluottamusmies
Crown Pakkaus Oy
Ammattiosasto nro 77

Kalevi Wahrman
Tietoliikenneasentaja
Telemontör

- Liiton tulee toimia siten, että voittoa tuottavien yritysten irtisanomiset ja työpaikkojen maasta vienti estetään lainsäädäntöä muuttamalla
- Työaika tulee lyhentää 30 tuntiin viikossa ansiotasoa alentamatta
- Eläkeiän nosto estettävä
- Työntekijöiden irtisanomissuojaa parannettava
- Vuokratyön käyttö estettävä normaalissa tuotannossa ja asetettava sille tiukat rajat
- Määräaikaista työsopimuksia tulee voida tehdä vain työntekijän aloitteesta
- Palkankorotukset euromääräisinä yleiskorotuksina kaikille

Markku Nieminen Helsingin vaalipiiri
Metallin vaikuttaja numero 53

- Metallin perinteet kunniaan
- Metallityöväen Liitto jäsenten ja työväen etujen ajajaksi
- Irti ulkoa ohjatuista ryhmäkunnista

Kalevi Wahrman
Tietoliikennealan valtakunnallinen
vaalipiiri
Ammattiyhdistysaktivisti numero 21

KUNTAUUDISTUS – EU:N MALLIOPPILAS VAUHDISSA

Minna Ekman
Asiakasneuvoja, Inkoo

Käsittääkseni meidän on melko vaikeaa mitenkään estää tulossa olevaa, helmikuussa vuonna 2012 kuntaministeri Henna Virkusen (kok.) julkistamaa, kuntauudistusta. Suomen nykyinen hallitus on eräänlaisen ”EU-mandaatin” saaneena päättänyt murtaa perinteisen suomalaisen yhteiskuntarakenteen jo vuonna 1992.

Ulkoministeriön vuoden 1992 aikaisessa neuvottelumui-tiossa todetaan, että EU-liittymis-sopimukseen luvutut tulevat suur-kunnat suunniteltiin sisäasiainmi-nisteriössä jo vuonna 1992, jolloin sisäministerinä toimi Mauri Pekka-rinen (kesk.). Muistion suunnitel-massa puhuttiin Suomen kolmes-ta NUTS-alueyksiköistä (Nomenclature des Unités Territoriales Statistiques, yhteinen tilastollisten alueyk-siköiden nimikeistö):

NUTS I – viisi (5) suurlääniä,(huom jotka toteutetiin Paavo Lipposen hallituksen aika-na !)

NUTS II – yhdeksäntoista maa-kuntaa, jotka oli jo valmiiksi sopeu-tettu EY-tukien jakelu- ja valvonta-alueiksi, eli TE-keskuksia varten.

NUTS III – kahdeksankym-mentäkahdeksan (88) pientalou-saluetta, joista ilmeisesti nyt, vuoden 2012 kuntauudistuksen mukaan, tehdään PARAS-lain edellyttämät suu-rakunnat. Niiden tehtäväksi on siis määritelty peruspalveluiden ”turvaaminen”.

EU-neuvotteluja varten teh-ty 88 pientaloussaluetta esittävä kuntakartta oli esillä muun muas-sa EY-ministeriryhmän kokouksessa heinäkuussa vuonna 1993. Näyttä-kin siltä, että Suomen kuntien yh-distämisen tavoitteena ei suinkaan ole yksittäisten kuntien talouden parantaminen, vaan EU-aluehallin-non – NUTS III:en pakkototeutta-minen.

Euroopan unionista on tulossa enemmän kuin liittovaltio

Huolimatta siitä, että Suomen vai-kutusvalta Euroopan unionissa kai-killä poliittisilla osa-alueilla on melko minimaalista, on Suomen halli-

Ei Euroopan Unionille

VANTAA 8.4.1993

Reunaehdot

Suomen hallitus propagoi erilaisia 'reunaehdoja', jotka se asetti EY-neuvottelutuloksen ennakkoehtoiksi. Näillä 'reunaehdoilla' kansalaisille vakuutetaan, että EY-jäsenyyden ilmeiset haitat eivät kosketakaan maamme kansalaisia.

Nämä 'reunaehdot' ovat osoittautuneet täydelliseksi kup-laksi.

Ulkoministeri Paavo Värynen kiertele maata esitte-lämässä, että EY:n arktisen tukialueen mukaan Suomi tulee saamaan maataloustukea.

Toimitus: PL 93, 01301 Vantaa puh. 90-857 1022
päätoimittaja: Seppo Aaltonen
Julkaisija: EY:n VASTAINEN KANSANRINTAMA
Pankkitili: OP Yhteistuki Vantaa 354 114-227966
Painopaikka: Kangasalan Lehtipaino

“Nutseillako” rahaa EY:stä?

EY-neuvottelut ovat tuoneet käyttöön suuren määrän kummallisia uusia termejä. Yksi niistä ovat NUTS-alueet, joiden perusteella EY:stä pitäisi saada Suomen palautusta niistä kahdeksasta mil-jardista, jotka Suomi EY:lle jäsen-yyden myötä joutuisi vuosittain maksamaan? Mistä tässä on kyse?

NUTS on kirjainlyhenne sanoista Nomenclature of statistical units eli suomeksi tilastollisten yksikköjen määrittäminen. Miten näin kummallisen asia liittyy Suomen EY-jäsenyyssu-neuvotteluihin?

Kysymys on siitä, että EY jakaa eri alueet NUTS-alueiksi, joita on kolme tasoa. Suomen NUTS-alueet on neuvotteluissa esitetty seu-raaviksi:

(NUTS 2-jaottelun perusteella)
2 taantuvat teollisuusalueet (NUTS 3-jaottelun perusteella)
3 pitkäikäistyöttömyys (sosiaa-lirahasto)
4 nuorisotyöttömyys (sosiaalira-hasto)
5a maatalouden rakennepuolimat 5b maaseudun kehittäminen (NUTS 3-jaottelun perusteella)

Tavoitteet 1, 2 ja 5b ovat alueelli-sia. Muut eivät ole alueisiin sidot-tuja. Lisäksi EY:llä on rajaseutu-alueille tarkoitettu Interreg-rahoi-tus, josta on ositettu varoja EY-maiden välisille rajaseutualueille ja jatkossa lisääntyvässä määrin EY:n ulkorajoille.

Asia ydin on siinä, että heikoim-min kehittyneille alueille ohjataan rahoitus NUTS 2-tason perustel-lisella perusteella.

muodostuu tilapäiseksi, jos tilan-ne alueella kohenee. Perusvaikcus on kuitenkin siinä, että EY:ssä NUTS 2-tason alueilla on kes-kimäärin kaksi miljoonaa ihmistä alueita kohden. Asukasluvun pe-rusteella Suomessa voisi siis olla NUTS 2-alueita vain kaksi-kolme eikä 19. On päivän selvää, että esitys 19 NUTS-alueesta ei mene EY:ssä läpi. Ja samalla haihtuvat haaveet rahojen saamisesta tällä tavoin ainakin osittain.

Entäpä muut tuc? Maataloustu-kea EY:stä aluksi saataneen, mutta ei maataloustuotannon jatkamis-ta, vaan sen supistamista varten. Tällainen rahoitus tulisi olemaan enintään tilapäistä, sillä mihin sitä sitten myönnettäisiin, kun maata-lous on ajettu alas? Sekin summa, mikä aluksi saataisiin näyttää

Kirjoittaja ottaa esiin Nutsit. Asiasta kirjoitti Ei Euroopan Uninille lehdessä -93 Pekka Tiainen. Artikkelin mukaan tällaista jakoa haluttiin, koska EU:n budjettirahoitus tuli ohjata tällaisen jaottelun kautta.

tus oikeistolaishenkisellä poliitiikal-laan ja täysin kyseenalaistamatta Euroopan unionin liittovaltiokehityssuunnitelmaa, josta siis esimer-kiksi Saksan nykyinen liittokansle-ri Angela Merkel on julkisuudessa puhunut, päättänyt saattaa toteen vuonna 1992 tehdyn ”salaisen”, kul-lissientakaisen NUTS III:een perus-tuvan suunnitelmansa.

Euroopan parlamentin jäsen ja EFD-ryhmän puheenjohtaja Nigel Faragen mukaan suunnitel-mat uudesta valtiosta nimeltä Eurooppa saivat alkunsa jo 1950-lu-vulla, kun silloinen valtaapitävä by-rokraattinen eliitti, alkoi suunnitel-la salaa omien etujensa mukais-ta yhteiskunnallista ja taloudellista eurooppalaista rakennelmaa. Lis-sabonin sopimuksen voimaantu-lon jälkeen EU:sta onkin tullut oi-keushenkilö, jolla on oma lippu, hymni,armeija, merivoimat ja poliisi. Faragen mukaan EU:sta on tu-lossa keskushallinto-vetoinen yhenäisvaltio, jossa kaikki päätökset tullaan tekemään keskitetysti. EU:n ylin johto käyttää talouskriisiä hy-väkseen tuhotakseen kansallisval-tioiden demokratian.

Ennen Suomen kuntauu-distuksen julkistamista ennä-ti OECD:n maaraporttikin suositel-la erittäin samankaltaisia tehosta-mistoimenpiteitä kuntien osalta. OECD:llä oli erilainen näkemys Suo-men talousnäkymistä kuin esimer-kiksi Suomen Pankilla tai valtiova-rainministeriöllä.

Järjestö ennustaa Suomen bruttokansantuotteen kasvavan tänä vuonna 2012 1,4 prosenttia ja ensi vuonna 2,0 prosenttia. Suo-men Pankin ja valtiovarainminis-terion joulukuussa julkaisemat en-nusteet lupaavat kumpainenkin täl-le vuodelle 2012 0,4 prosentin kas-vua. Ensi vuodelle Suomen Pank-ki ennustaa 1,8 prosentin kasvua, valtiovarainministeriö 1,7 prosen-tin nousua.

OECD:n ekonomistien mu-kaan taloustilanne Suomessa ja maailmalla on erittäin epävakaa. Suomessa taloustilanne on kuiten-kin vakaa, sillä finanssisektorilla ei ole ongelmia ja julkinen rahoitus-kin on kunnossa. Suomen kohta-lo riippuukin pitkälti maailman ta-loustilanteesta ja kuten tiedetään on Suomi riippuvainen viennistä, joten Suomen talouden kasvu taas riippuu viennin kohdemaiden suorituskyvystä.

Kuntauudistuksen talou-delliset intressit

Ymmärtääksemme ja käsittääk-semme, minkälainen oikeistolai-nen hurmoshenkinen tahtotila on asettunut maassamme viemään sumeilematta läpi kuntien määrän supistamisen nykyisestä 336 kun-nasta vaivaiseen 70:ään (huom. on myös vihjattu, että kuntien mää-rä saattaisi uudistuksen myötä ol-la 30-50:en välillä), on kyettävä nä-kemään se tosiasia, että Suomessa, kuten myös koko Euroopan Unio-

nissa, on vallalla oikeistolainen val-tapolitiikka, joka asettaa yhteiskun-nalliseksi tavoitteekseen vain ja ai-noastaan taloudellisen tarkaste-lutavan ja sen mukanaan tuoman edun, hyödyn ja jatkuvan taloude-lisen kasvun filosofian, josta hyöty-vät vain rikkaat ja hyväosaiset köy-hien kustannuksella.

Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön OECD:n mu-kaan kestävyysvajeeseen vastatak-seen Suomen hallituksen on tehtä-vä 9,2 miljardin euron edestä sääs-töjä ja veronkorotuksia. OECD suo-sittelee muun muassa ”julkisen sek-torin palveluiden kuten liikenteen, terveydenhuollon ja kunnallisten palveluiden avaamista markkina-kilpailulle. Erityisesti OECD kehot-taa Suomea korottamaan eläkeikää 65 vuoteen ja viemään kuntauudis-tuksen läpi terveydenhuollon te-hostamiseksi. Myös terveydenhuol-lon mahdollista irrottamista kunnis-ta on järjestön mukaan harkittava.”

Kaikenlaisia jatkuvan talou-dellisen kasvun ja hyödyn aat-teita keskuudessaan vaalivat eri-tyisesti mm. yritysjohtajat ja muu kauppakamariväki. Kuntauudistus-esityksen yhteydessä julkistettiin kuin sattumalta hiukan julkisuut-ta saanut kauppakamarien yritys-johtajakysely. Väittämän ”Kuntauu-distus antaa mahdollisuuksia kun-nallisen palvelutuotannon tehok-kaampaan järjestämiseen” kanssa 86 % oli täysin tai jokseenkin samaa mieltä ja vain 4,2 % täysin eri mieltä.

Kysely toteutettiin 13.-19.1. Kysely tavoittaa 832 yritysjohtajaa, jois-ta vastasi 47 %. Demokratian kan-nalta on kovin kyseenalaista ja ää-rettömän huolestuttavaa, jos kaup-pakamarien yritysjohtajakyselyyn vastanneiden, noin 391 johtajan, joukko saa sanella maamme kun-tarakenteen ja niiden palvelutuo-tannon !

OECD:n viesti Suomen talou-den kuntoon saattamiseksi on juuri sitä, mitä esimerkiksi yritys-johtajat ja muu kauppakamarivä-ki haluavatkin kuulla. Heidän näke-myksensä mukaan kuntauudistus mahdollistaa ”palvelutuotannon te-hostamisen”, joka käytännössä tar-koittaa mm. kuntien liikelaitosten (kuten vesi ja viemäröinti) yhtiöit-tämistä ja uudenlaisten investointien rahoitusmallien käyttöönotta-mista, entisten budjettirahojen ja lainanottamisen sijaan.

Oman taloudellisen edun ta-voittelijoiden joukoissa ollaan rakentamassa suurlakia, joissa esimerkiksi kuntahenkilöstön vii-den vuoden irtisanomissuojat kun-taliitosten jälkeen on purettava. Te-hostamisen ja valinnanvapauden nimissä vaaditaan ”aitoja ja toimi-via markkinoita”, jossa palvelusetel-it lisäävät ”valinnanvapautta ja ne kasvattavat myös pk-yritysten mah-dollisuuksia osallistua julkiseen pal-velutuotantoon”. Lisäksi kauppaka-marit ehdottavat, että yritysten ja kuntien välistä vuorovaikutusta li-sätään kaikilla tasoilla, myös lain-säädännön valmistelussa.

On täysin päivänselvää, että oikeistolaishenkinen yhteiskun-tapolitiikka haluaa tehdä lopun verotulojen tasaamisesta – kan-salaisten on maksettava itse enem-män kaikesta, syrjäseuduilla asumi-sesta, julkisesta terveydenhuollos-ta, verovaroin rahoitettavista kirjas-toista, vanhusten ja lasten hoidos-ta, kunnallisesta kotiaavusta, lähi-kouluista, verovaroin rahoitettavas-ta liikenteestä, kunnallisista liikelai-toksista, lähidemokratiasta, koh-tuuhintaisista julkisen infraraken-tamisen urakoista jne. On tärkeää ymmärtää, että Suomessa asuu sa-manarvoisia suomalaisia, joille kuu-luvat kohtuulliset palvelut kohtuul-lisella hinnalla kaikkialla. Ne on jär-jestettävä tasoittamalla alueiden ja kuntien tuloja.

Ukot ja akat Fennovoimaa vastassa

Valtatie 8:n varteen Pyhäjoen Parhalahdelle kerääntyi lauantai-na reilun 70 ”ukon ja akan” joukko, jotka aikovat seistä pellolla ydinvoimavapaan Hanhikiven-niemen puolesta yötä päivää seu-raavat kolme viikkoa. Kyseessä on Pro Hanhikivi ry:n organisoi-ma tempaus, jossa rakennettiin lumesta ja heinäseipäistä sitkeä mielenosoittajien joukko kym-mienelovapaatehoisten voimin. – Tämä kansa on hiljainen osoi-tus siitä, ettei Fennovoima edel-leenkään ole tervetullut Parha-lahdelle, toteaa yhdistyksen pu-heenjohtaja Helena Majjala.

Hanhikivellä ja lumiukkotem-pauksessa vierailivat lauantai-na kansanedustajat Oras Tynkky-nen ja Satu Haapanen (vihr.), joi-den kanssa keskusteltiin mm. Fennovoiman hankkeen raken-tamisluvan käsittelyn esteistä. – Vaarana tällä hetkellä on, että yhtiölle luodaan mahdollisuudet aloittaa luonnon kannalta tuhoi-sat valmistelut rakennustyöt, en-

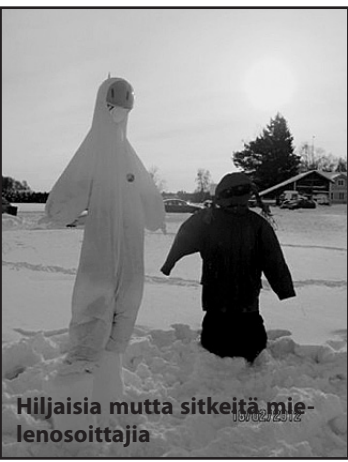

Näin rakentuu hiljainen ja sitkeä mielenosoittajien joukko, joka osoit-taa, että Fennovoima ei ole tervetullut Pyhäjoelle

nen kuin edellytykset edes rakenta-mislupaan ovat täyttyneet. Yhtiö ei omista tai hallinnoi kaikkia tarvitse-miaan maa- ja vesialueita, ydinjät-teen loppusijoituskysymys on ko-konaan avoinna, ja yleis- ja asema-kaavoitusprosessi on tällä hetkellä hallinto-oikeudessa, Pro Hanhiki-ven varapuheenjohtaja Hanna Hal-meenpää listaa hankkeen puutteita.

Pro Hanhikivi kritisoi hankkeen julkista rahoitusta

Fennovoima Oy:n ydinvoimalaa on markkinoitu hankkeena, johon julkisia varoja ei tarvitse käyttää. Huo-mattavia summia hankkeen edistä-miseen käytetään kuitenkin mm. maakuntaliitossa, seutukunnassa ja kunnissa. Pohjois-Pohjanmaan

Hiljaisia mutta sitkeitä mie-lenosoittajia

maakuntahallitus käsittelee tule-vana maanantaina 20. helmikuuta kokouksessaan ydinvoimala-hanketta valmistelevalle projektin reilun 160.000 euron rahoitusta. – Julkista rahaa on käytetty mm. kaaavoitukseen ja strategioihin, Pyhäjoen kunnan johto on myös anonut liikenneministeriltä valtion tukea hankkeen vaatiman infran rakentamiseen, Majjala kertoo. Myös Fennovoimassa osakkaana

olevat paikalliset sähköyhtiöt tule-vat investointipäätöksiä harkitesa-an pohtimaan kuntalaisten, siis omistajiensa varojen käyttöä, ei suinkaan yksityistä rahoitusta.

Pro Hanhikiven toimintapäi-vään sisältyi myös Greenpeacen järjestämä koulutus ajankohtai-sista ydinvoima-asioista, mm. talou-dellisen kannattavuuden riskeistä. – Maailmanlaajuisesti ydinvoiman suosio on Fukushiman katastrofin jälkeen laskenut pohjalukemiin, ydinvoiman nettokannatus on vain noin 6 %, kertoi Greenpeacen energiavastaava Jehki Härkönen. Uutta uusiutuvaa energiaa raken-nettiin Euroopassa viime vuon-na reilut 32.000 MW, ydinvoi-man osuus puolestaan on Sak-san päätösten myötä vähentynyt. – Euroopassa ydinvoimaa ei konk-reetisestisesti rakenneta tällä hetkellä muualla kuin Suomessa, Ranskassa ja Venäjällä, toteaa Härkönen.

**Pro Hanhikivi ry
Helena Majjala
Hanna Halmeenpää**

Pariisin rauhansopimus toimivaa lainsäädäntöä.

Suomen antifasistinen komitea (SAFKA) järjesti Pariisin rauhansopimuksen 65-vuospäivänä teemaseminaarin. Tilaisuuden puheenvuoroissa todettiin Suomen rikkovan Pariisin rauhansopimusta osallistumalla Afganistanin sotaan, antamalla kenraaliensa liittyä ulkomai-siin sotaan käyviin armeijoihin (Markku Kolin tapaus), kieltäytymällä noudattamasta YK:n turvallisuusneuvoston Al-Qaida-pakotekomite-an määräyksiä hyväksymällä kehitysministeri Heidi Hautalan avoi-men tuen Venäjä-vastaiselle terrorismille ja sallimalla aluevaatimuk-sia esittävien fasis-tis-luonteisten järjestöjen olemassaolon.

Kuva: Heikki Männikkö

Vaatimukset sotasyllisten tuomioi-den purkamisesta ja aluepalautuk-sista sekä puheet erillissodasta ovat selkeästi Pariisin rauhansopimuk-sen vastaisia. Todetaanhan jo sopi-muksen alussa seuraavasti: "...kat-soen siihen, että Suomi, tultuaan

Hitlerin Saksan liittolaiseksi ja osal-listuttuaan sen rinnalla sotaan Sosi-alististen Neuvostotasavaltojen Liit-toa, Yhdistynyttä Kuningaskuntaa ja muita Yhdistyneitä Kansakuntia vastaan, on osaltaan vastuussa täs-tä sodasta; ottaen kuitenkin huo-

"Ei koskaan enää": Auschwitzin uhri ja vapauttajat kohtasivat Moskovassa

Kuva: Johan Bäckman

Euroopan neuvoston isännöimä Ei koskaan enää-konferenssi kokosi holokaustin muistelijat Moskovaan.

Euroopan neuvoston ja Venäjän senaatin yhteinen ihmisoikeus-konferenssi "Ei koskaan enää" kunnioitti juutalaisten kansan-murhan muistoa holokaustin kansainvälisen muistopäivän aat-tona Moskovassa 26.1.2012. Kor-kean tason tilaisuuteen kokoon-tui satoja muistelijoita kymme-nistä maista.

Avaussanoissaan Saksan Mos-kovan suurlähettiläs Ulrich Bran-denbourg sanoi, että holokausti on synkin osa Saksan historiaa.

Sanoin ei voi kuvata sitä häpeää, jota Saksa kokee tapahtuneen vuoksi. Saksalla on erittäin suuri vastuu. Saksa tiedostaa vastuunsa siitä, että mitään vastaavaa ei saa tapahtua koskaan enää, Brandenburg sanoi.

Tilaisuutta isännöinyt Euroo-pan neuvoston ihmisoikeuspäällik-kö Ralf-René Weingärtner mainitsi kaksi päivämäärää. Natsijohto sopi holokaustin toteuttamisesta Wann-seen huvilassa Berliinin lähellä 20.1.1942. Neuvostoarmeija vapaut-ti Auschwitzin runsas kolme vuotta myöhemmin 27.1.1945. Noiden tapahtumien väliin mahtui miljoonien juutalaisten, venäläisten ja romaa-nien joukkokuolema kaasuttamal-la, hirttämällä, ampumalla ja nään-nyttämällä.

Euroopan neuvosto perustetiin 1949 eurooppalaiseksi vastauk-seksi natsismin ja fasismiin hirviölle. Holokaustin jälkeisten sukupolvien on tunnistettava kaikki hälytys-merkit, jotta samaa ei tapahdu kos-

kaan enää, Weingärtner sanoi. Hän johtaa Euroopan neuvostossa myös syrjinnän torjuntaa.

Venäjän senaatin puhemies ja Pietarin entinen kaupunginjohta-ja Valentina Matvienko sanoi, että ajat muuttuvat, mutta holokausti-n muisto on ikuinen. Matvienko siteerasi Leo Tolstoita: Maailmas-sa on pahaa, koska pahat ihmiset liittoutuvat. Siksi on tärkeää, että myös hyvät ihmiset liittoutuvat pa-haa vastaan.

Natsismi on Frankensteinin hirviö, joka elää edelleen. Internet lietsoo uusnatsipropagandaa ja värvää nuorisoa ääriilikeisiin. De-mokratian on oltava kansan vahva-na suojana rasismia ja fasismia vas-

mioon, että Suomi 4 päivänä syys-kuuta 1944 täysin keskeytti sotatoi-met..." sekä "Suomen rajat ovat, ku-ten tähän sopimukseen liittyvästä kartasta (liite I) käy ilmi, samat kuin 1 päivänä tammikuuta 1941, kui-tenkin seuraavassa artikkelissa mää-rätyin muutoksin".

Pariisin rauhansopimus on edelleen Suomen ajantasais-ta lainsäädäntöä (valtiosopi-mus 20/1947), ja siihen viitataan myös monissa kohtaa muuta voimassaolevaa lainsäädäntöä: lais-sa Suomen aluevesien rajoista 18.8.1956/463, laissa Suomen alue-vesien rajoista annetun lain muut-tamisesta 5. maaliskuuta 1965 (144/1965) jne. Pariisin rauhanso-pimus on lailla vahvistettu Helsin-gissä 18 päivänä huhtikuuta 1947 ja asetuksella 16 päivänä syyskuu-ta 1947. Pariisin rauhansopimuksel-la on vahvistettu voimassa olevaksi myös Talvisodan rauhansopimus 12 päivältä maaliskuuta 1940.

Sopimuksen kansainvä-liset velvoitteet sitovat edelleen

Pariisin rauhansopimuksen kan-sainvälisoikeudellisista velvoitteis-

taan, Matvienko sanoi.

Myös monet muut vaikutta-jahenkilöt puhuivat konferenssin avajaistilaisuudessa. Israelin suur-lähettiläs Moskovassa Dorit Go-lender sanoi, että yhden sielun pelastaminen merkitsee koko maailman pelastamista. New Yorkin kaupunginvaltuutettu Alec Brook-Krasny sanoi, että demokratia ei välttämättä pelasta pahuudelta.

Euroopan juutalaisten jouk-kotuho oli mahdollinen saksalai-sen demokratian oloissa. Siksi de-mokratia ei takaa turvaa natsismin hirviöltä, Brook-Krasny sanoi.

Uusnatsismin torjunta on Venäjän ulkopoliitiikan prioriteetti, Venäjän ulkoministeri Sergei Lavrov sanoi konferenssiin lähettämässään kirjallisessa tervehdyksessä.

Konferenssipäivä huipentui konserttiin Moskovon Voitonpuis-ton synagogassa, jota ylläpitää kir-jailija Alla Gerberin johtama Holo-kausti-säätiö.

Konsertin jälkeen lavalle nou-si Auschwitzista elävinä selvinnyt Eva Schloss, jota tuli onnittelemaan kolme Auschwitzin vapauttajaa, en-tisen neuvostoarmeijan sotilaat Ja-kov Vinnichenko, Ivan Martynush-kin ja Juri Rivas-Kravkov. Schloss kertoi piilotelleensa Amsterdamis-sa samassa talossa kuin Anne Frank.

Johan Bäckman

Kuva: Joseph Coren

Auschwitzista selvinnyt Eva Scholss ja leirin vapauttaneet neuvostoar-meijan sotilaat Jakov Vinnichenko, Ivan Martynushkin ja Juri Rivas-Kravkov tapasivat Moskovon Voitonpuiston synagogassa.

ta Suomi ei pääse irti noin vain "an-taen vanhojen asioiden olla" (UM:n Anne Sipiläinen suosittelee unoh-tamista; Anne on nykyään läheinen työtoveri nimenomaisesti ministeri Heidi Hautalalle - pahamaineiselle Kreml-fobille).

Sopimuksen 13 artikla rajaa Suomen puolustusvoimien toi-minnan vain maamme rajojen si-sällä toimimiseen eikä esim. soti-miseen Afganistanissa tai muualla: "Maa-, meri- ja ilma-aseistus ja lin-noitukset on tarkoin rajoitettava si-säistä luonnetta olevien tehtävien suorittamiseen ja rajojen paikalli-seen puolustamiseen".

Sopimuksen 8 artikla ei kiellä vain tunnetusti fasis-tis-luontei-

Pariisin rauhansopimusta tulee kunnioittaa

SAFKA:n Teemaseminaarissa 10.2.-12 käytiin Pariisin rauhan-sopimusta arvioiva keskustelu, jossa käytettiin useita merkittä-viä puheenvuoroja.

Heikki Männikkö muistutti Suomen olleen syyllinen sotari-koksiin: "Kesällä tutustuimme Ju-mindanniemellä Suomenlahden miinasotaan. Suomi ja Saksa val-mistelivat pitkään Barbarosaa ja Suomenlahden miinoitusta. Tal-linnan evakuoinnissa tuhoutui-kin 20000 siviiliä. Suomi oli yhdes-sä Saksan kanssa syyllinen sotaan ja tähän sotarikokseen. 70 vuotta sitten jo miljoonia ihmisiä oli kaa-tunut, mutta sotaä jatkettiin. Parii-sin rauhansopimuksen "unohta-minen" merkitsee näiden rikosten unohtamista. Fasismi poliittisena liikkeenä on ennen kaikkea keino ylläpitää äärimmäistä pääoman kansoihin kohdistamaa aseellista ryöstö- ja riistopolitiikkaa. Pariisin rauhansopimuksen mitätöiminen tukee juuri tätä tendenssiä. Parii-sin rauhansopimuksessa Suomi-kin sovitti rikoksensa ja sen mitä-töiminen syyllistäisi meidät uudel-leen näihin rikoksiin".

Petri Krohn arvioi Pariisin rauhansopimuksen lähes perus-tuslaillista asemaa: "Sotaan syyll-listyneille valtioille fasismista irtaantuminen tapahtui eräänlaisin perustuslaillisin muodoin. Saksan liittotasavallassa on antifasistinen perustuslaki. Itävallassa on liitto-sopimus, joka määrittelee Itävallan aseman. Suomessa ns. "toisen ta-savallan" aikana nähtiin, että Parii-sin rauhansopimuksella on perus-tuslaillinen asema. Sopimus pato-si fasis-tisluonteisten ilmiöiden pa-luun. Sen tärkeimpiä kohtia oli fa-sistisluonteisten järjestöjen toi-minnan kieltävät pykälät ja soti-laskoulutuksen puolustusvoimien ulkopuolella kieltävä kohta. Tästä on tingitty aloittamalla vapaa-eh-toinen suojeluskuntia muistutta-va toiminta. En tiedä, ovatko pelot todellisia, mutta kun Pariisin rau-hansopimusta vielä kunnioitettiin edes tällaisia pelkoja ja epäilyjä ei saanut olla."

Jali Raita totesi ettei Pariisin rauhansopimusta voida mitä-töidä: "Se on tärkeimpiä sopimuk-siamme. Siinä tietty kausi loppui ja uusi alkoi. Nyt halutaan unoh-taa sen olevan edelleen voimassa. Jos kansainvälistä sopimusta muu-tetaan, se tulee Suomen osalta kä-sitellä eduskunnassa ja säätää siitä laki. Sanotaan presidentti Koiviston muuttaneen sopimusta. Asia liittyy siihen, kun haluttiin ostaa edulli-sesti DDR:stä jääneitä aseita. Ko-ivisto halusi tulkita Pariisin rauhan-sopimusta ja kirjasi valtioneuvos-

sia järjestöjä, vaan myös "muut jär-jestöt, jotka harjoittavat Neuvosto-liitolle tai muille Yhdistyneille Kan-sakunnille vihamielistä propagan-daa": "Suomi, joka välirauhansopi-muksen mukaisesti on ryhtynyt toi-menpiteisiin hajoittaakseen kaik-ki Suomen alueella toimivat fascis-minluontoiset poliittiset, sotilaalli-set tai sotilaallisluntoiset järjestöt sekä muut järjestöt, jotka harjoitta-vat Neuvostoliitolle tai muille Yhdis-tyneille Kansakunnille vihamielistä propagandaa, sitoutuu olemaan vastaisuudessa sallimatta sen luon-toisten järjestöjen olemassaoloa ja toimintaa, joiden tarkoituksena on kieltää kansalta sen demokraattiset oikeudet".

ton pöytäkirjaan lausunnon, jota valtioneuvosto ei koskaan hyväk-synyt. Varmaa on, että Venäjä ei lähde hyväksymään sopimuksen mitätöimistä, mikä on huomattu asiantuntijapiireissä. UM:n 21.12.-07 selvityksessä Nato-jäsenyyden vaikutuksesta todetaan, että tu-lee huomioida kansainväliset so-pimuksemme koskien mm. Ahve-nanmaata, josta tehtiin sopimus v. 1940 ja joka vahvistettiin v. 1948, jolloin myös viitattiin Pariisin rau-hansopimukseen."

Juha Molari osoitti, miten Pariisin rauhansopimus koe-taan kansainvälisesti: "Sopimus halutaan meillä unohtaa. Muual-la se edelleen toimii velvoittaval-la tavalla. Viime vuonna Romania ja Moldova keskustelivat Shengen alueeseen liittymisestä. Romanias-sa tässä yhteydessä sekä pääminis-teri, että presidentti totesivat pitä-vänsä osaltaan Pariisin Rauhanso-pimuksen voimassa. Viime vuon-na tuomittiin Petroskoissa eräs hu-ligaani 100000 ruplan sakkoon jul-kaistessaan vaatimuksia alueista, jotka ovat Pariisin rauhansopimuk-sen vastaisia. Venäjän valtakunnan syyttäjä lähtee periaatteesta, että sopimus velvoittaa venäläisiä. Pa-riisin Rauhansopimuksen 55-vuo-tisjuhlan yhteydessä 12.2.2002 Ve-näjän nuori ilmavoimien komen-taja kirjoitti armeijan Punatähti-lehdessä Pariisin rauhansopimuk-seen viitaten, että "sopimuksia on kunnioitettava". Hän viittasi myös Koiviston asiaankuulumatomaan pöytäkirjamerkintään todeten so-pimuksen päätösten olevan edel-leen sitovia."

Kalevi Wahrman sanoi fasis-min mahdollisuuden liittyvän kehitykseen, jossa mm. Krei-kan tavoin olosuhteita kurjiste-taan: "Yllättäviä kannanottoja Pa-riisin rauhansopimukseen löytyy sosiaalisesta mediasta ja mm. Uu-den Suomen blogista. Porvoossa tavallinen persujen rivivaltuutet-tu vaatii suojeluskuntia takaisin ja puhuu, ettei Suomessa ole enää työläisiä. Palkansaajilla tietoisuus omasta asemastaan onkin hämär-tynyt. Pariisin rauhansopimus on kuitenkin ollut sopimus, jonka jäl-keen työläisten taloudellinen ja so-siaalinen asema parani ja he tunsivat olevansa osa yhteiskuntaa. Nyt palkansaajan oikeudet ja mahdolli-suus kohtuulliseen toimeentuloon ovat heikkenemässä. Pelkään, että nykyisen lööppiinformaation kau-della, jossa palkat ja rakennettu sosiaaliturva ajetaan alas nous-evat äärioikeistolaiset mielipiteet ja vaikuttavat Suomen kehitykseen."

Toimitti: Heikki Männikkö

Kuntauudistuksella euromaiden velkoja pankeille?

Kuva: Heikki Männikkö

Pankkien rosvouspolitiikkaa vastaan osoitettiin mieltä Helsingin Nordean edustalla 17.10.-11 ja 28.11.-11. Syytä olikin, sillä näyttää siltä, että pankkien saatavia maksetaan iskemällä kuntien taloutta.

Jo kauan sitten on tiedetty, että pankit ovat melkoisia rosvoja. Bertol Breht sanoi ajatuksella, että jos aiot rosvoksi älä ryöstä pankkia, vaan perusta se. Näin Breht puhui aikana, jolloin ei edes unikuviissa kukaan osanut ajatella kuinka suuria rosvoja pankit voivat olla ja ovat tänään.

Viimeisen kahdenkymmenen vuoden aikana rahamarkkinat ovat kasvaneet todella kauas oh bkt:n siis lopputuotteiden valmistuksen. Aiemmin eli ennen aikaa 1995, bkt:n lisäksi rahamarkkinoille tarvittiin 160 prosenttia pääomaa pitkäaikaisiin asunto- ja yrityslainoihin sekä käteisiin, käyttötileihin ja yritysten lyhytaikaisiin luottoihin kuten varastoihin ja tilisaamisiin. Kansainvälisen valuuttarahaston IMF mukaan vuonna 2009 tilanne oli totaalisesti muuttunut. Nyt noiden rahoitustarpeiden lisäksi joukkovelkakirjoilla keinottelu on lisännyt niiden määrää. Nyt niiden osuus maailman bkt:stä oli 153 prosenttia. Samaan aikaan rahamarkkinoille oli ilmaantunut uutta keinottelua eli johdannaismarkkinoiden luomaa digitaalista ja digitaalisesti liikkuvaa virtuaalirahaa. Sen määrä maailman bkt:n verraten oli peräti 1 093 prosenttia.

Koko tämä virtuaalirahalla keinottelu perustuu pankkien luomaan harhakuvaan, että rahalla voi tehdä rahaa. Keinottelu on pankkien epärehellisyyttä, joiden perustana on taitavasti rakennetut järjestelmät ja menetelmät. Ne mahdollistavat toisten rahojen rosvouksen. Virtuaalirahaa ei ole

olemassa, mutta pankkien harjoittaman keinottelun ja luoman harhakuvan mukaan se periaatteessa voisi olla olemassa. Siis vain periaatteessa, mutta sen tuotteiden kuvitteellinen määrä 633 tuhatta miljardia dollaria, on niin suuri, ettei se voi reaalitytuotannon kautta toteutua. Siksi suurten vaikuttajien Maailman pankin ja Kansainvälisen valuuttarahaston IMF avustuksella yksityiset pankit, yhdysvaltalaiset jättipankit etunenässä, pyrkivät hankkimaan omistukseensa tuottavaa omaisuutta Afrikan mallin mukaan kuten mm. Kreikan esimerkki osoittaa.

Vaikka Suomi on pikkutekijä, sekin on vedetty mukaan tähän pankkien keinotteluun. Pankkien imartelulla, että Suomi on hyvin hoidettu kansantalous, meidän nuoret leijonat Katainen, Urpilainen & kumppanit ovat lujasti sitoutuneet vastaamaan suurpankkien mahdollisista tappioista. Tappioista, jotka syntyvät, kun pankit ovat lainoilla muka auttaneet valtioita, vaikka ovat hyvin tienneet takaisinmaksun epävarmaksi jopa epätodennäköiseksi. Kun takaisinmaksu on muuttunut mahdottomaksi, myös IMF on tullut mm. Kreikan avuksi, jos se leikkaa (sosiaalisia) menojaan, myy ja yksityistää tuottavaa omaisuuttaan. Muu EU tekee samoin rahamarkkinoiden vakausmekanismien kautta.

Tällä hetkellä Suomen vastuut on suorina hätäluottoina (2), IMF:lle (2), EKP:lle (18), väliaikaiselle vakuusrahastolle (14) ja pysyvälle vakuusrahastolle (13) yhteensä 49 miljardia euroa (Verkkome-

dia.org/Riikka Söyring). Vastuiden hulluus näkyy siinä, että koko Suomen takaama summa menee mutkan kautta pankeille ilman vastiketta, ilman että Suomelle siitä olisi ollut tai olisi vastaisuudessaakaan mitään hyötyä. Summa on puhdasopinen lahja suurpankeille.

Hulluus ja sen suuruus näkyy siinäkin, että valtion alijäämää on 7,4 miljardia euroa. Alijäämää maksetaan ottamalla uutta lainaa, jonka jälkeen valtion velka on 89 miljardia euroa. Kun tähän lisätään 49 miljardia euron vastuut EU:n rahoitusmarkkinoiden vakuusrahastoille, valtion todellinen velka ja vastuu ovat 138 miljardia euroa.

Lisävelan vuoksi korkokulutkin kasvavat. On kaikki syyt pelätä, että velkaantuneet valtiot pysyvät pitkään maksukyvyttöminä, kun niiden taloudet eivät pääse elpymään IMF:n ja EU:n asettamien ehtojen vuoksi. Niinpä pahimmassa tapauksessa, ellei suorastaan ilmeisesti, vakuusrahastojen ottamien 49 miljardin lainojen korot jäävät Suomen maksettavaksi. Jos valtion tulojen alijäämän vuoksi vaikkapa vain 2,5 prosentin korot maksetaan aina uudella lainalla, niin kahdessakymmenessäviidessä vuodessa velka lisääntyy enemmän kuin vastuiden määrä – 53,6 miljardilla eurolla.

Suomi on EU:n ja hallituksen toimesta todella riskialttiisassa asemassa. Voi olla, että hallitus tietää, mihin se on maan ajanut. Siksi se epätoivoisesti hakee mahdollisuutta päästä budjetin alijäämästä. Se tietää, että sitoumusten vuoksi menot kasvavat.

Tätä taustaa vasten kuntauudistuksen tavoite näyttäisi tähtäävän merkittävään säästöön, siihen, että valtion 12,1 miljardin euron kuntien osuuksista voitaisiin luopua kokonaan. On vaikea kuvitella, miksi valtio ajaa kuntien vähentämistä niin innokkaasti kuin se tekee, ellei sillä ole merkittävät säästötavoitteet. Valtio varmasti kuvittelee, että kuntien yhdistäminen tuo säästöjä, jotka korvaavat valtion apujen menetykset. Jos siis unelma valtion osuuksien lopettamisesta toteutuisi, valtio voisi saada jopa ylijäämää.

Valtion näkemät päiväunet kuntauudistuksen autuudesta on demokratian ,mutta myös väestön hyvinvoinnin kannalta niin raju, että tuskin sen toteuttaminen on

mahdollista. Sillä lienee selvää, että 65–70 kuntaa muuttaisi suuren osan maasta elinkelvottomaksi.

Kaikkien pitkän aikavälin talousennusteiden perusteella talouskasvu on hidasta ja työn tarve koko ajan vähenee. Siksi ja kaikesta huolimatta valtion talouden alijäämää pysyy todella pitkälle tulevaisuuteen ja julkiset velat kasvavat. Kukaan ei tänään tiedä, mitä tapahtuu Suomen EU:n velkavastuilla. Nykypolitiikan mukaan ne on joka tapauksessa jollain tavalla hoidettava.

Kapitalismi on kriisissä, vakavassa umpikujassa. EU:n rahamarkkinoiden vakautta varten perustettujen vakuusrahastojen 2 760 miljardin euron pääoman piti olla rahastojen katto. Mutta 2.2.2012 allekirjoitettu pysyvän vakausmekanismin EVM-sopimus poisti ka-

ton. Sen perusteella euromaita voidaan kupata niin paljon kuin sie-lu sietää. Se nopeuttaa valtioiden köyhtymistä. Yhä useampi menettää velkojensa maksukyvyyn. Näyttää ilmeiseltä, että ajan myötä valtiot on imetty kuiviin. Viimeistään silloin pankit kärsivät valtavia luottotappioita, joita seuraa finanssikriisi, konkurssiaalto ja ennennäkemätön talouslama.

Pääoman kapitalismi voi hankkia lisää elinpäiviä vain purkamalla EU:n ja vapaakaupan sekä suo-jaamalla työllistävän kotimarkkinatuotannon. Sillä se voisi hillitä pankkien harjoittamaa häikäilemätöntä rosvousta. Sekin on vain tekohengitystä, joka auttaa aikansa, mutta ei ratkaise työn ja pääoman välistä sovittamatonta ristiriitaa.

Kai Kontturi

Työura pidemmäksi ja eläkeikä ylös on pötyä!

Mediassa jatkuvasti kirjoitetaan väestön ikääntymisestä ja nyt OECD:kin puuttui samaan asiaan. Siitä puhuvat nekin asian-tuntijat, joiden pitäisi tietää, että väestön ikääntyminen ja huoltosuhteen heikkeneminen ovat tuulesta temmattuja.

Tilastokeskuksen ennusteen mukaan yli 65 vuotiaiden määrä kasvaa tasaisesti vuosi vuodelta. Ennusteen mukaan vuonna 2055 yli 64 vuotiaita maahanmuuttajia pitäisi olla hurjat 150 000 henkeä, 22,2 prosenttia maahan muuttaneista. Edelleen 1945–75 syntyi yhteensä 2 473 393 henkeä, joista yli 80 vuotiaina pitäisi olla hengissä 616 101 henkeä, 24,9 prosenttia, joka olisi hurjasti eli 2,5 kertaa nykyistä enemmän. Ja vielä. 1976–90 syntyi yhteensä 959 991 henkeä, jotka ovat ennustevuotena 64–79 vuotiaina. Näistä jokaisen pitäisi olla hengissä, että vuonna 2055 yli 64 vuotiaiden ennuste 1 726 092 henkeä toteutuisi.

Ennuste on joka suhteessa täysin mahdoton, tuulesta temmattu sillä jo nyt 1945 jälkeen syntyneistä joka vuosi joku kuolee ja joku muuttaa pysyvästi pois maasta. Meillä ei yksinkertaisesti ole syntynyt niin paljon ihmisiä, että niistä voisi tulla ikääntymis- ja huolto-

suhdeongelma, jolla meitä pelotellaan. Kyse on valheesta, selkeästä petoksesta!

Vaikka elinaika pitenee, niin suurten ikäluokkien 1960 jälkeen 2005 mennessä syntyvyys on alenut keskimäärin 28 455 hengellä (30,4 %) vuodessa. Kun maastamuutto oli keskimäärin 13 753 henkeä vuodessa, syntyneistä nettomenetyks oli 42 208 henkeä (45,1 %) vuodessa. Näin ollen yli 64 vuotiaiden määrä ei koskaan ylitä miljoonan rajaa.

Väestön ikääntymisongelmaa propagoidaan kaikkialla Euroopassa. Niinpä sen juuret johtavat maan rajojen ulkopuolelle. Yhdysvalloissa ei ole väestön ikääntymisongelmaa, jonka hoitaa heikko sosiaaliturva.

Syntyvyyden perusteella meillä ei ole mitään syytä työuran pidentämiseen. Päinvastoin. Koko ongelma on siinä, että työn tarve koko ajan vähenee. Kaikki tuotannon kehitysennusteet viittaavat siihen, että seuraavan viidenkymmenen vuoden aikana tuotanto kehittyy hitaasti, mutta työn tuottavuus kasvaa aina tuotantoa nopeammin. Siksi työn tarve vähenee ja työttömyys lisääntyy.

Kai Kontturi

Pariisin rauhansopimuksen merkitys Suomen kannalta

10.2.2012 tuli kuluneeksi 65 vuotta Pariisin rauhansopimuksen solmimisesta. Pariisin rauhansopimus solmittiin Pariisissa 10. helmikuuta 1947 toisen maailmansodan voittajien (mm. Neuvostoliitto, Yhdysvallat, Britannia ja Ranska) ja Natsi-Saksan liittossa olleiden maiden (Suomen, Italian, Unkarin, Romanian ja Bulgarian) kanssa.

Pariisin rauhansopimus, joka on vahvistettu lailla Helsingissä 18.4.1947 ja asetuksella 16.9.1947, on voimassaolevaa Suomen lain-säädäntöä. Sopimuksen yhteydessä Suomen eduskunta on hyväksynyt faktan Suomen aseveljeydestä Hitlerin Saksan kanssa. Siinä mielessä nykyiset väitteet erillissodasta ovat laillisia perusteita vailla.

Neuvostoliiton hajoamisen jälkeen Pariisin rauhansopimuksen ehtojen vahvistamisena pidetään Suomen tasavallan ja Venäjän federaation välistä sopimusta suhteiden perusteista, joka solmittiin vuonna 1992. Suomen edus-

kunnan hyväksymisen ja ratifioinnin jälkeen sopimusta koskevat ratifioimiskirjat vaihdettiin 11.7.1992, ja sopimus on voimassa 11 päivästä heinäkuuta 1992.

Rauhansopimukseen liittyivät sotakorvaukset, lupaus pitää yllä vähemmistöjen oikeuksia sekä alueluovutukset. Em. vaatimusten lisäksi rauhanehtoihin kuului myös poliittisista syistä vangittujen henkilöiden välitön vapauttaminen, sotarikollisten pidättäminen ja tuomitseminen sekä fasisistien järjestöjen toiminnan lakkauttaminen.

Kuitenkin Suomi järjestelmällisesti rikkoo Pariisin rauhansopimuksen ehtoja sallimalla aluevaatimuksia esittämien fasisistien järjestöjen toiminnan (ProKarelia, Aluepalautus, Suursuomi, Tarton Rauha, Karjalan Liitto). Viime vuosina on myös ”herätetty henkiin” fasisistinen järjestö Lotta Svärd, jonka Suomen hallitus määräsi lakkautettavaksi jo 23. marraskuuta 1944 ”liian läheisten suojeluskuntasuhteiden” vuoksi.

Parhaillaan Suomen eduskunta on saanut lakialoitteen sotasyllisyysstuomioiden kumoamisesta, mikä on myös ristiriidassa Pariisin rauhansopimuksen kanssa. Venäjällä työskentelevä Suomen suurlähettiläs Matti Anttonen painotti 2009 lehtihaastattelussa, että Suomi on sitoutunut Pariisin rauhansopimukseen tunnustaen samalla Suomen kansainvälisen aseman ja nykyiset valtion rajat sopimusten puitteissa. (videohaastattelu: <http://www.youtube.com/watch?v=3epStWKvEo4>)

Pariisin rauhansopimuksen 8 artikla kieltää tunnetusti fasisminluontoisten järjestöjen lisäksi myös ”muut järjestöt, jotka harjoittavat Neuvostoliitolle tai muille Yhdistyneille Kansakunnille vihamielistä propagandaa”. Suomi on siis vahvistanut sopimuksen Neuvostoliiton seuraajan Venäjän kanssa, joten Suomen tulisi kieltää järjestöt, jotka harjoittavat vihamielistä propagandaa Venäjää vastaan. Kuitenkin Suomen poliitikot ja virkamiehet, kuten ministeri Heidi

Hautala ja ulkoministerin avustaja Tarja Kantola tukevat näkyvästi Venäjää vastaan suunnattua separatismia osallistumalla Finrosforum -järjestön (joka on yhteydessä Suomessa toimivaan terroristien sivustoon Kavkaz Center) toimintaan.

On täysin käsittämätöntä, ottaen huomioon Pariisin rauhansopimuksen ehdot ja Suomen suurlähettilään em. linjaukset sopimuksen lainvoimaisuudesta, kuinka Heidi Hautala ja Tarja Kantola voivat toimia Suomessa nykyisissä asemissa.

Suomen kehityksessä on havaittavissa pyrkimys irtaantua Pariisin rauhansopimuksesta, mikä johtaisi paluun fasismiin ja sitä kautta itsetuhoon. Todennäköisesti pitää enemmän käsitellä avoimesti ja myös kansainvälisillä areenoilla Suomen historiaa Natsi-Saksan liittolaisena sekä Pariisin rauhansopimuksen merkitystä, jotta paluu fasismiin olisi mahdoton.

Rudolf Rabinovitsh

JHL edustajistovaalit 12.–28.3.2012.

Julkisten ja hyvinvointialojen liitto JHL on SAK:lainen ammattiliitto, joka kokoaa julkisten palvelujen tuottajat ammattirajojen yli.

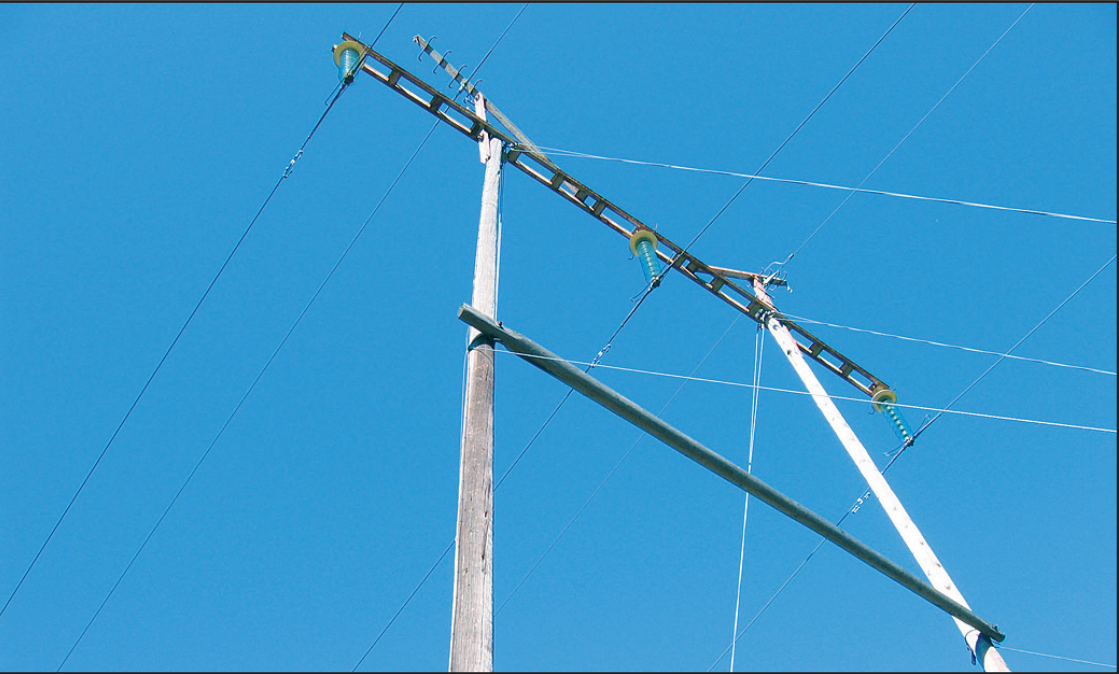

220 **PIRKKO NOKKALA**

Pääkaupunkiseudun vaaliipiiri -Julkisten palvelujen puolustajien lista
-**tutkimusmestari**
-**ao. 645 hallituksen varajäsen**
-**varatyösuojeluvaltuutettu**
-**H:ki yliopisto Viikin kampus**

Yksintyöskentely työturvallisuuskysymyksenä

Yksintyöskentelystä on muodostunut merkittävä työsuojeluongelma aikamme työelämässä. Jatkuva työtahdin kiristyminen eri toimialoilla ja samalla pyrkimys työvoimakustannusten minimointiin on johtanut työpaikkojen työntekijämäärien karsintaan. Tämä on tarkoittanut sitä, että myös työpiste- ja tehtäväkohtaisesti on ajautettu yhä lisääntyvään yksintyöskentelyyn. Lainsäädäntö ei selkeästi kiellä tätä ilmiötä ja näitä eri alojen käytäntöjä, mutta työsuojelulainsäädännöstä on kuitenkin löydettävissä periaatteet, joita oikein tulkitsemalla asioihin voitaisiin puuttua, jos halua olisi. Puuttuminen ei tarkoita pelkästään työsuojeluviranomaisten toimintaa, vaan myös työpaikkojen vastuunalaisten työnantajien edustajien velvollisuuksia ja tietenkin myös työntekijäin edustajien, työsuojeluvaltuutettujen, toimintaa valitsijoidensa terveyden ja turvallisuuden puolesta.

Kokemus on osoittanut, että yksintyöskentely esim. suurjännitelinjalla on tapaturmavaarallista

Sattunutta

Viimeisimpiä säädöksiä, joissa veloitettiin tekemään työtehtävät vähintään kahden hengen työryhmässä, olivat hissien huoltoa koskeneet määräykset 1980-luvun lopulla, jolloin niistä poistettiin ko. velvoite. Tämä tarkoitti sitä, että esimerkiksi asuin- ja teollisuuskiinteistöjen määräaikaiset hissi-huollot voitiin tehdä siitä lähtien yksintyönä. Tämä johti monenlaisiin vaikeuksiin. Muutama vuosi sitten sattui hissienhuoltajalle vaikealaatuinen työtapaturma (tai oikeastaan peräjälkeen kaksi työtapaturmaa), jonka seurauksena asenta- ja jäi makaamaan hissikuilun pohjalle verissään ja tajuttomana voimatta hankkia itselleen apua, vaikka asianomaiset yhteydenpitovälineet olivatkin mukana. Sähköiskun ja kaatumisen seurausten jälkeen meni runsaasti aikaa ennen kuin portaassa kulkenut sivullinen, talon asukas, havaitsi tilanteen ja hälyytti apua. Jos paikalla olisi ollut työpari, olisi apua saatu muutamassa minuutissa.

Muita esimerkkejä

Vastaavanlaisia sattuneita tapauksia tai syntyneitä vaaratilanteita on ollut lukuisia eri aloilla ja erilaisissa työtehtävissä. Lähiömyymälöissä nuoret naiset työskentelevät yksin viikonloppuiltaisinakin vastuullaan kassa ja muuta omaisuutta ja vaaratekijöinä väkivaltaiset asiakkaat. Ryöstöjen ja ryöstöyritysten yhteydessä on syntynyt pahaa jälkeä. Avun saanti on ollut hidasta ja hankalaa ilman muita työntekijöitä, jotka olisivat voineet hälyttää virkavaltaa tai vartijoita paikalle. Sähkö- ja televerkkojen huolto- ja korjaustöissä saatetaan usein työskennellä yksin. Puhelinpylväissä sulakkeenvaihtoa tehneen asentajan pylvään ympäri ollut turvaköysi pääsi irtomaan, minkä seurauksena asenta- ja jäi riippumaan pää alas päin pylväskenkien varaan. Pahaksi onneksi rintataskuunsa ollut matkapuhelin putosi maantielle, eikä siihen voinut enää ulottua. Pitkän ajan kuluttua ohi ajanut autoilija havaitsi tilanteen ja kutsui apua. Työpari oli-

si auttanut tässäkin nopeasti. Suuren teollisuuslaitoksen piha-alueen laidassa sijaitsi laitokseen kuuluva puusepänverstas, jossa kokenut puuseppä teki yksin iltatyönä kiireelliseen tilaussarjaan liittyviä puurakenteita. Suojaamattoman sirkkelin kanssa työskennellessä sattui kuitenkin lipsahdus, jonka seurauksena pyörivä terä haukkasi ranteesta aiheuttaen voimakkaan veren-vuodon. Avun hälyttäminen lankapuhelimella osoittautui vaikeaksi, kun samalla piti yrittää hoitaa itselle jonkinlaista alkeellista ensiapua. Tehtaan puolella ei ollut ajankohdasta johtuen juuri ketään paikalla. Omin avuin ja eräiden vaiheiden jälkeen saatiin kuitenkin ambulanssi laitoksen portille. Työkaveri olisi tässäkin ollut tarpeen. On ollut myös lukuisia tapauksia, joissa yksin työskennellyt työntekijä on jälkeinpäin löydetty tapaturman seurauksena menehtyneenä työkohteestaan, kun ketään muuta ei ole ollut tapahtuman sattuessa paikalla tai lähistöllä auttamassa ja apua hankkimassa.

Asian väistäminen julkisuudessa

Uutispäivä Demari-lehden kakkospääkirjoitus 5.1.2012 käsitteli yksintyöskentelyä otsikolla ”Töissä ei täydy pelätä yksin”. Asian arvioinnissa sorrutaan samaan virheeseen ja asennevammaan kuin yleensäkin on tapana ollut. Todelliseen ongelmaan eli työvoiman karsimiseen ei tohdita puuttua, sillä sehän on ”kansantaloudellinen kysymys”! Uutispäivä Demari ei ole ainoa tiedotusväline, joka menee asiassa halpaan. Koko media lähes laidasta laitaan on väistänyt kysymyksen työvoimakulujen säästöistä verrattuna työnteon turvallisuuteen ja viihtyvyyteen. Jopa työsuojelualan ammattilaisten, joidenkin viranomaisten, alan koulutus- ja valistusjärjestöjen, tutkimuslaitosten sekä monien ammattiliittojen työsuojeluorganisaatioiden piirissä katsotaan asiaa läpi sormien eikä myönnetä tosiasioita.

Lohdutus auttaa

Demarin pääkirjoituksesta selviää hyvin koko näkökulma yksintyöskentelyn sallimiseen tai kieltämiseen, jota näkökulmaa on edellä mainittujen tahojen toimesta yksipuolisesti ja pelkästään tuotu vuosikausia julki - jopa opintomateriaaleissa ja työpaikoille jaettavissa tiedotteissa. Näkökulma on ”jälkihoito”! Tämä ideologia lähtee siitä, että yksintyöskennellyttä työntekijää ei tule jättää yksin ”selviämään kauhukokemuksestaan”, vaan tälle tulee järjestää kaikkea tarvittavaa fyysistä ja henkistä apua sattuneen jälkeen. Apua kyllä silloin löytyy, mutta ei ennen tilanteen syntyä tai sen kuluessa eikä heti sen jälkeenkään. Työkaveria tai muita työntekijöitä ei hankita tai lisätä tapausten jälkeen, vaan kaikki jatkuu ennallaan. Tällä laillahan päästään halvemmalla. Panostetaan vain sattuneiden tapausten jälkihoitoon, mutta säästetään ennaltaehkäisevässä toiminnassa, mikä voisi vaatia turvallisuustoimenpiteitä monissa niissä työpaikoissa, -pisteissä tai -tehtävissä, joissa ei vielä ole päässyt sattumaan ikävyyksiä.

Tekniikka pelastaa?

Yksin työtekeväälle on annettu usein jokin sähköinen yhteydenpitoväline käytettäväksi siltä varalta, että apua tarvittaisiin syystä tai toisesta ja muutenkin työtehtävässä tarvittavaa yhteydenpitoa varten. Esimerkiksi tapaturma- tai väkivaltatilanteissa yhteydenpitovälineen käyttö on kuitenkin usein hankalaa tai mahdotonta. Laite on saattanut rikkoutua tapauksen yhteydessä tai henkilö itse ei pysty käyttämään yhteydenpitovälinettä tilanteesta tai omasta kunnostaan johtuen.

Tekniikka pelkästään ei näin ollen aina takaa riittävän nopeata avunsaantia hätätilanteessa tai tapaturman satuttua. Ripeästi avunsaannista esimerkiksi tapaturman satuttua vastaa työntekijän työnantaja lain mukaan. Usein toinen työntekijä on parasapu tällaisissa tilanteissa. Sekään ei ole tietenkään aina sataprosenttista, mutta kuitenkin useimmiten toimivin ratkaisu. Näin ollen yksintyös-

kentely voi sisältää joskus niin paljon erilaisia riskitekijöitä, että siihen ei tulisi mennä hyvään onneen luotamalla.

Demarin pääkirjoituksessa listataan joitain vakiotoimenpiteitä, joilla pyritään ennalta turvaamaan yksintyöskentelijän turvallisuus ja avunsaantimahdollisuudet: vartiointihenkilöstö, töiden järjestelyt, työtilojen suunnittelu (esimerkiksi myymälätilat) ja koulutus.

Näilläkin toimenpiteillä voidaan jossain määrin vaikuttaa asioihin, mutta mikään niistä ei takaa riittävän tasoista ennalta valmistautumista. Ellei sitten ”töiden järjestelyllä” tarkoiteta sitä, että työt jaetaan henkilöstölle siten, ettei kenenkään tarvitsisi työskennellä yksin. Huuto- tai näköyhteyden etäisyydellä tulisi olla aina muita työntekijöitä. Vartijat ja valvontakameratkin ovat monessa tapauksessa auttamattoman hitaita ratkaisuja akuuttiin tilanteeseen vaikuttamiseen. Lämpölaitoksen valvomossa työskennellään yöaikaan yksin eikä itse laitoksella ole ketään silloin töissä. Vartija käy laitoksella muuttaman tunnin välein. Valvomon hoitaja joutuu tehtävänsä lomassa myös laitoksen puolelle esimerkiksi lisäämään kemikaaleja vedenkäsittelyprosessiin. Valvomosta voi tarpeen vaatiessa tehdä hälytyksen alueen yleiseen hälytyskeskukseen, mutta jos tämän tekeminen ei onnistu, niin henkilö saattaa olla pitkäänkin laitoksella oman onnensa nojassa. Näin vakavissa tapaturmatilanteissa, joissa omaakaan matkapuhelinta ei aina pysty käyttämään. Vartiointin käytön ongelma on usein siinä, että vartijat käyvät eri kohteissa pitkän väliajoin toteamassa tilanteen. Teollisuusvartijan käyntiväli on joskus neljäkin tuntia, millä taas ei ole mitään asiallista tekemistä lain vaatiman viipymättömän avun saannin kanssa. Valvontakameroiden kanssa on samantapaisia ongelmia. Niillä ei ole juuri mitään virkaa, jolle niiden näyttöjä joku myös tiivistä seuraa.

Maan tapa

Yksintyöskentelyn puolustelijat vetoavat usein siihen, että kun työntekijälle on annettu matkapuhelin tai vastaava käytettäväksi, niin ensiavun ja muun avun saanti on tällä turvattu eikä enempää tämän lisäksi voisi työnantajalta kohtuudella vaatia. Tätä tehostetaan usein sillä, että kun muuallakaan eikä muissa tehtävissä lisävarmistuksia vaadita, niin ei myöskään meiltä voida tällaisia vaatia. Jopa syyttämättäjättämispäätöksiä on tehty tällä perusteella vakavissa työtapaturmatapauksissa. Maan tapa kävelee lainsäädännön yli.

Puolustelijat esittävät myös vastakysymyksiä tässä yhteydessä, että miksi siinä ja siinä ammatissa tai työtehtävässä sallitaan yksintyöskentely, mutta meidän tapauksessamme siihen yritetään puuttua? Tavallisia esimerkkejä tästä ovat taksin- ja bussinkuljettajien, postinkantajien, siivoojien ja vartioiden tehtävät. Vaikka kysymykset liittyvät vastaväitteisiin, ne ovat myös osaltaan oikeutettuja. Kahden tai useamman työntekijän käyttövaatimus perustuu yleensä myös kutakin työtehtävää koskevaan lakisääteiseen riskinarviointiin. Mitä riskialttiimpaa työ on, sitä tehokkaampia ennakkovarmistuksia tarvitaan. Mainittakoon tässä yhteydessä, että usein kuultu perustelu yksintyöskentelyn käyttämiselle on

se, että onhan paikalla. muita ihmisiä tai että kyllähän ohikulkijat huomaavat tilanteen ja hälyttävät tarvittaessa apua. Valitettavasti vain sivullisten apuun luottaminen ei kuulu niihin asioihin, joita lainsäädäntö tarkoittaa työnantajan velvollisuuksien hoitamisella. Työnantajalla ei ole esimerkiksi käskyvaltaa kadulla ohikulkeviin ihmisiin tai linja-auton matkustajiin nähden. Työntekijäin turvallisuus ja avunsaantimahdollisuudet on hoidettava työnantajan omin resurssein. Työturvallisuuslaki ei eritele postinkantajan tai hissienhuoltajan työtehtäviä ja niiden vaatimia turvallisuustoimenpiteitä toisistaan, vaan työnantaja on jatkuvassa vastuussa kaikkien palkolistensa työn tekemiseen liittyvistä terveydestä ja turvallisuudesta. Riittävä taso on taattava tavalla tai toisella. Jos se ei yksintyöskentelyn kohdalla muuten onnistu, niin työpari on usein tehokas ratkaisu tässäkin suhteessa.

Psyykkinen puoli

Yksintyöskentelyyn liittyy usein myös asian psyykkinen puoli. Tämä näkyy erityisesti pitkäaikaisen yksintyöskentelyn mahdollisissa haitallisissa seurauksissa. Valvomoissa työskentely, yötyö yksin, työskentely ikkunattomissa tai maanalaisissa tiloissa pitkään yksin jne. ovat tyyppiesimerkkejä tällaisesta.

Työsuojelusäädökset

Työturvallisuuslaissa (738/2002) on joitain määräyksiä, joilla voitaisiin tarpeen vaatiessa em. henki-seen rasitukseen tai ylikuormitukseen puuttua: 10 § Työn vaarojen selvittäminen ja arviointi, 13 § Työn suunnittelu, 25 § Työn kuormitustekijöiden välttämisen ja vähentäminen, 29 § Yksintyöskentely, 30 § Yötyö ja 31 § Työn tauottaminen.

Yksintyöskentelijän tapaturma- tai avunsaantitilanteita koskien työturvallisuuslaki tarjoaa lähinnä seuraavat kohdat: 11 § Eriyistä vaaraa aiheuttava työ, 27 § Väkivallan uhka, 29 § Yksintyöskentely ja 46 § Ensiapu.

11 § velvoittaa työnantajan järjestämään työntekijälle ”valvojan” esimerkiksi toisen työntekijän ominaisuudessa, jollei riittävää turvallisuutta voida muuten taata. Muiden lainkohtien eräänlainen ”perälauta” on se, että työntekijälle on kaikissa tilanteissa turvattava viipymättä avun- ja ensiavun saanti, jos tällaiseen tulee tarvetta. Jos työnantaja ei pysty tästä ennalta varautumisesta varmistumaan, niin johtopäätöksenä tästä tulisi luonnollisesti olla se, että 29 §:n periaatteessa sallimasta yksintyöskentelystä luovutaan. Näin esimerkiksi silloin, jos käytettävissä olevia teknisiä hälytys- ja avunhankkimislaitteita ei voida pitää riittävän varmoina ja käytettävissä. Tapaturmien satumisia ja väkivaltatilanteita tulee tietenkin yleisesti ennalta ehkäistä kaikin mahdollisin keinoin työturvallisuuslain sekä alempiasteisten säädösten mukaisesti, ettei jouduttaisi lainkaan joihinkin edellä kuvattujen tapausten kaltaisiin tilanteisiin. Työympäristön tulee jatkuvas-ti olla siinä kunnossa, että työnteko on turvallista ja viihtyisää.

Yksintyöskentelytilanteita koskeva riskinarviointi sekä yksintyön selkeä rajoittaminen on yksi tärkeä ja huomioon otettava seikka työolosuhteita kohennettaessa.

Jaakko Ahvola
Helsinki

Ateena, Kreikka
Työläisten taistelu Kreikan ja EU:n hallitsijoita vastaan

EU:n ja ns. troikan (EKP, Maailmanpankki, IMF) sekä Kreikan hallituksen maan ahdinkoa entisestään lisäävä lakiesitys, joka hyväksyttiin parlamentissa 12.02.2012, oli kaiketi jonkinlainen omituinen Ystävänpäivälahja plutokraattisilta hallitsijoilta heidän taloudellisesti kuohituille ja kaltoin kohdelluille alamaisilleen. Työläiset vastasivat lakiesitykseen taistelulla.

Kansan vastaus PAME:n kut-suun – suoranainen ihmisvyöry mielenosoituksiin – oli suuri, historiallinen hetki, jota oli upeaa olla todistamassa. Se sai Kreikan vallanpitäjät hysteeriseksi ja antamaan vainoharhaisia lausuntoja, kuten että ”Kreikasta on tulossa seuraava Kuuba”. Parlamentin käytävillä saarnattiin menneistä sisällissodista ja mustamaalattiin kommunismia. Kaikki tämä tietenkin osoittaa, että kansanjoukkojen tietoisuus on nopeasti kohoamassa taloudellisten ja sosiaalisten realiteettien tullessa heidän eteensä. Tämä on varoitus-signaali hallitsevalle luokalle. Ihmiset tulevat ennemmin tai myöhemmin tekemään johtopäätöksen: Vapauden saavuttamiseksi heidän on irrottauduttava tästä ihmisten ja luonnon tuhoajien raivopäisestä järjestelmästä.

Käyttäen Kreikan velkaongelmaa tekosyynä vallanpitäjät ovat pelastamassa oligarkiaa ja tähtäimeensä he ovat sen sijaan ottaneet Kreikan työläiset. Jo ennestään finanssikriisin seurauksena minimoituja palkkoja aiotaan leikata edelleen kaikkien työntekijöiden osalta 22 % ja yksityisen sektorin sekä vastapalkkattujen työntekijöiden osalta 32 %. Tämä kaikki siis päivittäisten, tuskallisten irtisanomisten sekä sosiaali-, terveys-, koulutus-, eläke-, virkistys- jne. turvan alasajon lisäksi. Palkkoja on tähän mennessä leikattu yhteensä 45 %. Uudet leikkaukset olivat jälleen uusi loukkaus jo ennestään köyhdytettyjä ja kaltoin kohdeltuja ihmisjoukkoja kohtaan. Kansan reaktio parlamentissa ratifioitua työläisten vastaista lakia kohtaan oli ymmärrettävä ja syvästi vallankumouksellinen.

Eliitin kansaa kohtaan osoittama välinpitämättömyys ja tunteettomuus on petollista ja halveksittavaa. Silti vakiintuneet valtapuolueet PASOK (Sosiaalidemokraatit), LAOS (äärikansallismieliset), ja ND (Uusi demokratia, äärioikeisto) kehtaavat puolustaa tätä julmuutta tyhjine kansallismielisine iskulauseineen sekä tekopyhine lausuntoineen. Ne kohdistavat kritiikkiä KKE:tä (Kreikan kommunistinen puolue) sekä vasemmistovoimia kohtaan. Tämä on vain halpaa poliittisten pisteiden keruuta etenkin oikeiston ja kansallismielisten, hallitsevaan koalitioon kuuluvien ND:n ja LAOS:in puolelta.

Ahneella rahavallalla ei ole mitään käsitystä aidosta, inhimillisestä politiikasta tai taloudellisesta järjestelmästä, joka voi palauttaa yhteiskunnan ennalleen niiden tuskallisten vaurioiden jälkeen, joista se joutuu kärsimään nykyisen armottoman järjestelmän oloissa. Marx sanoi kerran: ”Kapitalismi on astunut historian näyttämölle valuen verta jokaisesta huokosestaan”. Ajan saatossa kapitalismi on lahonnut sellaiseen kuntoon, että ihmisen elämästä on tullut Leninin sanoin ”kauhua ilman loppua”.

Karmaiseva teurastuslista

Kuva: S. BAGHI

Kreikassa irtisanotaan päivittäin n. 1000 työntekijää. Työpaikansa menettäneiden työntekijöiden lukumäärä on 761 769 henkeä, josta miesten osuus 329 274 (43,22%) ja naisten osuus 432 495 (56,78%). Nuorten alle 34-vuotiaiden työttömyysaste on 63,16%. Työläisen tuntipalkka on tarkoitus alentaa vain 3 euroon ja kuukausipalkka noin 480 euroon. Tämä palkkataso on tarkoitus jäädyttää vuoteen 2015 asti. Kokopäiväiset työsuhteet muutetaan osa-aikaisiksi, sekä virkaikään perustuva palkan nousu keskeytetään, kunnes työttömyys putoaa 10 prosenttiin eli käytännössä hyvin pitkäksi aikaa.

Eläkerahastoista leikataan 300 miljoonaa euroa/vuosi. Tämä tuhoisat leikkaukset tulevat vaikuttamaan sekä perus- että lisäeläkeisiin. 2% vähentäminen työnantajien sosiaalimaksuista sen myötä, että työntekijöiden asumista ja sosiaalietuuksia hallinnoiva rahoituslaitos OKE suljetaan. Työnantajan maksuista terveyspalveluihin (IKA) vähennetään 3 %. 15 000 työntekijää on irtisanottu julkisella sektorilla tähän päivään mennessä. Määrä tulee kasvamaan 150 000 henkeen vuoteen 2015 mennessä. Suhde työhönoton ja erottamisten välillä on 1 rekrytointi 5 palveluksesta erottamista kohden. Sosiaalietuuksia leikataan perheiltä, joissa on yli kolme lasta. Miljoonia euroja leikataan julkisista investointiohjelmista, terveyspalveluista, kulttuurista ja koulutuksesta. Verotaakkaa siirretään räikeästi työntekijöiden ja pienyritysten harteille ja suurpääomaa palkitaan verovapauksilla.

Kreikan työläisten vastarinta eliitin tukahduttavia toimenpiteitä kohtaan on ollut pääosin erittäin kovaa, hellittämätöntä - ja väkivallatonta - huolimatta vallanpitäjien harjoittamasta korkealuokkaisesta sabotaasista ja provokaatioista. Viimeisin 48 tunnin lakko ja sitä seurannut työministeriön ja eräiden muiden tärkeiden rakennusten saarto mielenosoituksiin olivat upea osoitus ammattiliittojen (PAME, MAS, PASEVE, PASY ja OGE) yhtenäisyydestä ja taistelutahdosta. Mielenosoituksia järjestettiin ympäri Kreikkaa niin suurissa kuin pienissäkin kaupungeissa. Ateenassa Akropolisella ja työministeriössä mielenosoitusjulisteissa luki iskulauseita: ”Alas rahavallan hallitus”, ”Ulos EU:sta”, ”Valta kansalle”.

Lakon viimeisenä päivänä,

kun hallituksen oli määrä hyväksyttää parlamentissa edellä kuvatut syvästi epäsuositut, kansanvastaiset toimenpiteet, Ateenan keskusta parlamentin ympärillä täyttyi arviolta yli 50 000 ihmistä, jotka ilmaisivat närkästyksensä hallitukselle, EU:lle sekä troikal-le. Tuhopolttopapauksia oli noin 45 eri rakennuksen kohdalla, mukana kahviloita, pankkeja, julkisia sekä historiallisista rakennuksia. Joitakin kauppoja ryösteltiin Panipistimion ja parlamentin alueella huppupäisten jengien – joilla ei ollut yhteyksiä ammattiliitto PAME:en - toimesta.

On esitetty erittäin paljon arvioita, joiden mukaan tätä ilkivaltaa toteutettiin sabotaasina rauhanomaista kansanjoukkojen mielenosoitusta vastaan. Tällä saatiin veruke loanheitolle PAME:a ja KKE:tä vastaan, joille tällainen petollinen toiminta on katastrofaalista.

45 kansanedustajalla oli rohkeutta äänestää parlamentissa edellä mainittua lainsäädäntöä vastaan, valtaviin väkijoukkojen osoittaessa mieltään parlamentin ulkopuolella. Mukana oli valtapuolueiden edustajia mukaan lukien

entisiä ministereitä. Tämä vakava isku hallitsevalle klikille onnistuttiin saamaan aikaan sekä parlamentin ulkopuolella mielenosoituksissa, että parlamentin sisällä erityisesti toveri Aleka Paparigan, Kreikan kommunistisen puolueen pääsihteerin ja parlamenttiryhmän johtajan urhoollisen toiminnan myötävaikutuksella.

Kapitalisti hyötyy kriiseistä

Kapitalismi on koko maailmassa sen lähihistorian pahimmassa kriisissä. Mutta kriisi ei ole riistetyn luokan työntekijöiden tai nuorison aiheuttama. Se on seurausta rikkaiden kyltymättömästä himosta voitoja kohtaan. Kapitalismissa olenaisinta ei ole voitto, vaan sen ydin on jatkuvasti nostaa voiton suhdelukua. Voiton suhdeluvun aleneminen ei ainoastaan laukaise talouskriisejä, vaan sillä on seurauksia myös politiikassa ja diplomatiassa. Se ilmenee sotina, aseellisina hyökkäyksinä ja verisinä sosiaalisina ja kansallisina konflikteina. Mutta ankarimman kriisin oloissa kapitalisti tekee entistä enemmän voittoa. Vallitsevassa kriisissä miljoonat, tai

Väitös: Nuoret edistävät demokraattisten rakenteiden syntymistä kansainvälisessä politiikassa

Sofia Laine: Young Actors in Transnational Agoras. Multi-Sited Ethnography of Cosmopolitan Micropolitical Orientations. Nuorisotutkimusverkosto/Nuorisotutkimusseura, julkaisuja 121. Helsinki 2012. ISBN 978-952-5994-07-0. 191 s.

Vuosi 2011 oli lukuisien mielenosoitusten, valtausten, kansannousujen ja muiden kansainvälisten koostumusten vuosi. Sofia Laineen väitöskirja keskittyy tarkastelemaan nuorten osallistumista kansainvälisiin poliittisiin kokouksiin. Laine on kerännyt aineistoa 11.2.2012 Helsingissä tarkastetussa väitöstutkimuksessaan Euroopan lisäksi Afrikassa ja Latinalaisessa Amerikassa.

Nuoret avainrooleissa globaalien liikkeiden rakentajina

Kansainväliset poliittiset kokoukset ovat myös globaalien liikkeiden aktivistien tapaamispaikkoja. Maailmanlaajuisille yhteiskunnallisille liikkeille on tunnusomaista hetkittäisyys. Ne ilmestyvät tiettyyn maantieteelliseen paikkaan

Kuva: Christian Leo

hetkeksi, ja samaan aikaan tai hetkeä myöhemmin muualle, kuten on nähty vaikkapa Occupy-liikkeen yhteydessä.

Osallistujien moninaisuus on hyödynnettävä paremmin kokousten voimavarana

- Arkipolitiikojien toteuttamat tilan haltuunotot tuovat parhaimmillaan hyvinkin erilaisia toimijoita vuorovaikutukseen toistensa kanssa. Tä-

jopa miljardit ihmiset on syösty absoluuttisen köyhyyden kuiluun. Samaan aikaan 500 maailman suurimman yrityksen voitot kasvoivat lähes 81 prosenttia tilikauden 2010-11 aikana. Pelkästään USA:ssa yritykset tekivät voittoa 10 800 miljardia dollaria, eli 74 prosenttia maailman suurimman talouden BKT:sta.

Kansallisvaltion ja paljon ystötetyn suvereniteetin merkitys haihtuu savuna ilmaan, kun valtio on osoittanut täydellisen kyvyttömyytensä tuoda hyvinvointia ihmisille. Valtio on päinvastoin sysännyt kurjuuden vyöryn ihmisten päälle. Jos hallitsijat eivät pysty lievittämään ihmisten tuskaa, niin miksi he ovat vallassa? Jos he syyttävät talousjärjestelmää, niin sitten pitäisi irtautua järjestelmästä ja taistella sen kaatamiseksi. Tätä he eivät koskaan tule tekemään, tuli mitä tuli.

Karu totuus on, että valtasalle ihmisistä asiat eivät tule paranemaan tässä järjestelmässä. Tilanne heikkenee entisestään. Heikentyvät terveys, koulutus- ja muut välttämättömät peruspalvelut ovat karkaamassa ihmisten ulotuville laukkaavan inflaation myötä, mikä puolestaan tekee vaikeaksi ylläpitää edes jollain tavalla inhimillisiä elinoloja ihmisten enemmistölle. Tässä on jo alkanut olla kyse eloonjäämisestä. Tämä saa kansanjoukot ymmärtämään, että vallanpitäjät ovat vain kostaneet heille ja että heitä on harhautettu unelmalla vauraudesta kapitalismissa. Hallitsevan eliitin miljardien ryöstösaaliit ovat jättäneet ihmiset mätänemään. Porvarillisen hallinnan erilaisten muotojen noidankehä ei voi jatkaa ikuisesti. Porvarillisen demokratian julkisivu, kansallismieliset ja oikeisto, imperialismin verenimijät sekä valtion pyhyys ovat nopeasti paljastumassa kansoille heidän alistamisensa, riistonsa ja kurjuutensa myötävaikuttajiksi. Luokkakantaisuuden nousu tulee mullistamaan tilanteen ja haastaa kukistamaan rappeutuneen, ihmisvastaisen järjestelmän. Vallankumous tulee tapahtumaan kaduilla.

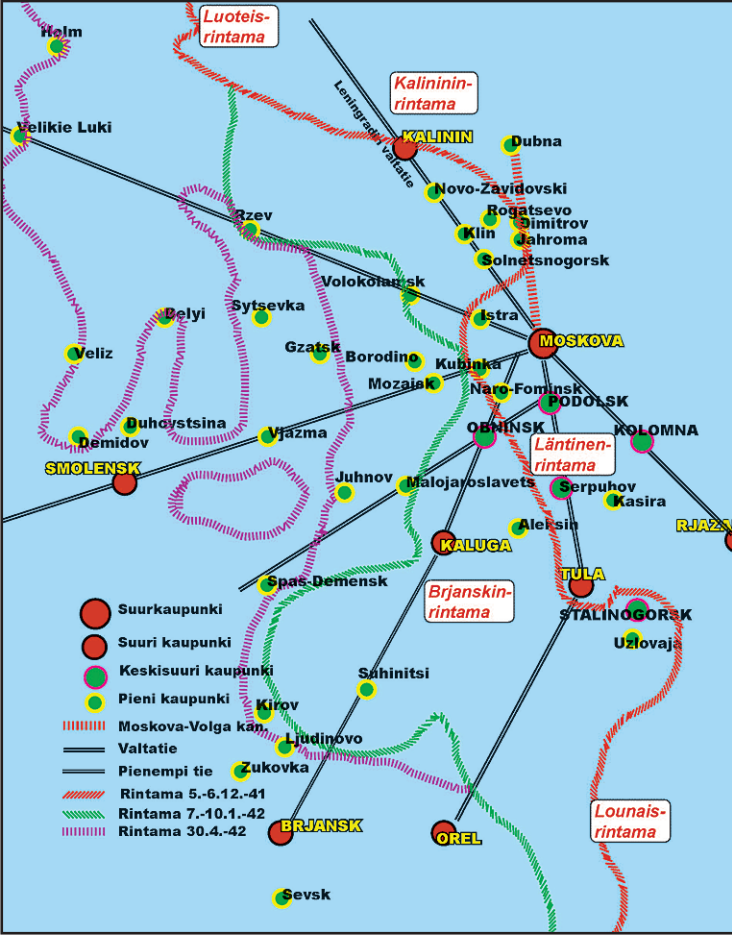
S. BAGHI
Käännös: Tommi Lievemaa

mä poliittinen toiminta rikkoo hierarkioita ja tekee epädemokraattiset kokousrakenteet osallistujille näkyviksi, Laine tiivistää. Esimerkiksi Maailman sosiaalifoorumissa Nairobissa nuoret valtasivat parhaalle paikalle sijoitetun ruokaravintolan, jonka omisti useisiin ihmisoikeusrikkomuksiin syyllistynyt entinen ministeri ja jakoivat ruoan ilmaiseksi katulapsille.

Lehdistötiedotteesta lyhensi: Antero Nummiranta.

70 vuotta sitten (4):
Salamasodan loppu ja käänne sodassa

Tammikuuhun 1942 tultaessa sotaa oli käyty runsaat puoli vuotta. Hitleriläisten suunnitelmien mukaan ennen Saksan hyökkäystä Englantiin oli tuhottava Neuvostoliiton länsiosissa olevat puna-armeijan joukot ja vetää rintalinja Arkangelista Volgaan pitkin Kaspianmereen. Barbarosa- suunnitelman mukaan kolmessa kuukaudessa tuli edetä 2000 km itään, jolloin etenemisnopeus olisi ollut runsaat 20 km päivässä. Hyökkäyksen alkuvaiheen 2000 km rintamalinja olisi loppuvaiheessa ollut 3000 km. Tällöin operatiivinen tiheys olisi käynyt hyvin alhaiseksi n. yksi divisioona 20 kilometrille. Tällainen utopistinen suunnitelma edellytti, että puna-armeija ei tulisi tekemään minkäänlaista vastarintaa. Todellisuus oli sitten aivan toista. Puolen vuoden ajan raivosivat taistelut neuvostojoukkojen tehdessä ankaraa vastarintaa. Fasistien suunnitelmana oli voimakkaiden luoteeseen (Leningrad), länteen (Moskova) ja kaakkoon (Kiova) suuntautuvien panssarikiilojen tukemina valloittaa Neuvostoliiton ydinalueet.

Kauhua Hitlerin sodanjohdossa

Fasistien eteneminen olikin alussa nopeaa. Mutta nopeasti ydinalueita lähestyttäessä kävi selväksi, että he olivat aliarvioineet Neuvostoliiton voimavarat. Fasistien voimat eivät riittäneet samanaikaiseen sotaan kaikilla kolmella perussuunnalla. Kiovan valtaamiseksi jouduttiin siirtämään voimia Moskovaan ja Leningradin suunnilta. Vastavasti Moskovan taisteluun jouduttiin vetämään voimia pohjoisesta ja etelästä. Suunnitelmista Leningradin tuhoamiseksi jouduttiin luopumaan ja siirtymään piiritys- ja näännyttämistaktiikkaan. Taistelussa Moskovan kohtalosta fasistit kärsivät ensimmäisen todella suurisuuntaisen tappionsa, kun heidät pysäytettiin ja työnnettiin 700 km rintama-osuudella 100-250 km länteen. Tämä aiheutti suurta kauhua Hitlerin sodanjohdon keskuudessa ja toisaalta lisäsi toiveita liittolaisten keskuudessa fasismin lyömiseksi.

Talvihyökkäys 1942

Moskovan luona saavutetun voiton jälkeen puna-armeijan sodanjohdossa päätti jatkaa ja laajentaa yleishyökkäystä mahdollisimman suurten tappioiden tuottamiseksi viholliselle. Neuvostojoukkojen voimat olivat tässä vaiheessa myös ehtyneet, materiaalista ja reserveistä oli puutetta, mutta oli välttämätöntä laajentaa Moskovassa saavutettua voittoa yleishyökkäykseksi, että voitiin minimoida vihollisen voimia ennen kevään tuloa. Rintamat tarvitsivat sotamateriaalia. Sitä myös

saatiin, mutta ei riittävästi. Yleishyökkäykseen ryhdyttiin 7.-10.1.-42. Länsirintaman tuli yhdessä Kalininin rintaman kanssa murtaa vihollisen Sytsevan-Rzevin ryhmittymä. Rintaman keskustan tuli kehittää hyökkäystä Juhnovon kautta Vjazmaan. Myös Kalininin rintama tuki hyökkäystä Vjazmaan. Luoteisrintaman tuli hyökätä Velike Lukin suuntaan. Pyrittiin Vjazman alueen vihollisryhmittymän selustaan. Länsirintaman 10. A suojasi rintaman vasemman sivustan ja hyökkäsi kohti Kirovia. Lounais- ja Brjanskin rintamien tuli yhdessä estää vihollisen voimien siirto keskiselle suunnalle ja Donetskin laakiolle. Lounaisrintaman tuli vallata Harkova takaisin ja luoda Dnepropetrovskin alueelle sillanpää-asema.

Sotamateriaalin puute suurin ongelma talvella -42

Neuvosto-armeijan 1. talvihyökkäys ei kaikilta osin sujunut menestyksekkäästi, koska joukkojen ja materiaalin puute oli valtava. Luoteisrintaman joukot etenivät. 3. ja 4. Isku A pääsivät Helmikuun alkuun mennessä Velike Lukin, Demidovon ja Velizan alueelle. Kalininin rintaman 39. ja 29. A etenivät Rzevin länsipuolelle, mutta rintaman vasemman siiven joukoilla oli edessään hitleriläisten vahva puolustus. 10.1.-42 Volokolamskin alueella tykistövalmistelun jälkeen aloitettiin hyökkäys ja fasistien rintamaan saatiin murettua aukko, johon neuvostojoukot työntyivät. Päästiin etenemään lähelle Gzatskia. Mutta eteneminen lähes pysähtyi, kun

1. isku A vedettiin rintamalta päämajan reserviksi. Rintaman keskustassa hyökkäivät 5. ja 33. A vapauttivat mm. Mozaikin ja sen lähiseudut. 20.1.-42 mennessä 43. ja 49 A pääsivät taistelukosketukseen vihollisen Juhnovon ryhmän kanssa.

Vjazman ulkonemaa ei kyetty murtamaan

Vjazman seudulla kehittyi vaikea tilanne. Vjazman eteläpuolelle lähetettiin vihollisen selustayhteyksien katkaisemiseksi 2 laskuvarjopataljoonaa. 33. A (Jehremov) sai tehtäväksi laajentaa läpimurtoa ja yhdessä 1. RvAK:n (Belov) ja Kalininin rintaman XI RvAK:n kanssa vallata Vjazma. 27.1.-42 1 RvAK yhtyi 35 km Juhnovosta lounaaseen sijaitsevien laskuvarjousjoukkojen ja partisaaniosastojen kanssa. Alueelle saapui 1.2.-42 myös kolme divisioonaa 33 A:sta sekä lisää laskuvarjousjoukkoja. 33. A:n nopea esteetön eteneminen alueelle antoi aiheen otaksua, ettei vihollisella ole alueella suuria voimia kaupungin puolustamiseen. Päätettiin ryhtyä KL Jehremovin johdolla etenemään kohti Vjazmaa. Mutta 3.-4.2.-42 fasistit kykenivät katkaisemaan Jehremovin hyökkäyskiilan ja pääjoukot jäivät mottiin. Mottiin jäi myös alueelle ehtinyt Belovin johdama 1. RvAK. Fasistit kykenivät siirtämään alueelle Ranskasta ja muilta rintamilta joukkoja ja vakiinnuttivat puolustuksen. Ryhmittymä jouduttiin jättämään Vjazman lounaiselle metsä-alueelle vihollisen selustaan, jossa se taisteli kaksi kuukautta antaen viholliselle tuntuvia iskuja. Partisaanit ja 8. laskuvarjo Pr saivat 10.2.-42 vallattua Morsanovo-Djagilevin alueen, jonka jälkeen ryhmään pidettiin yhteyttä radiolla ja lentokoneilla. Huhtikuun lopulla ryhmälle annettiin lupa yrittää yhtymistä päävoimiin metsä- ja partisaanialueiden kautta kiertäen Kirovin suunnan kautta, jossa 10. armeija valmistautui murtamaan vihollisen puolustuksen. Kenraali Belovin joukot onnistuivat tässä. Jehremov pyysi lupaa oikaista Ugra-joen yli. Tähän päämaja suostui. Saksalaiset kuitenkin huomasivat osaston etenemisen ja tuhosivat sen en-

nen Ugra-joen ylitystä. Haavoittunut Jehremov ampui itsensä välttääkseen joutumasta vangiksi.

Neuvostojoukot pureutuvat puolustukseen huhtikuussa

Huhtikuuhun tultaessa rintamien voimat olivat ehtyneet. Joukot olivat väsyneitä ja oli puute kaikista sodankäyntivälineistä, jopa ampuvatarvikkeista, joita jouduttiin annostelemaan. Maalis-huhtikuun vaihteessa läntisen suunnan rintamat yrittivät lyödä Rzevin-Vjazman vihollisryhmittymän, mutta ilman tulosta. Huhtikuun lopulla neuvostojoukot ryhmittyivät puolustukseen linjalle Holm- Velike Luki- Demidov- Belyi- Rzev- Gzatsk- Spas-Demensk- Kirov- Ljudinovo- Oka-joki (Volgan sivujoki laskee Orelin, Kalugan ja Kolomnan kautta Volgaan).

Maan siirto sotatalouteen oli vielä kesken

Neuvostoliiton 1. talvihyökkäys suoritettiin todella vaikeissa olosuhteissa. Suuri osa kansantaloutta oli tuhatta. Maata oltiin siirtämässä sotatalouteen. Tehtaita, tuotantolaitoksia ja työvoimaa oltiin siirtämässä Volgan taakse itään. Tämä kaikki alkoi tuottaa varusteluteollisuuden osalta tuloksia vasta alkukesästä -42. Talvihyökkäyksen tuloksena Länsi-rintaman joukot etenivät joulukuun tilanteesta 70-100 km. Saksalaiset karkotettiin koko-

naan Moskovan, Tulan ja Rjazanin alueilta sekä osittain Leningradin, Kalinin, Smolenskin, Orelin, Kurskin ja Harkovan alueilta. Vihollista kyettiin merkittävästi heikentämään myös Leningradin, Rostovin ja Tihvinän alueilla.

Salamasodan loppu ja käänne sodassa

Talvihyökkäys ja voitto Moskovassa muutti monia asioita. Neuvostoliiton kansainvälinen asema parani ja luottamus Hitlerin lyömiseen voimistui. Sodassa tapahtui käänne. Neuvostojoukot ottivat aloitteen käsiinsä ja barbarosa- suunnitelmaan kuulunut salamasodan taktiikka jouduttiin hautaamaan. Moskovan suunta oli edelleen uhattuna, koska siellä oli 70 vihollisdivisioonaa. Keväällä talvihyökkäyksen päätyttyä puna-armeijan johto laati suunnitelmia tulevaa kesää varten. Silloin oli jo selvillä, että natsiarmeija ei voinut kuitenkaan enää hyökätä kaikilla rintamilla samanaikaisesti. Natsien tavoitteena tiedettiin siirtää tulevalle kesäkaudella taistelujen painopiste Neuvostoliiton etelä- ja lounais-alueille. Heidän suunnitelmissa oli ottaa haltuunsa etelän vilja- ja teollisuusalueet sekä Kaukasian öljy ja katkaista Neuvostoliiton Kaukasian kautta liittolaismaihin kulkevat liikenneyhteydet.

Toim: Heikki Männikkö

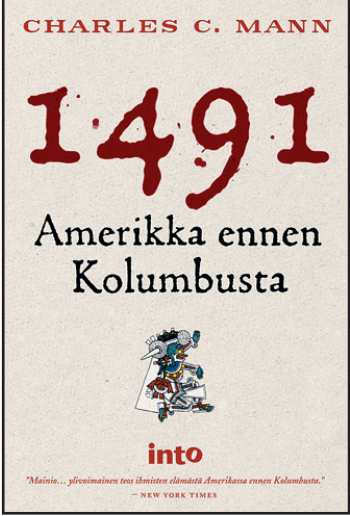

Puolueen pyynnöstä Moskovan autotehtaan kollektiivi alkoi lokakuun -41 vaikeina päivinä valmistaa konepistoolia m/41. Siitä tuli puna-armeijan joukko-ase. 27.9.-43 mennessä sitä valmistettiin miljoona kpl.

Mann Charles C. 1491 – Amerikka ennen Kolumbusta. Sivumäärä: 560 Suomentaja: Milla Karppinen ja Leena Teirioja Alkuperäisteoksen nimi: 1491 – New Revelations of the Americas Before Columbus (Alfred A. Knopf 2005), päivitetty laitos.

Mielikuvamme esittävät yhä luontoa vaalivat nomadi-intiaanit hevosen selässä jahtaamassa biisoneita Pohjois-Amerikan Suurilla tasangoilla. Kuitenkin valtaosa alkuperäiskansoista eli Rio Granden eteläpuolella. He eivät vaeltaneet paimentolaisien tavoin vaan rakensivat eräitä maailman suurimpia kaupunkeja ja asuivat niissä. Useimmat intiaanit olivat kaikkea muuta kuin riippuvaisia suurriistan metsästyksestä: he asuivat maataloilla. Amerikan manner oli mittamattoman paljon vilkkaampi ja monimuotoisempi ja siellä asui enemmän ihmisiä kuin tutkijat olivat aikaisemmin kuvitelleet.

Kun Kristoffer Kolumbus nousi maihin Amerikassa vuonna 1492, siellä asui todennäköisesti enem-

män ihmisiä kuin Euroopassa. Meksicoiden pääkaupungissa Tenochtitlánissa oli juokseva vesi ja uskomattoman puhtaat kadut - toisin kuin eurooppalaisissa pääkaupungeissa. Amazonin alueen intiaanit viljelivät sademetsää tuhoamatta sitä, mutta eivät suinkaan koskettanut ympäristöönsä. Andien uskomaton tiejärjestelmä ulotti inkojen vaihtoverkoston rannikolta vuoriston huipulle. Eurooppalaiset saapuivatkin ihmisten läpeensä muovaamalle mantereelle.

Alkuperäisasukkaiden tappioksi muodostui immunitetin puute euraasialaisia kulkutauteja vastaan. Teräs ja hevoset eivät kuitaneet heitä, vaan taudit ja yhteiskunnan jakautuminen. Tuhkarokko ja isorokko tappoi jo ennen eurooppalaisten etenemistä rannikolta kokonaisia heimoja miltei sukupuuttoon. Siksi syntyi myytti uudisasukkaiden tunkeutumisesta "autioon maahan". Zapatisitikapina, joka järkytti Etelä-Meksikoa 1990-luvulla, oli vain viimeisin taistelu jaksottaisessa siirtomaasodassa, joka alkoi 1500-luvulla.

1491 paljastaa inkojen, meksicoiden, mayojen ja monien muiden intiaanikansojen loisteliaan historian. Kirja on jännittävä ja perinpohjainen tutkimus tieteen uusista paljastuksista ja kokoa koko mantereen historian yksiin kansiin. 500 sivua täysin uutta tietoa ja kysymysten asettelua: unohda "länkkärit" ja Karl Mayn poikakirjat ja ota vastaan todellista tietoa.

Charles C. Mann kirjoittaa journalistisen kauniisti muinaisista kulttuureista ja tuo ne tähän hetkeen.

Antero Nummiranta

Kuka ensimmäisen laukauksen ampuikaan? Miinoituslento Kronstadtiin

Kirjoittaessani ensimmäisen osan Suomen syyllistymisestä jatkosodan syttymiseen katsoin suomalaisten sukellusveneid¹ toimin²nan Neuvosto-Eestin aluevesillä varsinaiseksi syyksi, jolla Suomi itse aiheutti syyllistymisensä sodan sytyttämiseen. Pentti Manninen kirjoitti jatkosodan syttymisen ”juhluvuodeksi” artikkelisarjan Kronstadtin miinoituslennosta. Se innosti minua selostamaan tuota artikkelisarjaa. Aiheen merkittävyyttä lisäsi, että Kronstadtin miinoitus kuului osana suomalaisten ja saksalaisten Itämeren miinoitukseen, josta kirjoitimme Kansan äänen numerossa 5/2011

Suomen hallinnon hyväksyttyä fasistisen Saksan ilmavoimien tulon maahan jaettiin Suomi niin, että Pohjois-Suomessa toimi ”katto-organisaationa” Luftflotte 5 ja Etelä-Suomesta vastuussa oli Luftflotte 1. Jälkimmäiseen asetettiin yhteismieheksi 10.6. 1941 Pauli Ervi, jonka muistiinpanot tarjoavat mahdollisuuden nähdä yhteistyön kehittymistä. Itse lentoa tutkittaessa ongelmaksi nousee se, että fasistisen Saksan ilmavoimien KGr 806 sotapäiväkirjaa ei ole kesäkuun –41 osalta saatavilla, mutta koneiden saavuttua Suomen ilmatilaan jäi ylllennoista merkintöjä suomen il-mavalvonnan eri pisteisiin.

Alkukuviot

Suomen ilmavoimien esikunnassa pidettiin 11.6. 41 kokous, jossa käsiteltiin mm. Etelä- Suomen kenttien soveltuvuutta raskaiden koneiden laskeutumiseen, NL:n laivojen liikkeen vakoilua ja niiden reittien paikantamista. Kun 16.6. 41 Luftflottenkommando 1 sai tietää suomalaisten suostuneen Etelä-Suomen kenttien luovutukseen, lähti yhteyskommentokunta F-F von Nordenskjöldin johdolla Suomeen. Mukana oli KGr 806:n K-H Seedorf ja Donald, jotka puolestaan suunnilleen 18.6.41 kävivät tarkastamassa Utin, koska se toimisi tärkeänä KGr 806:n uudelleen tankkauspaikana koneiden palatessa miinoitusreissultaan Kronstadista.

Aamulla 19.6.41 Seedorf, Do-

nald ja Ervi matkasivat Luftflotte 1 esikuntaan Norkittenniin Itä-Preussiin. 20.6.41 käytiin Luftflotte 1 esikunnassa kaksi tilannekatsausta, joissa päätettiin Luftflotte 1 tehtävät: Kronstadtiin sekä Kronstadtiin ja Leningadin välisen kanavan miinoitus, Vianmeren kanavan sulkujen tuhoaminen Poventsan kohdalla ja vihollisten laivojen tarkkailu.

YLE:n teknillinen johtaja J. Rissanen ja radioasemaosaston insinööri K.S. Sainio kävivät aamulla 21.6.41 Ilmavoimien esikunnassa. Siellä heille ilmoitti saksalainen viestiupseeri Georg Hoppe, että suomalaisten luvalla automaattiset morsetuslaitteet asennetaan Lahden, Turun ja Oulun YLE:n asemille. Käyttökunnossa niiden piti olla klo 16 mennessä ja käytössä 22.6.41 kello 3 asti.

Luonetjärvellä olevat saksalaiskoneet kävivät todennäköisesti kuvaamassa Kronstadin (Vianmeren kanavat) 20.6.41 kello 20.30 ja 23.30 välillä. Tarkoituksena oli tarkistaa, ettei Baltian laivasto ollut lähtenyt merelle. Toinen tiedustelulento lähti Prowehrenistä, Itä-Preussista 21.6.41 tarkistamaan säätilaa. Lento alkoi noin 19.00 ja päättyi ennen puoltayötä Uttiin kierrettyään myöskin Vianmeren-kanavan ja Kronstadtiin. Tämän koneen saapumisesta Uttiin on jäänyt todisteeksi ilmavoimien esikunnan viesti lentojoukoille ja ilmatorjunnalle 21.6.41 klo 21.05 ja Kotkan IV AK:n sotapäiväkirjaan klo 22.30.

Jo muutamia tunteja ennen ”Barbarosan” alkamista suoritettiin Saksan ja Suomen yhteistyönä ”miinoituslento” Kronstadtiin kuvassa esiintyvällä Junkers 88 konetyypillä. Itse kuvan kone ei ollut mukana lennolla.

Itse miinoituslento

Prowehressä KGr 806:n 19 kpl Junkers Ju 88 koneita suoritti startin 21.6.41 klo 22.45-23.04. Koneet lensivät ensin Gotlannin suuntaan, jossa käännettiin kohti Suomea Turun YLE:n aseman avulla. Suomen mantereelle saavuttiin Salon kohdalla ja suuntaa tarkistettiin Lahden YLE:n aseman mukaan, jonka avulla lennettiin Suomen yli rajalle. Rajalta koneet seurasivat Vuoksea melkein Laatokalle, josta koneet kääntyivät lounaaseen lentäen kohti Kronstadtia, jonne ne saapuivat 02.45-02.55.

Komsomolskij linnakkeessa Kotlyn saarella koneet havaittiin, mutta koneiden tulosuunta hämäsi linnakkeen ilmatorjunnan luulemaan koneita omiksi. Miinoituksen suoritettuaan koneet suuntasivat kohti Uttia lentäen ilmeisesti kannaksen rantaviivan lähetytyillä, koska saksalaiset mainitsevat saaneensa Suur-Merijoen kentältä neuvostohävittäjiä (7 IAP) peräänsä. Uttiin saksalaiset laskeutuivat

03.15-03.50. Utissa koneet tankattiin uudestaan. Ensimmäiset koneet pääsivät lähtemään Utista 04.30 palaten Prowehreniin aamulla kahdeksan pintaan 22.6.41.

Paluureitistä ei ole kunnollisia tietoja, mutta Ruotsissa oli saksalaisten ilmailuasiamies Petersen pyytännyt 22.6.41 klo 05.00, ettei palavia saksalaiskoneita ammuttaisi ruotsalaisten puolelta, kielii reitistä Gotlannin ympäri. Todettakoon, etteivät saksalaiset pyytäneet ruotsalaisilta lupaa menomatkiaan.

Jälkipyykkiä (vuosikymmenien jälkeenkin)

Lennolla oli mukana suomalainen Pauli Ervi, joka pystyi havainnoimaan lentoa. Kuitenkin sodan jälkeen ja aiheen muututtua Suomalaisle kovin araksi oli Ervi antamassaan haastattelussa yrittänyt selittää lennon lentäneen itämerta pitkin kourakaten Orienbaumin kautta ja kääntyen sitten Kronstadtiin. Koska Suomesta oli löydetävissä sen verran paljon todisteita Suomen yli lentäneestä ryhmästä, heräsi ajatus kah-

desta ryhmästä, joista toinen olisi lentänyt Etelä-Suomen yllä ja toinen pitkin Itämerta. Mutta NL:n ilmapuolustukselta ei löydy todisteita Itämerta pitkin lentäneestä ryhmästä, joten jäljelle jää vain Etelä-Suomen yli lentänyt ryhmä. Parvi itse oli myöntänyt, kuinka ilmavoimat olivat lainanneet hänen lentopäiväkirjansa ja kuinka kyseessä oleva lentokirja jäi sille tielle.

Mitä siis jää käteen?

Lento ei olisi onnistunut, jos Suomen viranomaiset eivät olisi suostuneet hyväksymään lentoa Suomen yllä, mahdollistamaan koneiden suunnistusta YLE:n asemista ja varmistamaan koneiden uudelleentankkauksen Utissa. 19 konetta varten piti varata 57 000 litraa lentobensiiniä sekä tarvittavat öljyt ja hapen täyttyä, mikä kielii siitä, että asiaan jouduttiin Suomessa valmistautumaan ajoissa.

Ville Rahikainen

Lähde: Suomen ilmailuhistorialinen Lehti nro 4/2010, 1-3/ 2011

Pariisin rauhansopimuksesta 65 vuotta

Sopimuksen allekirjoittamisen aikoihin oli Suomen Pariisin lähettiläänä Johan Helo. Hän kuului ns. kuutosiin, jotka erotettiin sosiaalidemokraattisesta puolesta. Muiden kuutosien tapaan hänet vangittiin sodan vastustajana. Suomen irtaannuttua toisesta maailmansodasta syyskuussa 1944 takasi Neuvostoliiton kanssa solmittu välirauhan sopimus myös kuutosille kuten muillekin poliittisille vangeille vapautumisen.

Kuutoset olivat heti sodan jälkeen mukana muiden demokraattisten voimien kanssa yhteistyössä perustamassa vuonna 1944 Suomen Kansan Demokraattista liittoa.

Johan Helo kirjoittaa kirjassaan ”Vaiennettuja ihmisiä – tapahtumia toisen maailmansodan ja sen jälkeisenä aikakautena” Pariisin rauhanneuvotteluista. Kirjan on kustantanut Kustannusosakeyhtiö Tammi Helsingistä. Käytössäni oleva kappale on painettu Helsingissä vuonna 1965, KK:n kirjapainossa.

Kirjan sivulta 129 alkaa kymmenes luku otsikolla ”Ristivetoa Pariisin rauhankonferenssissa”. Luvussa hän kuvailee neuvottelujen kulkua. Hän aloittaa luvun näin:

”Sodat päättyvät tavallisesti rauhankonferensseihin, joissa uudet rajat, sotakorvaukset ja muut

voittajavaltioiden päätökset vahvistetaan. Toisen maailmansodan jälkeen oli kuitenkin tilanne sellainen, ettei rauhankonferenssista tahtonut tulla mitään. Syynä oli liittoutuneiden keskuudessa vallitseva epäluulo ja suurvaltojen väliset eturistiriidat.

Neuvostoliiton diplomatia nojautuu suuressa määrin aikaisemman ajan kokemuksiin – ei ainoastaan meidän aikamme, vaan myös neuvostovaltaa edeltäneeseen Venäjän keisarikunnan kokemuksiin. Tämä ilmeni mm. siitä, että neuvostodiplomaatit saattoivat katkerassa äänensävyssä puhua vuoden 1878 Berliinin kongressista, jossa länsivallat Venäjän-Turkin sodan jälkeen veivät Venäjältä kaikki voiton hedelmät. Nyt ei tällaista enää tulisi tapahtumaan. Neuvostoliitto oli sodassa Hitlerin Saksaa vastaan kantanut raskaimman taakan. Se oli lyönyt diktaattorin armeijan ja vallannut Berliinin. Ei tullut kysymykseenkään, että se voiton jälkeen sallisi muiden rauhan ehdot.

Tästä johtui, että yleisestä rauhankonferenssista ei tahtonut tulla mitään. Sitä kyllä valmisteltiin diplomaattien välisissä neuvotte- luissa ja ulkoministerien kokouksissa, mutta vasta sitten, kun Saksan ja Itävallan rauhansopimukset jätettiin pois ohjelmasta, tuli konferenssista tosi. Rauhankonferenssin paikaksi määriteltiin Parii-

si ja sinne ”pikkusyntiset” – ne valtiot, jotka olivat olleet liittossa Hitlerin kanssa – saivat lähettää edustajansa. Ei edes Japani ollut mukana Pariisin konferenssissa. Sen kanssa Amerikka solmi myöhemmin erikoisrauhan.”

Johan Helo kirjoitti 7. loka-kuuta 1946 Suomen Pariisissa olevasta neuvotteluvaltuuskunnasta seuraavaa: ”Vaikkakaan konferenssissa ei ollut mahdollisuutta saada positiivisia tuloksia, oli olemassa vaara, että maamme asemaa vahingoitettaisiin. Tälle näkökohdalle ei ehkä anneta tällä hetkellä riittävää merkitystä, mutta omasta puolestani pidän sitä erittäin tähdellisenä. Suomi on kuin kulkija vaikeassa maastossa, jossa kuilut uhkaavat molemmiin puolin. Vaaran välttäminen on jo sinänsä saavutus. Vaara saattoi esiintyä jopa ystävyyden muodossa, vaikka ystäville oli omat tarkoituseränsä, omat etunsa ajettavinaan. Jos maamme olisi joutunut konferenssissa idän ja lännen välisen pelin välineeksi, olisimme saaneet maksaa tällaisesta tilanteesta katkerasti. Nyt väärä vältettiin, karhunpalvelukset torjuttiin ja virvatulet jäivät tehottomiksi. Alussa oli vaikeuksia, mutta lopuksi kaikki meni hyvin ja perusta luotiin tuleville saavutuksille.”

Hieman myöhemmin Helo kirjoitti konferenssin yleisestä ku-

lusta näin: ”Mitä lopputulokseen tuli, on vaikea sanoa, kumpi ryhmä jäi voiton puolelle. Tapahtui tosin, kuten Neuvostoliitto oli odottanut, että ns. länsimainen blokki ryhmityi Neuvostoliittoa vastaan, mutta toisaalta kävi ilmi, että myös Neuvostoliitolla oli varmat kannattajansa, joiden rintama lujittui konferenssissa. Kaikille selvisi, mikä tilanne oli ilman, että tilanteessa tapahtui muutosta. Tulos oli itseasiassa – tasapeli.”

Helo kirjoittaa luvun lopuksi, itse asiassa koko kirjansa lopuksi: ”Hyvinhän Suomen lopulta kävikin – ainakin paremmin kuin kukaan olisi uskaltanut toivoa sotaisten seikkailujen jälkeen. Pariisin rauha 1947 vahvisti sen, mitä aikaisemmin oli päätetty Moskovassa. Valvontakomissio poistui nyt Helsingistä ja Suomi saattoi jatkaa itsenäistä elämäänsä tietoisena siitä, että itärajan takana ei enää ollut vihollinen vaan ystävä.” Helon ajatukset ovat edelleen käyttökelpoisia. Näyttää, että ne ovat poliittiselta eliitiltämme unohtuneet. Ehkä kokoomuslaisen pääministerin ja äsken valitun presidentin olisi syytä antaa puolueensa arkistointajalle tehtäväksi etsiä puoluearkiston hyllyiltä edesmenneen kokoomuksen puheenjohtajan Juho Kusti Paasikiven ajatuksia.

Timo Kangasmaa

Metallin vaalit ja liittokokous

Liittokokous 27-30.5.2012. Ennakkoäänestys postitse 2–16.3. Vaalipäivät ovat 25–27.3.2012. ÄÄNESTÄ

Jyrki Nieminen
azipodasentaja
pääluottamusmies
Ammattiosasto nro 70
Helsinki

Jyrki Nieminen
Helsingin vaalipiiri
Metallin vaikuttaja
numero 51

Guggenheim-museostako käenpoika Helsinkiin?

Vuoden ajan on kaupunginjohton suosiollisella avustuksella yritetty saada Guggenheim-museota Helsinkiin. Hankkeen esitteli kaupunginjohtaja Pajuselle Helsingin taidemuseon johtaja Janne Gallen-Kallela-Sirén. Ehdotus johti jo 18.1.2011 pyyntöön Solomon R. Guggenheim-säätiölle mahdollisuudesta saada Guggenheim-museo Suomeen. Säätiö laati 2,5 miljoonaa dollaria Helsingille maksaneen selvityksen, joka saatiin tammikuussa. Sen jälkeen alkanut melkoinen hypetys museon puolesta on päättäväisesti todettu täysin epärealistiseksi.

Mikä on Guggenheim – säätiö?

USA-lainen Solomon R. Guggenheim perusti säätiönsä 1930-luvulla. Pitkään aikaan ei tapahtunut mitään, mutta hänen tyttärensä perusti ensimmäisen Guggenheim-museon Venetsiaan v. 1949. Kymmenen vuotta myöhemmin v.1959 säätiö rakensi toisen museonsa New-Yorkiin, joka onkin säätiön kotipaikka. Vuonna 1997 perustettiin kaksi uutta museota, toinen Espanjaan Bilbaoon ja toinen Berliiniin. Vielä on rakenteilla museo Abu Dhabiin, mutta sen valmistuminen vie vielä vuosia. Tämän lisäksi Guggenheim-säätiöllä on ollut reilut kymmenen muuta museohanketta eri puolilla maailmaa, mutta ne eivät ole toteutuneet.

Guggenheim-museoiden toimintaperiaate

Guggenheim museot perustuvat arkkitehtuurin ja erilaisten kiertävien näyttelyiden yhdistämiseen. Helsinkiin mm. kaavaillaan vuosittain 2-3 isoa näyttelyä ja 3-5 pienempää näyttelyä. Mitään varsinaisia taidemuseoita ne eivät ole, koska ne eivät kerää pysyviä kokoelmia itselleen. Museot ovat kokonaan Guggenheim säätiön hallinnassa ja näyttelyiden sisällöstä määrää Guggenheim-säätiö. Helsingin museota varten perustetaan oma Guggenheim-säätiö, johon Helsingin kaupunki nimeää 4 jäsentä ja Guggenheim-säätiö 3 jäsentä.

Hankkeen epärealistisuus – veronmaksajat maksu-miehiksi

Guggenheim-säätiö pistää Helsingin kaupungin ja mahdollisesti valtion alusta loppuun hankkeen maksajaksi. Helsinki jo sai tilaamansa 2,5 miljoonan dollarin (1,8 miljoonan

euron) selvityksen Guggenheimilta. Se on iso raha, kun kaikki Helsingin seudun museot ostivat taidetta v. 2009 yhteensä 1,5 miljoonalla eurolla.

Lisäksi Helsinki rakentaa museon omalle tontilleen - tontiksi on kaavailtu Katajanokan Kanavaterminaalin paikkaa. Helsingin kaupunki luovuttaa rakennuksen valmistuttua tilat Guggenheim-säätiölle veloituksetta pitkäaikaisella sopimuksella. Samalla päätösvalta Helsingin kaupungin taidemuseon näyttelytoiminnasta siirtyy valtuustolta Guggenheim-säätiölle ja ei-julkiseksi. Guggenheim organisoi arkkitehtikilpailun, jonka Helsingin kaupunki maksaa. Samoin Helsingin kaupunki vastaa kaikista riskeistä ja tappioista, Guggenheim säätiö saa hyödyt. Selvityksen (="myyntiesitteen") mukaan museon rakentaminen tulee kaikinensa maksaamaan 140 miljoonaa, Museon vuotuiset käyttökulut maksavat kaikkiansa vuodessa 14,5 miljoonaa euroa ja sen päälle tulee vielä Guggenheim-säätiölle 20 vuodelle jatkautuva 23 miljoonan euron lisenssimaksu siitä, että museo saa käyttää Guggenheimin brändiä. Museo kyllä tuottaa tulojakin, joiksi on arvioitu yht. 7,7 miljoonaa, mutta museon vuosittaiset bruttomenot ovat silti 6,1 miljoonaa euroa.

Tuo rakennuksen hintalappu jo arveluttaa. Esim. Helsingin Musiikkitalon rakennusbudjetiksi arvioitiin alun perin 95 miljoonaa euroa. Lopullisiksi kustannuksiksi tuli kaikkine laitehankintoineen kuitenkin 189 miljoonaa. Guggenheim-museolle voi käydä samoin, rakennushinta voi vaikkapa kaksinkertaistua – ja helsinkiläinen veronmaksaja maksaa.

Museon kannattavuusarviot täysin epärealistisia.

Museon kannattavuus on arvioitu sen perusteella, että siellä vuosittain kävisi 530 000 kävijää ja 12 euron pääsymaksuun. Kävijämäärä on mahdollon määrä Helsingissä. Nythän Ateneumissa ja Kiasmassa käy vuosittain yhteensä 390 000 kävijää. Guggenheimissa tulisi siis käydä n.140 000 kävijää enemmän kuin näissä Helsingin keskeisissä museoissa yhteensä. Tämähän ei tule onnistumaan. Joku tässä kärsii. Helsingissä kävi viime vuonna yht. 3,2 miljoonaa turistia (Tukholmassa puolestaan kävi 10 miljoonaa turistia ja Tukholman Moderna Museetissä kävijöitä oli viime vuonna 480 000). Vertailun vuoksi todettakoon, että Berliinin Guggenheim-museo suljetaan ja rakennus siirtyy tämän vuoden lopussa takaisin omistajalleen Deutsche Bankille. Berliinin museossa on käynyt koko sen 14-vuotisen olemassaolon aikana 1,8 miljoonaa kävijää eli keskimäärin n. 130 000 kävijää vuodessa.

Guggenheim selvitys lupaillee, että Helsingin Guggenheim saisi turisteja Venäjältä. Laivat toisivat turisteja ja Pietarin Allegro-junat olisivat täynnä Guggenheimiin tulijoita. Turha toivo! Lisäksi kaavailulla tontillakin puutteensa, minne sinne saadaan autoille parkkipaikat. Miten sinne tultaisiin – pelkällä nelosen ratikallako? **Helsingin Guggenheim-han-**

ketta on perusteltu Bilbaon museon menestyksellä. Mutta Suomi ei ole Espanja. Espanjassa käy vuosittain yht. 60 miljoonaa turistia. Suomessa 5 miljoonaa. Tosin Espanjassa turismi hajautuu laajalle alueelle, mutta sen vaikutus esim. Bilbaossa on nelinkertainen Helsinkiin nähden.

Tässä vain muutama raapaisu niihin hulluuksiin ja kuluihin, joita Guggenhaim –suunnitelma pitää sisällään. Laskelmista lisäksi puuttuu mm. kiinteistöveron osuus vuosittain n. 1.2 miljoonaa ja tonttivuokra, joka on esim. Kiasmalla n. 3 miljoonaa vuodessa. Helsingin demarien valtuuston puheenjohtaja Jorma Bergholm kiteytti hankkeen osuvasti. Jos museon hinta nousee, veronmaksaja maksaa. Jos käyttö-kustannukset ylittyvät, veronmaksaja maksaa. Jos kävijämäärä jää alle 530 000, veronmaksaja maksaa.

Raha puhuu, omia museoita lopetetaan

Guggenheim säätiö tietää varmasti itsekkin hankkeeseen sisältyvän kusetuksen. Se vaati Helsingin valtuustolta vastausta jo 15. helmikuuta mennessä. Jos tarjous olisi ollut reilu ja rehellinen, niin aikaa olisi annettu paljon enemmän. Nyt päätöksen takarajaa on saatu siirrettyä helmikuun loppuun. Miten hankkeelle lopulta käy jää nähtäväksi.

Suomen omia museoita taas ollaan karsimassa. Tälle vaalikaudelle hallitus on kaavallut museoille 5 miljoonan vähennystä valtion-apuihin. Se merkitsee lukuisien museoiden lakkauttamista. Esim. Elias Lönnroten syntymäkotia Sammatissa, Paikkarin torppa, on lakkautusuhan alaisena vain 30 000 euron tappiolisuuden takia. Herätys: Elias Lönnrot kokosi Kalevalan ja on mittaamattoman arvokas kansamme kulttuurille. Tämä olisi kulttuuriskandaali jos mikä.

Guggenheim on räikeä osoitus siitä, kuinka yksityiseen voittotavoitteluun – vaikkakin taiteen varjolla – pyrkivä yritys pyrkii voittoihinsa julkisen sektorin, meidän yhteisten verovarojemme kustannuksella. Se tulisi siis loisimaan kustannuksellamme. Guggenheim-hanketta ei voi olla vertaamatta käenpoikaan. Sehän alkaa työnnellä pesästä pois pesän alkuperäisiä poikasii. Näin kävisi Helsingin verovaroillekin. Muille taide-investoinneille ei jäisi mitään puhumattakaan kaikkein tärkeimmistä asioista, terveydenhoidosta, sosiaali-toimesta ja koulutuksesta. Ei ole rahaa, kun käenpoika ne jo söi.

Reijo Katajaranta
Lähteet: Opetus- ja kulttuuriministeriön arvio Guggenheim – Helsinki museohankkeesta sekä lehti-artikkeleita

Joukkosumutuksen keskeltä tietoon

” Hienostuneen manipulaation vaikutuksen avulla on mahdollista saada ihmiset, ihmisryhmät ja luokat toimimaan omia etujaan vastaan, että he käyttäytyvät tavoilla, jotka eivät ole heidän suorien ja välittömien etujensa mukaisia, vaan jopa niihin nähden vastakkaisia.” - Georg Klaus

Ranskalainen ajattelija Jean-Paul Sartre totesi aikoinaan marxilaisuuden olevan ylittämätön filosofia ja maailmankatsomus. Siinä hän osui oikeaan, mutta erehtyi, kun vaati marxismista irrastuttamista eksistentiaalisilla. Eksistentiaalisuus jää monessa suhteessa runollisten korulauseiden ja pelkän sanahelinän varaan ollen perusluonteeltaan melko irrationaalinen oppirakennelma, joka ei mielestäni heijasta oikein objektiivista todellisuutta ja ihmistä sen osana.

On selvää, ettei tänä päivänä yksikään ihminen voi tietää kaikkea, mutta kasautuvan informaatiotulvan seasta olisi pyrittävä erottamaan olennainen toisarvoisesta. Tässä suhteessa marxilainen ajatussuuntaus osuu kohdalleen, koska se kui-

tenkin vastaväitteistä huolimatta kykenee heijastamaan meitä ympäröivää maailmaa ja yhteiskunnan menoa suhteellisen oikein niiden lainalaisuuksia tiedostaen.

Virheellisesti luullaan marxismin olevan auttamattomasti vanhentunut suuntausta, joka ei enää sovellu nykypäivän ongelmien ratkaisemiseen. Näin sanovat ja ajattelevat etenkin sellaiset henkilöt, jotka eivät muutenkaan marxilaisuudesta ja sen dialektis-materialistisesta metodologiasta paljoakaan tunnu ymmärtävän. Kapitalismin eli nykyisen globaalimarkkinatalouden päällysrakenteessa vallitseva, alati pinnalla oleva porvarillinen herruus ei edelleenkään jätä pienintäkään tilaisuutta käyttämättä, jos kyse on sosialismin ja kommunismin halventamisesta.

Tuskin koskaan valtamedioissa käydään keskustelua kapitalismin ei-yhteiskunnallisesta luonteesta, joka siten ei koskaan voi taata hyvinvointia kaikille yhteiskunnan asukkaille, maailmanlaajuisesta oikeudenmukaisuudesta nyt puhumattakaan. Miten ihmiset saadaan ajattelemaan ja toimimaan virheellisten perusteiden pohjalta, on monisyinen ongelma-kenttä, jonka oikaisemiseksi ei yksi

kirjoitus riitä.
Teoksessaan ”Politiikan kieli” (Gaudeamus.Jyväskylä 1975, edelleen melko relevanttia luettavaa) modernin marxilaisuuden merkkihenkilö Georg Klaus (1912-1974) kirjoittaa mm. seuraavaa: ”Ilman soveliasta koulutusta tekee edistyskellininkin, jopa marxilais-leniniläinen agitaattori, virheitä ja takistisia kömpelyyksiä. Tosiasia, että hänen agitaationsa sisältö on kauttaaltaan oikein ja totta, että hänen väittämänsä seikat ovat normaalisti myös todistettavissa, ei vaikuta tähän. Nykyaikaisille tieteilisille välineille pohjautuva vastustajan agitaatio tosin väittää valheita totuudeksi, käsittää kaikki häikäilemättömyyden kohdat, mutta menestyy silti usein. Taktinen trikki piilee siinä, että edistuksen ja sosialismin voimaa mustamaalataan -haluaisimme käyttää tätä ilmaisua- lyhytaikaisilla päiväkohtaisilla valheilla. Tietysti kyseessä olevat valheet jotka näennäisesti sisältävät totuuden ytimen ja jotka puhutellut ihmiset kokevat joka tapauksessa uskottavina tai ainakin mahdollisesti tosina. Jos lyhytaikaisia päiväkohtaisia valheita vastassa nyt ovat tosiasiat, jotka mahdollistavat valheiden välittömän paljasta-

misen siksi, mitä ne ovat, nimittäin tökeröiksi väärennöksiksi ja petoksiksi, on aina mahdollisuus pyörtää sanansa - syy lykätään silloin puutteellisten informaatiolähteiden yms. niskoille. Agitatorisena trikkinä on, että tässäkin tapauksessa alkuperäisen valheen jälkiä jää ihmisten tietoisuuteen. Lukuisilla tällaisilla toimenpiteillä voidaan saavuttaa huomattava teho mitä tulee rauhan, edistuksen ja sosialismin mustamaalamiseen. Tätä taktiikkaa vastaan ei voi taistella yksinkertaisesti siten, että totuuden tultua julki vastustaja polttomerkittäen valehtelijaksi. Taantumuksellisen agitaattorin agitorinen temppuhan on juuri siinä, että hän ennakoii tämän asioiden käänteen ja varmistautuu ajoissa siihen.”

Voidaan hyvällä syyllä sanoa, että tänäänkin elämme paljolti joukkosumutuksen keskellä, josta saamme kiittää etupäässä valtamediodien harrastamaa toimintaa, joka ei läheskään aina pyri totuuden selville saamiseen, kun temppuillaan osatotuiksilla, joiden todellinen yhteys laajempaan kokonaisuuteen jää valitettavan usein hieman hämärän peittoon toisinaan pelkkien arvailujen varaan.

Paljon puhutaan kyllä sosiaa-

lisista kerrostumista eikä huomata pinnan alla olevaa luokkakajakoa, jota ei ole saatu poistetuksi muuta kuin sanoissa, eikä käytännössä saada niin kauan kun kapitalistiset tuotanto- ja jakelutavat ovat yhteiskunnan perustana.

Neuvostoliiton hajoaminen ei merkinnyt sitä, että marxilaisuus olisi kuollut ja kuopattu. Entiset sosialistiselle kehitystielle läheneet maat Neuvostoliiton johdolla eivät suinkaan luhistuneet kommunismiin vaan kommunismin puutteeseen. Mutta epäilemättä vielä koittaa aika, jolloin kaikki voi muuttua.

Marxilainen teoria on edelleen tiennäyttävä eikä missään mielessä kaavoihin kangistuneena, dogmaattisesti omaksuttuna, vaan käytäntöön sovellettuna elävänä ja uutta luovana toimintaohjeena. Kapitalismi on ollut jo vuosikymmeniä kriisistä toiseen hyppelehtivä ei-yhteiskunnallinen talousjärjestelmä, jonka kuoleutuminen on itse asiassa jo alkanut, pinnan alla kuohuu, yleinen tyytymättömyys leviää ympäri maailmaa, vaikka läheskään kaikki eivät toistaiseksi ole tietoisia siitä, mitä pitäisi tehdä.

Kai Leivo

Kuva: Heikki Mämmikkö

Pohjois-Korean elintarviketilanne

Ongelmia ovat aiheuttaneet jälleen kerran ankarat luonnonolosuhteet. Edellinen talvi 2010/2011 oli erityisen ankara Korean niemimaalla ja peruna, syysvehnä ja syysohra kärsivät ankarasta talvesta. Myöhäiskevään kuivuus verotti keväällä kylvettyjen lajien kasvuun lähtöä. Kesän rankkasateiden aiheuttamat tulvat rikkoivat patovalleja ja aiheuttivat peltojen hukkumisen ja ajoivat paljon ihmisiä kodeistaan. Tämän vuoden tulvat tulivat erityisen pahaan aikaan riisin ja maissin korjuun kannalta. Tulvat koettelivat pahimmin Etelä-Hwanghaen ja Etelä-Pyongan piirikuntia. Tulvan alle jäi 59 340 hehtaaria viljelymaata. Ne tuhosivat myös merkittävästi maatalouden infrastruktuuria.

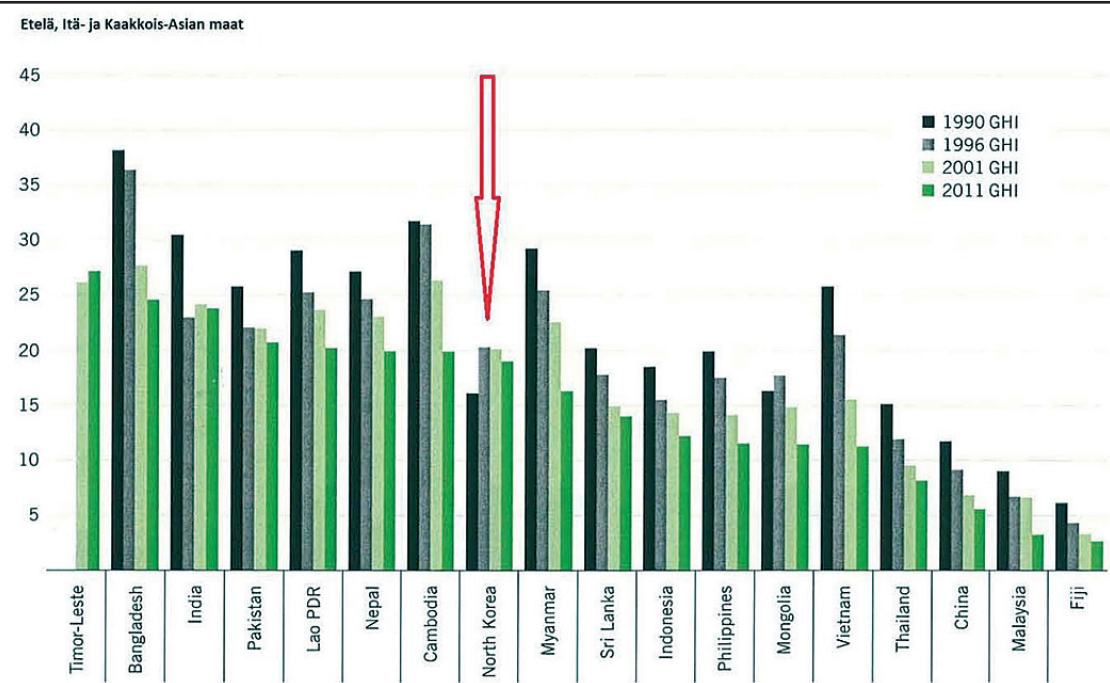
Ruokatilanne ja avustustarve

Huolimatta edelleen jatkuvasta avustustarpeesta, KDKT:n talous ja sen myötä ruokaomavaraisuus on mennyt parempaan suuntaan. Verrattuna vuoteen 2004 ruuantuotanto on kasvanut 10 % samaan aikaan kun tarve on kasvanut 5 %. Tuontitarve on vastaavasti vähentynyt. Merkittävää on myös se, että kaupallisella tuonnilla pystytään kattamaan yhä suurempi osa tuontitarpeesta. Tämä kertoo siitä, että teollisuus on voimistunut ja valuuttatulojen määrä on kasvanut. Hiljattain KDKT perustikin kaksi uutta erityistalousaluetta erityisesti Kiinan ja Venäjän kanssa käytävän kaupan vahvistamiseksi. (Katso taulukko 1)

Eri maiden ruokatilannetta voidaan vertailla nälkäindeksillä. Siinä otetaan huomioon aliravitujen osuus väestöstä, alipainoisten alle 5-vuotiaiden lasten osuus sekä alle 5-vuotiaiden lasten kuolleisuus. KDKT:n nälkäindeksi on ollut 2000-luvulla laskusuunnassa, mutta toki aliravittujen lasten osuus on korkea, noin 20 % lapsista. (Katso kuva 1 ja taulukko 2)

YK:n ruokaohjelma aloitti vuoden 2011 avustusooperaationsa huhtikuussa 2011. Keskeisinä syinä olivat hankalan talven aiheuttamat ongelmat, vähentynyt kahdenvälinen ja humanitaarinen apu. Avun kohteena on 3 miljoonaa naista, lasta ja vanhusta Koillis-

Pohjois-Korean elintarviketilanne on tänäkin vuonna haasteellinen. Huonot luonnonolosuhteet ovat tuhonneet viljasatoja eikä kaikkea tarvetta voida tyydyttää kaupallisella tuonnilla. Yhteiskunta on kuitenkin mennyt valtavasti eteenpäin 1990-luvun puolivälin vaikeista vuosista, joten kaupallisella tuonnilla pystytään kattamaan yhä suurempi osa ruuan vajauksesta.

Kuva 1. Etelä-, Itä ja Kaakkois-Aasian maiden nälkäindeksi 2011.

Koreassa, jossa ruuanpuutetta on eniten. Valtaosa ruoka-avusta jaetaan erityisruokavaliolavalmisteina, jotka valmistetaan paikanpäällä KDKT:n elintarviketehtaissa. KDKT vastaa ruuanvalmistuksen kustannuksista ja YK:n ruokaohjelma raa-ka-aineista.

KDKT:n ruoka-apuun tarvittavasta rahamäärästä on koossa tällä hetkellä noin 30 %. EU-maista KDKT:aa ovat avustaneet Ruotsi, Luxemburg, Italia ja Irlanti. Sen sijaan Suomi ei avusta lainkaan KDKT:aa YK:n ruokaohjelman kautta. On huomattava, että esimerkiksi Kiina ja Venäjä antavat myös kahdenkeskistä apua, joka ei näy taulukossa 3. (Katso taulukko 3)

Tulevaisuuden näkymät

Aliravitsemus on edelleen vakava ongelma Pohjois-Koreassa. KDKT tarvitsee ulkomaista apua, vaikkakin taloudessa on menty parempaan suuntaan. Nostan esiin kolme ongelmaa, jotka KDKT:n pitää saada ratkaistua ruoantuotannon parantamiseksi. Ensimmäinen on energian tuotannon tehostaminen. Energian tuotannon ongel-

mat ovat haitanneet talouden kehittymistä 1990-luvun alusta lähtien. Kuorma-autoihin ja traktoreihin ei ole saatu riittävästi polttoainetta, jotta maataloutta olisi voitu harjoittaa riittävän tehokkaasti. Myös lannoitteiden tuotanto on kärsinyt energiapulasta. Vaatihan typpilannoitteiden tuotanto paljon energiaa. Viimeisen vuoden aikana tällä saralla on menty huomattavasti eteenpäin. YK:n raportin mukaan lannoitteiden käyttö on liki kaksinkertaistunut edellisiin vuosiin verrattuna. Myös polttoainetta on ollut saatavilla aikaisempia vuosia paremmin. Tämän vuoden syyskuu on kuitenkin ollut maatalouden kannalta erinomainen ja merkittävästi kasvaneen lannoitteiden tuonnin ansiosta syysviljojen satonäkymät ovat tällä hetkellä hyvät.

Toinen merkittävä asia on jatkuvien tulvien torjuminen. Tulvat ovat aiheuttaneet tuhoja liki joka vuosi viimeisen kymmenen vuoden aikana. Ylänköalueita on raivattu viljelyskäyttöön ja poltopuiksi, minkä johdosta vettä

pidättävää kasvillisuutta ei rinteillä enää ole. Sateet joutuvat aiempaa nopeammin vesistöihin ja huuhtovat mennessään orgaanista aines-tä. Tämä aiheuttaa vesistöjen liet-tymistä eivätkä joet pysty johta-maan vesimassoja riittävän no-peasti mereen ja seurauksena on tulvia alankoalueilla. Ylänköjen metsittämiseen on panostettu pal-jon, miljoonia puuntaimia istute-taan vuosittain. Työ vaatii kuiten-kin edelleen tehostamista. Tilannet-pahentaa se, että ilmastomuut-oksen myötä sateiden ja tuulien ennustetaan edelleen lisääntyvän Korean niemimaalla.

Kolmas ongelma on USA:n kauppasaarto ja jatkuvat provokaatiot USA:n ja Etelä-Korean taholta. KDKT joutuu käyttämään maanpuolustukseen yli 15 % val-tion budjetista, mikä on osaltaan pois yhteiskunnan kehittämisestä. USA ja Etelä-Korea tuottavat myös jatkuvasti ja systemaattisesti Poh-jois-Koreaa koskevaa virheellistä tietoa, jota länsimaiset uutistoi-mistot kuuliaisesti levittävät. Tämän

Taulukko 3. YK:n ruokaohjelman KDKT:n avustus-tilanne marraskuussa 2011.	
Avustaja	Avustus US\$
Monenkeskeinen apu	17,573,910
EU	12,142,857
YK	10,399,003
Australia	5,512,679
Sveitsi	5,489,913
Venäjä	5,000,000
Brasillia	4,016,716
Kanada	2,502,503
Ruotsi	1,600,512
Intia	1,000,000
Kiina	1,000,000
Norja	965,126
Luxemburg	642,933
Italia	429,185
Irlanti	356,125
Yksityiset lahjoittajat	190,130
Etelä-Afrikka	142,878
Liechtenstein	57,274

informaatiosodan vuoksi ihmisten asenteet KDKT:aa kohtaan kiristyvät ja ulkomaisen avun saaminen Ko-rean kansalle on yhä vaikeampaa. USA:n ja Etelä-Korean politiikka heikentää kaikkein haavoittuvim-pien kansanryhmien kuten lasten ja raskaana olevien naisten asemaa entisestään.

KDKT:n hallitus on tarttu-nut päättäväisesti maata ko-hdanneisiin ongelmiin ja käyt-tänyt valtavasti voimavaroja tilan-teen korjaamiseksi. Tästä ovat osoituksena suotuisa taloudellin-en kehitys ja maatalouden vahvis-tuminen. Vuonna 2012 juhlistetaan presidentti Kim Il Sungin syntymän 100-vuotispäivää ja maa onkin aset-tanut tavoitteeksi: voimakas ja vau-ras Korea vuonna 2012. Näyttää siltä, että Korean kansan ponnis-tukset vauraamman Korean puoles-ta tuottavat suotuisaa tulosta.

KÄ/Juha Kieksi

Korean nuoret muusikot esiintyivät rauhan ja yhtenäisen maan puolesta

Korean demokraattisessa kan-santasavallassa panostetaan kansalaisten laadukkaaseen kulttuurikasvatukseen. Suoma-laisilla Korean ystäville oli hil-jattain mahdollisuus nauttia tä-män kasvatuksen hedelmistä, kun pjongjangilaisen Kumson-gin musiikkikoulun haitarikvin-tetti esiintyi Helsingissä.

15- ja 16-vuotiaista tytöistä ja pojis-ta koostunut kvintetti vieraili Suo-messa 3 – 5 helmikuuta Suomi-Ko-reaa-seuran vieraana. Heidän muka-naan saapui samalla Korean kan-sainvälisen kulttuurikomitean ja Korea-Suomi-seuran kuusihenki-nen valtuuskunta. Laajan valtuus-kunnan varsinainen määränpää oli pohjois-Norjassa sijaitseva Kirkko-niemi, jossa ryhmän oli määrä osal-listua Barentsin alueen kansainväli-sille kulttuurifestivaaleille.

Korean ystävät saivat esima-kua korealaislasten soittoaidoista perjantaina 03. helmikuuta Kir-jan talolla järjestetyssä tervetulo-juhlassa, jossa juhlistettiin Korean

hiljattain poisnukkuneen johta-jan Kim Jong Ilin syntymän 70:tä vuosipäivää. Tilaisuudessa pide-tyissä puheissa korostettiin Korean dkt:n rakentavan nyt sosialismia to-veri Kim Jong Unin johdolla. Pu-heessaan korealaisen valtuuskun-nan johtaja Ryu Kyong Il katsoi ko-realaisten kokeman surun muuttu-neen nyt päättäväisyydeksi raken-taa voimakas sosialistinen maa.

Puheiden ja ruokailun jäl-keen esiintynyt kvintetti tulkit-si taitavasti korealaisia sävelmiä: Kim Jong Ilista kertova lastenlau-lu ”Isämme” sai ryhmän kyyneliin ja toisaalta uutta voimaa socialis-min rakennustyössä korostava lau-lu ”Jalanjäljet” innoitti niin soittajat kuin yleisönkin.

Korealaisryhmän varsinainen konsertti pidettiin lauantaina 4 päivä Annantalossa. Paikalle oli saapunut yli 70 henkeä ja itse kon-sertti sai yleisön haltioihinsa. Hai-tarikvintetti halusi esiintymisellään edistää rauhaa ja Korean jälleenyh-distymistä. Lapset tulkitsivat perin-teisten korealaisien laulujen ohella

myös eurooppalaisia ja venäläisiä sävelmiä, mikä hämmästytti pai-kalla olleita. Konsertti päättyi juhla-vasti ”Marsalkka Kim Jong Ilin lau-luun”, jonka lapset kertoivat esittä-vänsä ensimmäistä kertaa julkisesti edellisen poismenon jälkeen.

Lyhyen visiittinsä aikana korealaiset tutustuivat Helsin-gin nähtävyyksiin ja vierailivat muun muassa tennispalatsissa si-jaitsevassa maailman kulttuurien museossa. Korean ystäväistä muo-dostettu talkootiimi piti ryhmästä hyvää huolta koko vierailun ajan. Vierailun ainoa vihollinen oli kova pakkanen, johon korealaiset eivät olleet juuri varautuneet. Ryhmä kertoi kotona Koreassa olevan an-karimmat pakkaset vuosikymme-niin, mutta se ei heidän mukaansa ollut mitään verrattuna Helsingin keleihin. Lämmikettä toivat suo-malaisten Korean ystävien lahjoit-tamat talvivarusteet sekä sydämel-linen taitavuus, jota vieraat kertoivat saaneensa runsaasti osakseen lyhyen oleskelunsa aikana.

KÄ/AS

Taulukko 1. Ruuan riittävyys KDKT:ssa 2011/2012 (viljaksi muutettuna, 1000 tonnia) sekä vertailu vuoteen 2004/05.			
	2004/05	2011/12	Muutos %
Kotimainen saatavuus	4 235	4 657	10
Tarve yhteensä	5 132	5 396	5
Tuontitarve	897	739	-18
• Odotettu kaupallinen tuonti	100	325	225
• Kattamaton vajaus	497	414	-17
josta varmistunutta ruoka-apua	170	75	-56

Taulukko 2. KDKT:n nälkäindeksi.				
Indikaattorit	1990	1996	2001	2011
Aliravittujen osuus väestöstä, %	21	30	34	33
Alle 5-vuotiaista lapsista alipainoisia, %	22,9	23,1	21,3	20,6
Alle 5-vuotiaiden lasten kuolleisuus	4,5	7,8	4,9	3,3
Nälkäindeksi, GHI	16,1	20,3	20,1	19,0

Kim Jong Un jatkaa työtä sosialismin rakentamiseksi Koreassa

Korean työväenpuolueen pääsihteeri Kim Jong Ilin yllättävä poismeno 17.12.2011 oli järkytys korealaisille ja työväenliikkeen edustajille ympäri maailmaa. Korealaiset lamaanuttanut suru on kuitenkin vaihtunut päättäväisyydeksi jatkaa sosialismin rakentamista toveri Kim Jong Unin johdolla.

Pääsihteeri Kim Jong Il omisti elämänsä Korean edesmenneen presidentin Kim Il Sungin aatteiden toteuttamiseksi ja maan Juche-aatteeseen pohjautuvan tieteellisen sosialismin edelleen kehittämiseksi. Hän työskenteli samoin lakkaamatta Korean riippumattoman ja rauhanomaisen jälleenyhdistämisen hyväksi.

Korean dkt joutui 1990-luvulla suunnattomien vaikeuksien keskelle. Kim Jong Ilin johdolla korealaiset kävivät läpi muun muassa vaikean elintarvike – ja energiapulan USA:n jatkuvan painostuksen alla. Tuossa vaikeassa kansainvälispoliittisessa tilanteessa Kim Jong Il katsoi, että korealaiden täytyy kyetä jatkamaan sosialismin rakenta-

mista ja puolustaa maan riippumattomuutta asettamalla kansanarmeija kaiken yhteiskunnallisen toiminnan keskeiseksi voimaksi. Tätä Songun-politiikaksi kutsuttua taktiikkaa voidaan pitää Kim Jong Ilin vallankumouksellisen työn suurimpana saavutuksena.

USA:n käymän terrorisminvastaisen sodan ja 2000-luvun imperialististen sotien myötä KDKT julistautui Kim Jong Ilin johdolla ydinasevallaksi vuonna 2006. Songun-politiikan ja vahvojen aseellisten voimien myötä Korea on kyennyt ylläpitämään riippumattomuuttaan ja ehkäisemään sodan alueella.

Kim Jong Il katsoi Korean voivan päästä vaikeuksistaan vain tukeutumalla riippumattomuuteen politiikassa, omavaraisuuteen taloudessa ja itseluottamukseen kansallisessa puolustuksessa. Hänen johdollaan Korea ryhtyi kamppailemaan talouden ja kansalaisten elinolojen saamiseksi jälleen kuntoon. Tänään Korean kansantalous elää vankalla pohjalla ja merkittäviä muutoksia on saatu aikaan

Toveri Kim Jong Il ja kenraali Kim Jong Un tutustumassa Taedongganin hedelmätehtaan tuotteisiin kesällä 2011

kaikilla yhteiskuntaelämän aloilla. Korean dkt:sta on tulossa vauras ja voimakas maa, jonka ongelmat ratkaistaan tukeutumalla sosialismiin. Taloudellisesti vakaa ja vahva Korea on Kim Jong Ilin elämäntyön yksi saavutus.

Pääsihteeri Kim Jong Ilin

poismenon jälkeen korealaisen ja maailman katseet ovat nyt kääntyneet hänen poikaansa, Korean työväenpuolueen keskusotilaskomission varapuheenjohtajaan kenraali Kim Jong Uniin. Korean työväenpuolue ja korkeimmat valtiolliset elimet ovat julistaneet hä-

net maan korkeimmaksi johtajaksi.

Kim Jong Un on jo vuosien ajan työskennellyt puolueessa ja armeijassa sekä jatkanut Korean vallankumouksen perinteiden ylläpitämistä. Hänen opiskelunsa fysiikan ja puolustuskysymysten parissa Kim Il Sungin sotilasakatemiassa ovat tärkeä lisä tässä työssä. Kim Jong Unin asema Korean kansanarmeijan ylipäällikkönä virallistettiin joulukuun lopussa.

Vuoden alusta alkaen Kim Jong Un on säännöllisesti kiertänyt kansanarmeijan yksiköitä, tehtaita ja tuotantolaitoksia. Hän jatkaa näin Kim Jong Ilin työtä vauraan ja voimakkaan maan rakentamiseksi sekä sosialismin puolustamiseksi nykyisessä maailmanpoliittisessa tilanteessa.

Kommunistien Liitto ry. on nitteli kenraali Kim Jong Unia 8. tammikuuta hänen syntymäpäivänsä johdosta. Korean työväenpuolueen keskuskomitea välitti tammikuun lopulla Kim Jong Unin kiitokset takaisin suomalaisille tovereille. KÄ toimitus

KÄ/toim.

Sota uhkaa Irania ja Lähi-itää

Kansainvälinen atomienergiajärjestö IAEA on kääntänyt tyystin kelkkansa suhtautumissa Iranin ydinohjelmaan sen jälkeen, kun järjestön johtoon nimettiin vuonna 2009 Yhdysvaltojen luottomies Yukiya Amano. Edellisen pääsihteerin Mohamed Elbaradein kaudella IAEA:n arviot Iranin ydinaseuhkasta olivat nykyistä paljon maltillisempia. Yhdysvaltojen avoin tuki Amanolle kyseenalaistaa tämän puolueettomuuden Iranin ydinohjelmaa koskevissa arvioissa.

Ihmisoikeuksien suhteen länsimaiden retoriikka noudattaa tuttuja latuja Iranin kohdalla. Samoja propagandakeinoja on käytetty aiemmin mm. Jugoslavian, Irakin ja Libyan kohdalla sekä entisissä neuvostotasavalloissa ns. värvallankumousten yhteydessä. Maan johtajaa demonisoidaan ja nimitetään valtamediassa diktaatoriksi. Maata syytetään demokration ja ihmisoikeuksien puutteesta sekä opposition vaientamisesta. Tosiasiat hämärretään mustamaalauskampanjan alle. Tuetaan ja rahoitetaan länsimielistä oppositiota, jonka kannatus mitataan promilleissa tai parissa prosentissa. Oikeasta oppositiosta kuten kommunisteista vaietaan järjestelmällisesti.

Tiedot Iranista olemattomia

Iranin todellisuudesta on keski-vertokansalaisilla lähes olemattomat tiedot. Kuka muistaa, että Iranin alueella on sijainnut ihmiskunnan vanhimpia sivilisaatioita? Kuka tietää, että maan teatterielämä ja elokuvateollisuus ovat erittäin korkeatasoisia? Eurooppalaisia turisteja vierailee jatkuvavasti ihailemassa vuosituhantista kulttuuria. Aivan pääkaupungin Teheranin lähistöllä vuoristossa voi harrastaa laskettelua hiihtokeskuksissa. Naisten asema Iranissa on huomattavasti parempi kuin esimerkiksi Yhdysvaltojen liittolaismaassa Saudi-Arabiassa. Naisten osuus yliopisto-opiskelijoista Iranissa on 60 prosenttia.

Tosiasioista huolimatta läntinen propagandakampanja on tuottanut tulosta. Ihmisten aja-

Sodan uhka leijuu tällä hetkellä voimakkaana Iranin yllä. Verukkeena Iranin painostamiselle on käytetty maan ydinohjelmaa, jonka on väitetty tähtäävän ydinaseen valmistamiseen. Iran on sanonut kehittävänsä ydineenergiaa ainoastaan rauhanomaisiin tarkoituksiin. On myös vedottu Iranin heikkoon ihmisoikeustilanteeseen. On syytä muistaa tässä yhteydessä, että Lähi-idän alue on viimeistään II maailmansodan jälkeen määritelty kaikissa Yhdysvaltojen strategiaa ja geopolitiikkaa koskevissa asiakirjoissa ehdottomaksi ykkösalueeksi maailmassa, mitä tulee Yhdysvaltojen taloudellisiin, sotilaallisiin ja valtapoliittisiin intresseihin.

Lähi-itää uhkaavaa sotaa vastaan osoitettiin eri puolilla maailmaa 15.2.2003 mieltä suurin joukoin. Helsingissä marssijoita oli 15000. Roomassa, Lontoossa ja Madrissä jokaisessa kaksi miljoonaa. Maailmansodan uhka on tänään todellinen. Olisiko rauhanliikkeen jälleen syytä herätä?

tuksissa Iran on pelottava ja arvaamaton, hullujen pappien johtama maa. Kuitenkaan Iran ei ole modernin historian aikana hyökännyt yhdenkään maan kimppuun. Aivope-sua tarvitaan, sillä järkisyillä ja tosi-asioilla ei mitenkään voida perustella mahdollista sotilasoperaatiota Irania vastaan. Mahdollisen sotilasoperaation todelliset syyt eivät tietenkään liity demokration, ihmisoikeuksiin, naisten asemaan jne. Tämän osoittaa jo vilkaisu lähihistoriaan.

Sotien perustelut valheellisia

Ei Jugoslaviaan, Irakiin tai Libyaan hyökätty näiden ylevien periaatteiden vuoksi. Kyse on kaikissa tapauksissa ollut imperialistisesta valtapoliitikasta, raaka-ainevaro-

jen hallinnasta tai uusliberalistisen kapitalismin pakkoleivityksestä. Jos julkisuuteen annetut perustelut sotilasoperaatioille olisivat totta, niin tästä seuraisi ikäviä johtopäätöksiä: Yhdysvaltojen pitäisi välittömästi pommittaa esimerkiksi Saudi-Arabia maan tasalle sen räikeiden ihmisoikeusrikkomusten perusteella. Myös apartheid-järjestelmää ylläpitävä Israel olisi itseioikeutettu sotilaallisen iskun kohde.

Propaganda- ja mustamaalauskampanjoita on tarvittu ja tarvitaan, koska kansalaiset Yhdysvalloissa ja Euroopassa eivät tietenkään voisi hyväksyä brutaleja ja järjettömän kalliita sotilasoperaatioita, jos niitä perusteltaisiin niiden todellisilla syillä. Kansat eivät ole hyötynet mitään näistä operaatioista. Tavalliset ihmiset ovat sen si-

jaan joutuneet maksumiehiksi jatkuvasti paisuvien sotilasbudjettien kautta. Irakin epäsuosituuon so-taan Yhdysvaltojen armeija värväsi väkeä mm. ostareilla, etsien työtömiä ja syrjäytyneitä miehiä, jotka olivat enimmäkseen mustia.

Yhdysvaltojen intoa hyökätä Iraniin on varmasti jarruttanut Venäjän, Kiinan ja Intian vastustus. Venäjä on ilmaissut voimakkaasti vastustuksensa iskulle "lähi-naapuriinsa". Intia on vastustanut lisäpakotteita Irania vastaan. Kiina on vedonnut diplomaattisen ratkaisun puolesta. Lisäksi Iranin uskottava puolustuskyky hillitsee Yhdysvaltojen hyökkäyshaluja. Yhdysvallat kun ei tänä päivänä mielellään hyökkää sellaisen maan kimppuun, joka kykenee vastarintaan.

Hyvänä esimerkkinä tästä käy Pohjois-Korea. Sen sijaan Irak oli lähes puolustuskyvytön, minkä seikan Yhdysvaltojen tiedustelu varmasti tiesi hyvin – huolimatta virallisesta sodan verukkeesta, Irakin "joukko-tuhoaseista".

Iran on alueellinen suurvalta

Mahdollisen sotilaallisen iskun taustatekijänä on myös Iranin potentiaalinen kasvava vaikutusvalta alueella, esimerkiksi suhteessa Syyriaan ja Irakiin. Yhdysvaltojen on vaikea niellä sitä tosiasiaa, että Iran on Lähi-idän alueen suurvalta. Todellisuudessa Yhdysvaltoja huolestaa radikaalia islamismia enemmän maiden itsemääräämisoikeus. Se haluaa pitää kiinni maailman johtavien öljyalueiden hallinnasta hinnalla millä hyvällä, vaikka sitten sodan avulla.

Yhdysvallat ei kunnioita muiden maiden itsemääräämisoikeutta siinäkään mielessä, että se uhkailee sanktioilla niitä maita, jotka esimerkiksi käyvät kauppaa Iranin kanssa. Latinalaisen Amerikan vasemmistijohtoiset maat, Venezuela, Kuuba, Nicaragua sekä Ecuador joutuivat hiljattain Yhdysvaltojen tulilinjalle, koska Iranin presidentti Mahmoud Ahmadinejad oli vierailut näissä maissa solmimassa yhteistyösuhteita.

Toivottavasti nousevien maailmanmahtien, Venäjän, Kiinan ja Intian paine hillitsee sotaintoiliijoita Pentagonissa ja Valkoisessa talossa. Republikaanien johtava presidenttiehdokas Mitt Romney on esittänyt uhmakkaita Irania koskevia lausuntoja. Toisaalta vaalipuheet ovat vaalipuheet eikä konkurssin partaalla hoippuva Yhdysvaltojen julkinen talous kestä mitä tahansa. Iranin operaatio ei olisi mikään sunnuntaikävely. Konfliktin laajentuminen alueelliseksi olisi todellinen uhka. Toivottavasti Yhdysvaltojen johdossa järki voittaa eikä tähän jopa maailmanrauhaa uhkaavaan seikkailuun lähdetä.

Tommi Lievemaa

Poliittinen kriisi jatkuu Venäjällä

Rehellisten vaalien puolesta – tapahtumissa Venäjällä Moskovan ulkopuolella on ollut kymmeniä tuhansia osanottajia, yksin Leningradissa 10 000 ihmistä. Useista tapahtumista meillä on täydelliset tiedot, mutta kerrom Moskovan joukkokokouksesta. Pakkasesta johtuen Moskovan kokoukseen emme odotaneet paljon väkeä. Toisin kävi. Bolotnajan aukio, jonne mahtuu 50 000 ihmistä, ei ollut täynnä. Tuhansia ihmisiä jäi poliisivartioston ulkopuolelle. He eivät olleet tavallisia töllistelijöitä, mutta eivät pitäneet tarpeettomasta poliisien suorittamasta ruumiintarkastuksesta ennen saapumista kokouspaikalle. Tämä mukaan laskien osallistujia oli noin 50 000-55 000. Väen vaihtuvuus huomioiden osallistujia oli jopa 70 000. Se on tämäntyyppisten tapahtumien ennätys.

”Myymälä ja konttoriproletariaatti” aktiivisena

Kuuluvuus vaihteli aukiolla. Kokouksen lopulla videoskriinin kuva jumittui ja väkeä alkoi poistua paikalta. Monet olivat tulleet lähinnä osoittamaan mieltään valtiovaltaa vastaan. Osanottajien kokoonpano oli jonkin verran muuttunut. Uusiin osanottajien rinnalla oli lisääntynyt eläkeläisten osuus. Huomiota herätti valtion työntekijöiden suuri määrä. Osan heistä valtiovalta oli ahdistanut Putinin tukikokoukseen Poklonnajan mäelle. Edellisten miitinkien tavoin enemmistön muodostivat opiskelijat ja nuoret toimistotyöntekijät, jota kategoriaa Marx nimitti ”myymälä- ja konttoriproletariaatiksi”. Keskiluokka ja rikkaat muodostivat osanottajien vähemmistön. Medvedevin väite, että oikeistopuolueiden kannattajat ja keskiluokka muodostavat protestiliikkeen ydinjoukon onkin virheellinen, eivätkä hänen käsityksensä tilanteesta ole erottuneet täsmällisinä.

”Putin poistu”

Puhujien enemmistö muodostui liberaaleista, joiden lisäksi puhuivat vain ”Vasemmistolainen katutaistelija” Sergei Udaltsov ja eräs nationalisti. Jetsynin leirin silmäätekevät olivat hiljaa. Puhujista tuntemattomat ääri liberaalit (Irina Jasinan) saattoivat paljastaa Putinin järjestelmää, mikä miellytti osanottajia. Lämpimän vastaanoton sai presidentinvaaleista poissuljettu Grigori Javlinski (viranomaiset väittivät kerääjien väärentäneen Javlinskin puolesta kerättyjä nimiä. Niiden aitoutta ei edes tarkastettu. Ehdokas poistettiin listoilta, koska kaavakeita ei oltu painettu kirjapainossa, vaan monistettu monistuskoneella. Laki vaatii ainoastaan, että lomakkeen on oltava tietyn muotoinen). Kokouksen osanottajien sloganit eivät olleet uusia, vaan tyypistävissä lauseeksi: Putin, poistu...

Oppositiopuolueet rekisteröitävä

Päätteeksi hyväksyttiin päätöslauselma: (1) Poliittiset vangit ja laittomasti tuomitut vapautettava heti. (2) Valtionduuman vaalitulokset mitätöitävä. (3) Keskusvaalilautakunnan puheenjohtaja Vladimir Tšurov erotettava. Keskusvaalilautakunnan toiminta ja vaalivilpit tutkittava. (4) Oppositiopuolueet rekisteröitävä, hyväksyttävä demokraattinen lainsäädäntö ja uudistettava poliittinen lainsäädäntö viimeistään keväällä 2012. (5) Toteutettava vapaat ja

rehelliset presidentin- ja parlamentin vaalit.

”Hallinnollinen resurssi” aktivoi ihmisiä Putinin leiriin

Samaan aikaan järjestettiin Poklonnaja-mäellä valtiovaltaa myötäilevä kokous tunnuksella: ”Rehellisille vaaleille kyllä, oranssinvärisille ei!”. Kansan keskuudessa kokous sai nimen ”Putingi”. Viranomaiset väittivät kokouksen perusteella tilanteessa tapahtuneen muutoksen ja osanottajien määrän olleen todistena, kuinka moskovalaiset rakastavat Putinia ja pelkäävät ”oranssivaaraa”. ”Jos Poklonnajan mäelle kokoontui enemmän ihmisiä kuin Bolotnajan aukiolle, niin se tarkoittaa opposition menettäneen katumonopolinsa”. Vt. pääministerin lehdistösihteeri herra Peskov ilmoitti, että ”päättäväisyys ja tuki, jonka me näimme Poklonnaja-mäellä todistaa, että Putinin on voitettava vaalien ensimmäisellä kierroksella. Herra D.Peskov lisäsi myös, että hallinnollinen resurssi saattoi edistää ihmisten saapumista kokoukseen, mutta ”on toisenlainen aika eikä ketään voida pakottaa tällaiseen”. Hallinnollinen resurssi vain edesauttoi oikean päätöksen tekemisessä.

Kuumaa linjaa ei uskallettu käyttää

Aloittakaamme vapaaehtoisuuden kysymyksestä. ”Hallinnollista resurssia” lehdistösihteerinsä suulla ei torju edes itse Putin. On absurdia väittää, etteikö valtionbudjetista palkkansa saavaa ihmistä ”voida pakottaa” lähtemään kokoukseen. Toimintamääräys oli annettu, josta kirjoitti myös lehdistö. Yhteiskunnallinen kamari avasi valituksia varten kuuman linjan, mutta eihän sitä uskallettu käyttää. Eräissä tapauksissa kokoukseen osallistumisesta palkittiin yhdellä työpäivällä. Hyvät suhteet omiin johtajiin ovat tärkeitä, koska budjettijärjestössä toteutetaan jatkuvia uudistuksia, joiden tuloksena menettää työpaikkansa.

Osallistuttava irtisanomisen pelossa...

Jokaisesta Moskovan 2 000 koulusta vaadittiin viisi osanottajaa, mikä tekee yhteensä 10 000 kokousedustajaa. Käytännössä koulun johtaja ja hänen varamiehensä osallistuivat tietenkin kokoukseen, koska johtajat on helpompi irtisanoa kuin tavallinen opettaja. Sama toistui kunallistaloudessa, talohallinnoissa, kaupunginosahallinnoissa, korkeakouluissa ym. Väkeä tuotiin Moskovan maalaiskunnasta ja naapurilääneistä jopa Brjanskista

ja Voronezhista asti. Tarkkailijat lasivat Poklonnajan mäellä satakunta muiden läänien rekisterissä olleita linja-autoja. Tietenkin myös niitä, jotka osallistuivat vapaaehtoisesti. Heidän osuutensa oli vähäinen ehkä muutamia tuhansia.

Väki ei innostu Putinista

Peskovin mainitsema ”päättäväisyys” ilmeni puhujien vakuutetuissa, että ilman Putinia Venäjä hajoaa. Videokuva kuitenkin paljastaa, että puhujien kehoituksia huutaa iskulausetta ”Putin on presidenttimme” väkijoukko vähätteli, yhtyen vain kerran kansalliskiihköiseen tunnukseen ”Eläköön Venäjä!”. Ja miksi valtionbudjetista palkkansa saava rakastaisi maansa johtoa? Kolmeen vuoteen heidän palkkoja ei ole korotettu hintojen kasvaessa kahdella kolmanneksella. Tarkkailijat ja jopa kuuluisa ”punainen putinisti” Dmitri Jakushev toteavat kokouksen osanottajien haukkuvan päällystönsä ohella myös Putinia. Miten tämä väki äänestää ja mistä se puhuu kotonaan ja työpaikoilla, ei ole vaikeata arvata.

...mutta mahtuuko 138000 Poklonnajan mäelle?

Internetissä tapaa lausuntoja, että tietenkin ihmisiä lähetettiin kokouspaikalle, mutta saamalla paikalle 200 000 ihmistä valtiovalta osoittaa toimintakykynsä. Tämä on vakava väite, koska siitä riippuu nykyisen järjestelmän vakaus – Leninin mukaan järjestelmän kumoamiseen tarvitaan, että alakerrokset eivät haluaisi järjestelmää ja yläkerrokset eivät pystyisi puolustamaan sitä. Yläkerroksethan pystyvät toistaiseksi puolustautumaan, kun niinkin paljon väkeä saatiin kokoon. Mutta ongelma on, että sisäministeriön väittämät 138 000 ihmistä eivät mahdu samanaikaisesti Poklonnajan mäen tasanteelle.

Suuri mysteeri?

RIA-Novosti tietotoimisto esitti kaavion, että kokoukseen saattoi osallistua maksimissaan runsaat 58 000 osanottajaa. Mutta 4. helmikuuta ihmiset seisoivat hajallaan ja näin ollen staattinen lukumäärä oli todellisuudessa 100 000 virallisesti ilmoitettua lukua pienempi. Kokouksen alussa sisäasiain hallinto esitti luvun 35 000 osanottajaa, mutta myöhemmin painostuksen alaisena 15-20 minuutin välein ”kasvatti” lukua 30 000 hengellä. Virkaveljieni kanssa katsoin videolta Poklonnajan mäen kokouksen ja arviomme mukaan laskelmat per nelio antoivat luvun noin 40 000 osanottajaa. Kun paikalla ilmoittautumassa käyneet lasketaan mukaan osallis-

tujia olisi noin 60 000. Se on vähemmän mitä kokoontui Bolotnajan aukiolle ja hieman enemmän, mitä viranomaiset kokosivat aiemmin ”meikäläisten” kokouksiin. Poliittisen tilanteen radikaalista muutosta ei ole tapahtunut. Venäjän nykyhistorian suurin kokous osoittautui suureksi mysteeriksi. Heti kokouksen päättyttyä RIA-Novostin osoitteessa kokouspaikan pinta-ala oli kasvanut ja sinne mahtui jo 117600 ihmistä, mutta käynnistämällä sivu uudelleen kaaviossa näkyi luku 58200. Lapsus korjattaneen lähiaikoina. RIA-Novostin väkeä ei voi syyttää, sillä hekin saavat palkkansa valtion budjetista ja ovat opettajiakin haavoittuvampia.

Myös työläiset liikehtivät

Tehkäämme johtopäätöksiä. Protestiliikkeeseen tulee mukaan uusia passiivisina pysytelleitä väestökeroksia esimerkiksi työläisiä. Moskovassa se ei vielä näy, mutta esimerkiksi Jekarinburgissa-Sverdlovskissa pidetyssä kokouksessa oli tehdasväkeä ja työläisiä 5 000 henkeä. Mahdollisesti se oli reaktio edellisellä viikolla pidettyyn ”työtekevien kokoukseen” Putinin tukemiseksi, johon haalittiin väkeä koko Sverdlovskin läänistä. Kokoukseen osal-

listui noin 2000 henkeä, vaikka osallistujia ilmoitettiin olleen 14 000.

Putinko vaihtoehtoton?

Valheellisilla kokouksilla viranomaiset luovat kuvaa yhteiskunnan polarisoitumisesta – katsokaa, mahtavaa liikettä Putinin puolesta ja luopioita, jotka vastustavat Putinia. Tähän liittyy kielteinen tekijä – irtisanomisen uhalla Putinin tukikokoukseen haalitut ihmiset tuskin äänestävät häntä, vaan välittävät tyytymättömyytensä muille ihmisille. Paljon kannattavampi on viranomaisille teesi Putinin vaihtoehtotomuudesta. Putinia kuvataan suureksi poliitikoksi ja valtiomieheksi, joka on kaikkia muita päättä korkeampi, vaikka tosiasiasa se on aivan toisin. Mielenkiintoisin asia, johon melko monet uskovat, on ajatus, että ilman Putinia Venäjä hajoaa välittömästi. Itse asiassa miksi Zuganovin tai Zhirinovskin pitäisi antaa joidenkin tuntemattomien separatistien edessä, joita on mahdotonta ymmärtää minkään logiikan kannalta.

Mitä tekevät Tsurovin taikurit?

Tässä tilanteessa Putinin todellista kannatusta (joka on 25-30 % tai Levada-keskuksen ilmoittama 37 %) on yhden kuukauden aikana mahdotonta kohottaa siten, että vt. pääministeri voisi rehellisesti voittaa vaalit jo ensimmäisellä kierroksella. Jos Tšurovin taikurit kuitenkin laskevat hänelle voiton äännet, silloin toteutuu protestitekiä kuten kirjoitti vaalitunnukseensa eräs Rehellisten vaalien puolesta -kokouksen osanottaja Sverdlovskista, ”me tulemme paikalle niin kauan kuin te ette lähde”.

Sergei Skvortsov, Alueidenvälisen lakkokomitean puheenjohtaja, NKPN Keskuskomitean ensimmäinen (pää-) sihteeri

Kirjoitus on toimituksen lyhentämä ja otsikoima. Artikkelin kokonaisuudessaan löytyy Kansan äänen nettisivulta

Eurooppa hyväksyy vähemmistön sorron

Latvian venäläiset jäivät ilman kielellisiä oikeuksia

Latvialaiset kaatoivat venäläisen vähemmistön yrityksen saada kielelleen virallinen asema Latviassa maassa järjestetyssä kansanäänestyksessä helmikuun 18. päivänä. Venäjän kielen virallistamisen puolesta äänesti 24,9% (273 335) ja vastaan 74,78% (821 029) äänioikeutetuista. Kansanäänestyksellä aloitettu lakiehdotus olisi vaatinut läpi mennäkö vähintään puolet äänioikeutettujen tuesta eli 771 350 ääntä. Venäläisiä on Latvian kahdesta miljoonasta asukkaasta kolmannes. Venäläisistä 320 000 on kansalaisuudettomia eikä saa äänestää.

Kansanäänestyksen äänestysprosentti nousi 69,23 prosenttiin. Äänestysviikkaus oli suurempi kuin vuoden 2003 kansanäänestys Latvian EU-jäsenyydestä, jolloin kävi lukumääräisesti vähemmän ihmisiä uurnilla. Venäjän kielen aseman laillistamista kannatettiin eniten Daugavpilsissä ja muissa Latvian itäosan kaupungeissa.

Latviassa käytiin voimakas kampanja kansanäänestystä vastaan. Presidentti, pääministeri ja entinen presidentti tuomitsivat aloit-

teen kansallisen yhtenäisyyden hajottamiseksi ja etnisten jännitteiden lietsonnaksi. Eniten huolta kansanäänestyksestä tunnettiin Brysselissä, missä latvialainen konservatiivien eurokansanedustaja Inese Vaidere järjesti seminaarin yksikielisen Latvian tueksi. Virolainen vihreä eurokansanedustaja Inderk Tarand korosti, ettei EU tue Latvian venäläisten käsitystä, että he ovat vähemmistö EU:ssa.

”Väitettä, että venäläiset olisivat Baltian maissa oma vähemmistöluokka, meidän (vihreiden) ryhmässä ei käsitetä niin. Perinteinen vähemmistön määritelmä on hyvin selvä: niitä ovat kymrit, baskit jne. Neuvostoliiton miehityksen takia muodostuneet vähemmistöt eivät ole perinteisiä”, Tarand sanoo Postimees-lehdessä.

Latvialainen kommunisti Alfred Rubiks ei paljastanut, minkä puolesta äänesti, mutta uskoi, että EU:ssa etnisyyttä korostava ajattelu on absurdia ja ennusti politiikan katoavan sadan vuoden kulussa.

Tallinna Leena Hietanen

Lähde: <http://www.postimees.ee/741974/> lati-eurosaadik-andis-lahingu-teise-riigikeele-vastu/

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

HYVINVOINTIYHTEISKUNTAA TALKOOTYÖNÄ

Ns. kolmas sektori pitää sisäl-
lään kaiken sen yhteiskunnalli-
sen työn, joka ei kirjaudu brut-
tokansantuote sarakkeeseen. Se
on vapaaehtoistyötä toisten ih-
misten ja yhteisön hyväksi. ”Vi-
rallisen-” ja vapaaehtoistyön vä-
limaastossa on paljon epätyypil-
lisiä pääkätösyshuite, monesti
työllistämistukien varassa. Nä-
mä työsuhteet antavat kehnon
toimeentulon, jossa perillisetkin
alkavat marginalisoitua.

Yhteisöllämme ei ole tällä ve-
roasteella mahdollista selvitä yh-
teisön asettamista velvollisuuksis-
ta. Olemme jättäytyneet pohjois-
maisesta veroasteesta noin 5% jäl-
keen. Kelan tuore tutkimus kertoo
minkäläinen suurituloisten jouk-
ko pystyy yhteisömme päätöksellä
välttämään veroja. Joukko joka ko-
kemukseni mukaan viihtyy parem-
min golfkentillä kuin kolmannen
sektorin vapaaehtoistöissä. He siis
kiertävät verot niin kuin sen vastik-
keenkin, joka tehdään kolmannel-
la sektorilla puuttuvien verojen kor-
vaamiseksi.

Kolmas sektori tai erilaisten
järjestöjen ja yhteisöjen tuotta-
mat palvelut ovat syntyneet histo-
rian saatossa. Viimeisen sadan vuo-
den kuluessa monet näistä palve-
luista siirtyivät yhteiskunnan ”vi-
rallisesti” hoidettaviksi kuten pal-
velut koulutuksessa, sosiaali- ja ter-
veydenhuollossa, kulttuuri ja liikun-
ta, maa- ja metsätaloudessa ja eh-
kä tuoreimpana ympäristöhoidos-

sa. Nyt on menossa yhteisön purku,
jossa ”virallinen” taho uudelleen ul-
koistaa nämä tehtävät tällä nykyi-
sellä tietämyksen tasolla eli laajen-
netulla sisällöllä. Uusia järjestöjä ja
yhteisöjä syntyy, jotka pyrkivät va-
paaehtoistyönä tuottamaan palve-
luja köyhäinavusta ympäristöpal-
veluihin. Näiden haasteiden edes-
sä moni vapaaehtoistekijä uupuu
tunnollisuuteensa ja yhteisövas-
tuullisuuteensa, kun toisaalla etsi-
tään veronvälttelymahdollisuuksia
ja valmistaudutaan puttiin.

Yleisradiomaksua aletaan ke-
räämään veromuotoisena, vielä-
pä progressiivisena. Hyvä tapa
saada maksamattomatkin maksa-
maan, mutta miten ulottaa vas-
tuu kanssaihmisistämme kaikille
kuin kaikkia tuloja koskevalla pro-
gressiivisella verotuksella. Tämä on
asia, joka tulee painamaan uuden-
kin tasavallan presidentin Sauli Nii-
nistön mieltä. Tien varakkaamman
kansanosan verottamiseen voisi
olettaa olevan suurempi kuin Halo-
sella. En usko, että Niinistö haluaa
esiintyä kansainvälisillä foorumeil-
la kehitysmaan tai ruokajonojen
johtajana. Huvittavan oloinen on
asemamme niissä korkeissa ”pää-
töksentekopöydissä”, joissa yritäm-
me esiintyä pohjoismaisena hyvin-
vointivaltiona.

Yleisradiomaksu on siinäkin
mielessä hyvä malli, että se on
kohdennettu. Sitä ei voida käyttää
asejärjestelmien uudistamiseen tai
euroon hirttäytyneiden maiden tu-

kemiseen ja kaikki maksaa kykyjen-
sä mukaan.

Talkootyönä toteutettu hy-
vinvointiyhteiskunta vaatii yhä
koulutetumpia ammattiosaa-
jia, mutta myös vastapuo-
lella, veronkiertäjinä. Veronvältte-
lijöille apua antaa Veronmaksajien
keskusliitto, mutta harama ja mus-
ta talous tarvitsee tuekseen juriste-
ja ja ekonomisteja, ettei vastuuky-
symykset johda käräjäointiin ja Kako-
laan tai vastaaviin laitoksiin. Lääkä-
rit ilman rajoja on järjestö, joka toi-
mii sotatantereilla ja kehitysmas-
sa. Saman tyyppisiä köyhäin lääkä-
ripalveluja annetaan järjestöjen toi-
mesta mm. USA:ssa tuossa yhteis-
kunnallisen verovastuun ihanneval-
tiossa. Ei ole tiedossani hoitaako jo-
ku järjestö jo lääkinällistä vastuuta
Suomessa. Mediheli?

Ympäristöjärjestöjen vastuu-
alueen – lainsäädännöllisestäikin -
siirtymässä kohti kolmatta sektoria
tarvittaisiin entistä useammin ympä-
ristöjuristien ja monien korkeas-
ti koulutettujen luonnontieteilijöi-
den apua, että selvittää kunnial-
la edes lainsäädännön asettamista
velvoitteista. Samanaikaisesti ympä-
ristöhallinto ”keventyy” kunnis-
sa, ELY-keskuksissa ja ministeriöis-
sä. Talkootyö saattaa tuoda tyydy-
tystä tekijälleen, mutta hyvinvoin-
tivaltion korvaajaksi se on kelvoton
ja kustannuksiaan vai vapaaehtoi-
silta keräävä.

Hannu Ikonen
Vapaus valita toisin

Englanti talvisodassa

Sukuseuran lehdessä oli artikke-
li kummituslentäjistä. Sen oli kir-
joittanut Kirsti Toppari. Hän oli
veljensä Tapani Harmajan pape-
reista löytänyt puolivalmiin ar-
tikkelin kummituslentäjistä. Mi-
kä siinä on fiktiota ja faktaa, niin
sitä olisi syytä tutkia. Hän kertoo
lentäjästä, jotka Lapissa suoritti-
vat lentovakoilua englantilais-
ten laskuun. Lentäjänä hän pys-
tyi kuvaamaan asiat todellisuu-
den tuntuisesti. Kertomuksen
mukaan lentäjät olivat pääosin
englantilaisia, mutta että jouk-
koon oli värvätty myöskin suo-
malaisia lentäjiä. Kertomuksen
mukaan englantilaiset käyttivät
Lapin eräjärvä. Alkuun koneet
tankattiin Ruotsissa, kunnes asia
hoitui Suomen puolella.

21.8.1939 Saksa ja Neuvostoliit-
to kirjoittivat hyökkäämättömyys-
sopimuksen. Syys-elokuussa Sak-
sa miehitti Puolan. Suomi pidät-
ti 2 000 sodanvastustajaa ja Ruot-
si 2 000 sekä Tanska 600. Tässä oli
selvä saksalaisohjaus. Syyskuussa
oli ylimääräiset kertausharjoituk-
set Suomessa ja liikekannallepano
koski Etelä-Suomen sotilasläänejä.

Sotasensuuri tuli voimaan kuukaut-
ta ennen sodan alkua. Suomalaiset
natsit aloittivat rahankeräyksen Ka-
nadassa 3 päivää ennen sodan al-
kua sodan uhreille.

Englanti halusi pistää kapu-
loita Saksan ja Neuvostoliiton so-
pimuksen rattaisiin. Suomessa oli
Englantiin suuntautuneita natse-
ja. Niitä oli myöskin Ruotsin, Sak-
san, Ranskan ja Italian suunnassa.
Oli italialaisen mallin mukaan rus-
keapaitoja upseeri Kalstan johdola.
Mustapaitoja Saksan mallin mu-
kaan lähinnä IKL:n piirissä. Rans-
kassa majailevat venäläiset aateli-
set käyttivät apunaan tsaarin up-
seeria Mannerheimia.

On vaikea tavallisen ihmisen
tutkia, missä asemassa olivat ne
natsiupseerit, jotka olisivat voineet
ampua Mainilan laukaukset. Suo-
mi ei kuitenkaan ollut valmistautu-
nut sotaan, vaan odotettiin ulkoi-
sia joukkoja, jotka olisivat hyökän-
neet Suomen kautta Neuvostoliit-
toon.Tämä natsivouhutus sai hu-
moristisia piirteitä, kun japanilais-
suuntautuneet natsit kannissa hih-
kuivat: ”Banzei”.

Englantilaisen lähettilään

poika Philip Malloth kertoi haas-
tattelussa Ruotsin televisiolle, että
hänen isänsä oli kertonut, että eng-
lantilaiset ”avustusjoukot” talviso-
dan aikana olivat hämäystä. Tarkoi-
tus oli vallata vain malmikentät. Se
tuntuu uskottavalta, sillä Suomal-
la oli jäämerellä jäätön satama, jon-
e olisi voinut päästä ilman Ruotsin
lupaa. Englanti kaappasi Ruotsin ti-
laamat 6 hävittäjälaivaa, jotka oli ti-
lattu Italiasta. Myöhemmin Ruotsi
sai laivansa takaisin. Myös talviso-
dan jälkeen Englanti vaati Ruotsil-
ta oikeutta miehittää malmikentät.
Ruotsi suuntautui sen jälkeen entis-
tä enemmän Saksan suuntaan sal-
lien kauttakuljetukset Suomeen ja
Norjaan. Samalla lisättiin malmi-
mituksia sekä kuulalaakereiden ja
puutavaran toimituksia.

Nykysukupolvi ei ymmärrä
talvisodan tunnelmia. Yleisesti us-
kottiin Neuvostoliiton olevan savi-
jaloilla oleva jättiläinen. En muista
kuin setäni Hugon, joka uskoi Neu-
vostoliiton voittoon ja tokaisi epäi-
lijöille: ”Kun sota päättyy, niin Piela-
veen kirkossa tanssitaan askelvals-
sia”. Sodan tulos oli sen suuntainen.

Wäinö Pietikäinen

Muu maailma-vastaan Yhdysvallat ja Israel.

Olemme vaimon kanssa olleet jo
useana vuonna Messuilla esitte-
lemässä Suomi-Korea Seuran toi-
mintaa. KDKT:n eli Pohjois-Ko-
rean kunnioitetun johtajan Kim
Jong Ilin kuolema on pitänyt Ko-
rean tilannetta ihmisten mielissä
ja mielenkiinnon kohteena.

Matkailumahdollisuuksia P-Ko-
rean kävi usea messuvieras kyse-
lemässä. Kyseltiin voiko niin suljet-
tuun maahan matkustaa. Yritin va-
kuuttaa, että maa on kaikkea muu-
ta kuin suljettu. Onhan sinne pääs-
tetty Hesarin toimittajiaakin teke-

mään ns. matkakertomuksia. Len-
tolippujakin myydään kenelle hy-
vänsä. Olympia- Matkatoimisto on
tehnyt matkoja Koreaan jo vuosien
ajan, samoin Suomi-Korea Seura
järjestää noin kerran vuodessa mat-
kan ystävämaahansa. Suomi-Kuuba
Seuran osasto oli vieressämme. Kä-
vijöitä heidän luonaan oli jatkuva-
na virtana. Jos Kalevan tai Yhdys-
valtain edustajia olisi ollut kuunte-
lemassa yleisön kommentteja eivät
heidän korvansa olisi pysyneet nor-
maalin värisinä. Näinhän on ollut iät
ja ajat suurinta meteliä demokra-

tiasta ja ihmisoikeuksista pitävät
ne, jotka niitä vähiten noudattavat
omassa toiminnassaan. Guantana-
mo, Irak, Afganistan, häpeäpilkkuja
Yhdysvalloille, historian sivuilta löy-
tyy lisää ihmisoikeusrikoksia. Vapaa
matkailu lisää ihmisten välistä ym-
märrystä ja estää kriisien syntyä jo-
pa sotienkin. Jos maan presidentti-
kin on aseteollisuuden vanki ei ole
toiveita yhteisymmärryksen lisään-
tymisestä, vaikka Matkamessuja oli-
si joka viikko.

Reino Welling,
Jämsänkoski

Suomella on edessään raju sisäinen devalvaatio

Euroopan nykyinen tilanne vai-
kuttaa toivottomattomalta, vel-
kaantuneet maat ovat pakkode-
valvaation edessä. On käymässä
niin, että suuret kapitalistiset val-
tiot syövät pienempänsä ja kan-
salaisten pariin lietsotaan väki-
valtaa. Lenin varoitti vuosisata
sitten, että kun kapitalistiset val-
tiot yhdistyvät liittoutumaksi,
maapallolla on edessään jatku-
va sota. Tämä näkyy valtioiden
kiristyneessä sotakalustevalus-
telussa ja Suomestakin ollaan te-
kemässä Nato-yhteistyökelpois-
ta maata. Yhdysvallat esimerkik-
si pitää jatkuvasti yllä sotaa, jot-
ta sen sotatarviketuotanto ei su-
pistuisi, raha on ihmishenkeä tär-
keämpi.

Suomi on rajujen leikkaus-
ten edessä eikä siitä pääse yli ei-
kä ympäri. Hallituksella on kevään-
lä edessään leikkauslistojen luomi-
nen. Tästä hyvänä esimerkkinä pal-
jastuneet kuntien liittämissuunni-
telmat. Sisäisen devalvaation avulla
saadaan maksettua valtion velkaa.
Mielenkiintoista tässäkin tosin on,
että kun useampi maa devalvoi, se
supistaa kysyntää ja sitten kukaan
ei osta mitään.

Euroopan keskuspankki on
täysin itsenäinen eikä se ole vas-
tuussa yhdellekään valtiolle. Emuun liitettyessä Suomi ulkois-
ti koko rahapolitiikkansa keskus-
pankille ja Urpilaisen titteli on vain

näennäinen. Ek:ssa on päätetty, et-
tä pidetään verotus alhaisena ja täs-
tä linjasta kiinnipidettäessä nykyi-
sessä tilanteessa inflaatio kasvaa.
Pari vuosikymmentä sitten itsenäi-
nen keskuspankki oli vain utopia
Chigagon koulukunnan taloustie-
teilijöiden päässä, mutta ajan myö-
tä siitä tuli totta ja nyt painimme
sen ongelmassa. Hyvänä esimerkki-
nä itsenäisestä keskuspankista on
Etelä-Afrikka apartheid-komennon
loppuessa. Ei haluttu antaa mus-
taihoisille demokraattista tasa-ar-
voa ja näin itsenäisen keskuspankin
avulla suurpääoma pysyi valkoihoi-
sten hallussa.

Kukaan ei kanna vastuuta Eu-
roopan keskuspankkiin liittymi-
sestä, ei mukamas tiedetty tulevis-
ta ongelmista. Mielestäni tämä väi-
te on aivan naurettava, kun mieti-
tään minkälaiset virkamieskoneis-
tot suurpääomalla on hallussaan
ja miten se vetää työtätekeviä kuin
pääsiä narussa. Anarkistista tuotan-
topaa ei vain voi dialektisesti tul-
kita kovinkaan tarkasti pitkälle tu-
levaisuuteen. Kapitalistit tappele-
vat keskenään ja toisen tappio on
toisen etu, siitä kysymys koko krii-
sissä. Finanssivelkojen anteeksian-
to olisi paras ratkaisu koko maail-
malle, mutta sitäpäähän ei suuri ra-
ha halua, vaan mielummin se tapat-
taa viattomia.

Joonas Lohenoja
Kotka

KIITOS SAK JA MUUT AMMATTILIITOT

Ensin pakotitte palkansaajat siir-
tymään tilipusseista pankkisi-
donnaisuuteen. Nyt pankkipal-
veluja vähennetään jatkuvasti ja vähennysten loppua ei näy.
Suomen pienillä paikkakunnilla
pankkiautomaattien määrä vä-
henee entisestään. Viranomaiset
eivät pysty estämään tätä, koska
laki ei velvoita pankeja ylläpitä-
mään käteisautomaatteja.

Nyt olisi aika vaatia palkan mak-
samista työntekijälle suoraan puh-
taana käteen ilman pankkien välis-
tävetöjä. Laki sallii palkan maksami-
sen työntekijälle käteisenä suoraan

työpaikalla.

On vaadittava, että SAK ja
muut ammattiliitot irtisanovat so-
pimuksen palkkojen maksamisesta
suoraan pankkitileille, koska päät-
tyvien pankkipalveluiden vuoki-
si ei käteistä rahaa voi pian nostaa
enää tilitään. Ensin katosivat pank-
kikonttorit ja seuraavaksi häviävät
pankkiautomaatit.

Seuraan mielenkiinnolla
SAK:n ja ammattiliittojen suhtautu-
mista pankkiautomaattien lopetta-
miseen.

Sakari Kuismin
Helsinki

Sairasloma-asiaa pätkä-työläisillä

Kunnat ajavat alas omaa palve-
lujen tuotantoa. Ei ole helppoa
meillä vuokratyöläisilläkään.

Leipä on pieninä palasina
maailmalla. Entä jos sairastut juu-
ri jonkun keikan edellä tai alkaes-
sa? Oheassa lainaus työnantajan oh-
jeistuksesta. Kyllä mieluummin ah-
keroisin turvallisemmassa kunnan
työsuhteessa.

”Jokainen yksittäin sovittu
työvuoro on erillinen työsopimus,
jolloin aloittamattomasta työvuo-

rosta ei makseta sairasan palkkaa.
Jos työsuhde on jatkunut vä-
hintään kuukauden, työntekijällä
on oikeus saada esteen ajalta täy-
si palkkansa sairastumispäivää seu-
ranneen yhdeksännen arkipäivän
loppuun, enintään kuitenkin sii-
hen saakka, kun hänen oikeuten-
sa sairausvakuutuslain (364/1963)
mukaiseen päivärahaan alkaa. Al-
le kuukauden jatkuneissa työsu-
hteissa työntekijällä on vastaavasti
oikeus saada 50 prosenttia palkas-
taan.”

Nimimerkki ”Lähihoitaja”

Kunnallisvaalit 2012

Jos olet kiinnostunut STP:n kunnallisvaaliehdokkuudesta, niin tu-
lostta suostumuskaavake STP:n sivulta os. <http://www.tyovaenpuolue.org/kunnallisvaalisuostumus.pdf>. Palauta täytetty kaavake os.
Kalevi Wahrman, Leipurinmäki 2 B, 06650 Hamari. Muut yhteystiedot:
Puhelin 040 5523 099, sähköposti kalevi.wahrman@pp.inet.fi
Laita mukaan erillinen lappu, missä ovat osoitteesi, sähköpostisi ja
puhelinnumerosi. Kaikki muutkin tiedustelut voit kysyä ”Kallelta”.

Työläisuhrit muistuttavat

Suomen luokkasodan työläisuhreja muistettiin jälleen luokkasodan alkamisen vuosipäivänä 27.1.2012. Tilaisuuksia järjestettiin mm. Tuusulassa, Helsingissä ja Hämeenlinnan seudulla.

Muistotilaisuus Tuusulan Paijalan hautausmaalla

Kuva: Seppo Aaltonen

Seppo Aaltonen
Tuusulassa Paijalan hautausmaalla 27.01.2012

Olemme jälleen kokoontuneet muistamaan Suomen työväen vallankumouksen alkamisen vuosipäivää, kun 1918 tammi-kuussa työväki otti maassamme ohjat omiin käsiinsä. Porvarillisessa historiankirjoituksessa puhutaan punakapinasta, vapaus-sodasta ja itsenäisyytaistelusta. Todellisuudessa oli kyse luokka-sodasta, jossa porvarit hyökkäsivät valkokaarteineen työläisten kimppuun. Valkoinen historia unohtaa porvariston vehkeilyn Venäjän porvariston ja entisen tsaarin armeijan ja sen upseereiden kassa.

Vuoden 1917 Venäjän porvarillinen maaliskuun vallankumous, jossa tsaarin valta kumottiin synnytti Suomessa kysymyksen, kuka käyttää korkeinta valtaa Suomessa. Laillinen eduskunta, jossa oli työläisenemmistö, vai entinen Venäjään sidottu valta. Heinäkuussa -17 Suomen eduskunta päätti val-talaista, joka merkitsi päätösvalan siirtymistä eduskunnalle ja asteis-taista itsenäistymistä Venäjän alai-suudesta.

Porvareille tämä ei kelvanut, vaan he riensivät Pietariin hakemaan apua Kerenskin hallituk-selta, jonka seurauksena eduskun-ta hajoitettiin laittomasti venäläis-ten upseerien, kasakkojen ruoski-

en ja aseiden avulla. Toteutettiin laittomat vaalit, joissa porvaristo sai enemmistön eduskuntaan. Tämä merkitsi, että suomeen oli muo-dostunut kaksoisvalta.

Vaalien jälkeen porvaristo aloitti keinottelun elintarvikkei-la, joka johti nälänhätään suurem-missa Etelä-Suomen kaupungeis-sa. Porvaristo ja suurmaanomistajat kätkivät elintarvikkeita. Niitä hau-dattiin maahan ja siirrettiin Pohjan-maal-le. .

Lokakuussa 1917 Venäjän työväki lähti liikkeelle ja otti val-lan omiin käsiinsä suuressa bolse-vikkien johtamassa vallankumouk-sessa. Bolseviikkien tultua Venäjän johtoon tuli mahdolliseksi Suomen irtautuminen Venäjästä. Bolsevis-tinen puolue oli ainoa venäläisistä puolueista, joka johdonmukaisesti puolsi Suomen itsenäisyyttä. Suo-melle myönnettiin itsenäisyys vuo-den 1917 lopussa..

Mutta porvarit eivät nukku-neet, he jatkoivat valmistautumis-ta lyödäkseen lopullisesti työväen-luokan. Venäjän armeijan vetäyty-misestä Suomesta oli tehty sopi-mus, joka merkitsi sitä, ettei venä-läinen sotaväki osallistu eikä se-kaannu Suomen sisäisiin asioihin. Mutta toisin kävi! Lahtiarmeijalle valittiin johtajaksi venäjän armei-jan upseeri Mannerheim. Valkoisil-le lojaalit upseerit antoivat apuaan, kun valkokaartit tyhjänsivät varus-kuntien asevarastoja. Osa kotiutet-tavista venäläisistä sotilaista lastat-tiin juniin ja lähetettiin Karjalan kor-

peen kuolemaan. Puhutaan tuhan-sista miehistä.

Jo tammikuun puolessa vä-lissä valkoiset aloittivat järjes-telmälliset hyökkäykset työväen kimppuun. Niiden seurauksena työväenpuolue oli pakotettu aloit-tamaan vastatoimet valkoisia vas-taan. 27 tammikuuta -18 nostet-tiin punainen lyhty vallankumouk-sen alkamisen merkiksi Helsingin työväentalon torniin.

Heikosti valmistautunut pu-nakaarti taisteli kunniakkaasti kol-me kuukautta hyvin varustettua lahtiarmeijaa vastaan. Punakaar-tien lopullinen häviö sinetöitiin, kun lahtiarmeija sai avukseen Saksalaisia joukkoja, jotka nousivat maihin Hangossa ja Loviisassa pu-naisten selustaan.

Myytit valkoisten itsenäisyy-sodasta ja Suomessa olleiden ve-näläisten sotilaiden tuesta ja aseis-ta punaisille joukolle ovat täydellis-tä valehtelua. Näillä myyteillään ja valheillaan valkoiset terroristit yrit-tävät vain puhdistaa sielunrauhaan-sa.

Hävityn luokkasodan seu-rauksena lahtarit aloittivat en-nennäkemättömän teurastuk-sen. Yli 30 000 ihmistä tapettiin tai annettiin kuolla nälkään ja tautei-hin. Vankilat olivat täynnä, ihmisil-tä riistettiin äänioikeus, punaorpo-ja pakko-otettiin ”kasvatuksellis-is-ta syistä” orpokoteihin. Oli valkois-en terrorin aika, sitä kesti aina tois-en maailmansodan päättymiseen asti.

Yksi myytti on porvariston isänmaallisuus. ”Isänmaalliset” ja-kavat, joka itsenäisyyspäivä keske-nään prenikoita isänmaallisuudes-ta. Mitä on heidän isänmaallisuus? He ovat monopoliporvareiden ja Euroopan Unionin johtajien mario-nettejä. Eurooppaan on muodostu-massa suurvalta, jonka ainoa tavoite on alistaa työväenluokka suur-kapitalistien ikeeseen sekä palaut-taa entisiin siirtomaihinsa EU:lle ja USA:lle alisteiset hallitukset.

Euroopan Unioni on monopo-liporvareiden hanke, jota jokaisen työläisen ja demokraattisesti ajatte-levien tulee vastustaa. Suomen on irtauduttava Euroopan Unionista ja palautettava valta omalle edus-kunnalle.

Olkoon tunnuksemme Irti Unionista, valta kansalle ja työ-väenliike uuteen nousuun.

Lähipalveluiden puolesta Suomen Työväenpuolue STP

HOK-Elannon edustajiston vaa-lit toteutetaan postivaalin ja sähköisen vaalin yhdistelmänä 2.-14.5.-12. Vaalaineisto posti-tetaan äänioikeutetuille touko-kuun alkuun mennessä. Jos olet jäsen, etkä ole saanut vaaliai-neistoa toukokuun alkuun men-nessä tarkista, että jäsentietosi ja osoitteesi ovat ajan tasalla puh 0107660211.

Suomen Työväenpuolueen eho-dokaslista on ”Lähipalveluiden puolesta Suomen Työväenpuo-lue STP”. STP:n ehdokaslista poh-jautuu laajaan yhteistyöhön, jon-ka keskeinen tavoite on: **Osuus-toimintaa tulee kehittää vaihto-ehdona voiton tavoitteluun pe-rustuville markkinoille ja vasta-painoksi ylikansalliselle rahan-vallalle.**

Vaihtoehto kaupan kes-kittämiselle

Lähikaupan palvelujen karsimisen

sijaan niitä tulee laajentaa ja moni-puolistaa. Päivittäistavarakauppo-jen tulee sijoittua siten, että ne ta-voittaa joukkoliikenneyhteyksillä.

Pienituloisten ostohyvityksiä on korotettava ja hinta-alennukset on kohdistettava erityisesti pienitu-loisille tärkeisiin elintarvikkeisiin ja muihin hyödykkeisiin.

Myymälöille tulee antaa mah-dollisuuksia oman toiminnan ke-hittämiseen ilman ylhäältä tulevia määräyksiä.

Osuusliikkeen tulee olla edel-läkävijä työntekijöiden oikeuksien ja vaikutusmahdollisuuksien ke-hittämisessä. Työntekijöiden tulee saada valita edustajansa osuusliik-keen kaikkiin hallintoelimiin.

Pätkätöiden ja muiden epä-tyyppillisten työsuhteiden sijasta on lisättävä normaaleja kokoaikaisia työpaikkoja. Kaikille työntekijöille on taattava vähintään 6 tunnin yh-täjaksoinen päivittäinen työ .

Osuusliikkeen toimintaa tu-

lee kehittää ekologisesti kestä-vän kehityksen periaatteiden mu-kaisesti. Hankinnoissa tulee suosia paikallista pienyrittäjyyttä.

Kehityskauppojen ja ke-hityksmaiden itsenäisten tuotta-jien kanssa on kehitettävä reilua ja suoraa kauppaa ohi ylikansallisten suuryhtiöiden. Osuusliikkeen tulee omassa toiminnassaan torjua kai-kenlainen rasismi ja muu syrjintä.

Osuustoiminnan vahvistami-nen tuotannossa on tärkeä keino turvata, ettei toiminta ajaudu yli-kansallisen pääoman käsiin.

Osuustoiminta ja osuusliike tarjoaa mahdollisuuden omatoi-misuutta edistävään taloudelliseen toimintaan, jossa voimavaroja koo-taan yhteistyöhön ja samalla edis-tetään tasa-arvoisuutta ja huolen-pitoa kaikista. Se tarjoaa kansan-valtaisen vaihtoehdon rahan val-lan hallitsemille globaaleille mark-kinavoimille.

STP/hallitus

Latinalainen Amerikka suuntaa kohti so-sialismia USA:n jatkuvasta uhasta huoli-matta: Kominformin uutiskatsaus

Bolivian ulkomaanvelka pienentynyt biljoonalla dolla-rilla

La Paz, 20.2. (Prensa Latina) - Bolivian ulkomaanvelka on as-teittain pienentynyt viimeisten seitsemän vuoden aikana biljoo-nalla dollarilla, raportoi maan talous- ja rahoitusministeriö maanantaina. Bolivian ulkomaavelka on vähentynyt president-ti Evo Moralesin hallituskautena noudetun itsenäisen talouspo-litiikan ansiosta 1.372 biljoonalla dollarilla, kertoo ministeriö. Suhteessa bruttokansantuotteeseen ulkomaanvelka pieneni tänä aika-na 42.4 prosentista 10.9 prosenttiin.

Kullan kotiuttaminen palauttaa Venezuelalle rahoitusitsenäisyyden

Caracas, 31.1. (Prensa Latina) -- Venezuelan hallituksen päätös ko-tiuttaa ulkomaille talletetut kultavarannot antaa maalle takaisin mah-dollisuuden valvoa rahamarkkinoitaan ja puolustaa kansallista suve-reeniuttaan, sanoi Latinalaisen Amerikan parlamentin (Parlatino) Ve-nezuelan ryhmän johtaja Rodrigo Cabezas tiistaina. Hän muistutti, et-tä 1980-luvulla tehtyjen sopimusten perusteella suuri osa näistä varan-noista lähetettiin ulkomaille takaamaan Venezuelan tarvitseman rahoit-uksen saamista Maailmanpankilta (WB) ja Kansainväliseltä valuuttara-hastolta (IMF).

Päätös kultavarantojen kotiuttamisesta tehtiin ensi sijassa maailman nykyisen finanssikriisin luoman epävarman tilanteen vuoksi ja se palaut-taa nyt rahoituksellisen itsenäisyyden Venezuelan keskuspankille (Cent-ral Bank of Venezuela, BCV), sanoi Cabezas. Venezuelan Toda Venezue-la - TV-kanavalla Cabezas korosti asian merkitystä. Hän sanoi, että kul-ta on huomattavasti paremmassa turvassa kotimaisissa pankkiholveis-sa kuin Venezuelaa alistamaan pyrkivien ylikansallisten rahoituslaitos-ten käsissä.

Kuuba ei koskaan luovu yksipuoluejärjestelmästä - Raul Castro

Havanna, 30.1. (RIA Novosti) -- Kuuba ei koskaan luovu yksipuolue-järjestelmästä, sanoi Kuuban puoluejohtaja ja maan presidentti Raul Castro päättäessään viikonloppuna pidetyn Kuuban kommunistisen puolueen kansallisen konferenssin. ”Me puolustamme yksipuoluejär-jestelmää ... se sisältyy kuubalaisten vapaassa, suorassa ja salaisessa kan-sanäänestyksessä 97.7 prosentin enemmistöllä hyväksymään Kuuban perustuslakiin ja sen viidenteen artiklaan”, hän sanoi.

Tästä keskeisestä periaatteesta luopuminen merkitsisi yhden tai useamman imperialistisen puolueen laillistamista ja soluttautumista Kuuban maaperälle ja samalla luopumista strategisesta aseestamme, kuubalaisten yhtenäisyydestä, josta monet isänmaalliset sukupolvet ovat haaveilleet”, painotti Raul Castro.

Bolivia neuvottelee uusista sopimuksista öljy-yhtiöi-den kanssa

La Paz, 18.1. (Prensa Latina) -- Bolivian valtiollinen öljy-yhtiö YFPF (Yacimientos Petroliferos Fiscales Bolivianos) neuvottelee uusista sopi-muksista öljy-yhtiöiden kanssa, jotka ovat kiinnostuneita sijoittamaan Boliviaan, kertoi YFPF-yhtiön johtaja Carlos Viellegas keskiviikkona La Pazissa antamassaan lausunnossa. Neuvottelukumppaneina ovat Ve-näjän Gazprom, Argentiinan YPF, Vietnamin Petrovietnam, Bolivian GT-LI (Gas to Liquid Internacional SA) ja Iranin NIOC (National Iranian Oil Company), jotka ovat kiinnostuneita hiilivetyjen etsinnästä ja hyödyn-tämisestä.

Villegas kertoi, että lähimpänä sopimusta ollaan venäläisen Gazpro-min kanssa, jota pidetään yhtenä maailman suurimmista kaasun tuotta-jista. Venäläisyhtiön valtuuskunta aloitti maanantaina neuvotteluiden viimeisen vaiheen, joka koskee Azeron alueen öljy- ja kaasuesiintymää Chuquisacan ja Santa Cruzin departementeissa. YFPF esitti joulukuus-sa suunnitelman hiilivetyjen tuottamiseksi vuosina 2011 - 2020 sadalla-kaheksallatoista uudella alueella. Tarkoituksena on lisätä merkittävästi öljyn ja kaasun tuotantoa.

Projektin piiriin sisältyvät teknisen tutkimuksen eri työvaiheet 549 000 neliökilometrin alueella. YFPF:n laskelmien mukaan tähän tarkoituk-seen tarvitaan 1.8 biljoonan dollarin investoinnit.

Yhdysvallat rikkoo kansainvälistä lakia uhkaillessaan Latinalaisen Amerikan maita

Caracas, 16.1. (Prensa Latina) -- Washingtonin uhkailut niitä Latina-laisen Amerikan maita kohtaan, jotka ottivat vastaan Iranin presidentti Mahmoud Ahmadinejadin vierailut, rikkovat kansainvälistä lakia, sanoi Latinalaisen Amerikan maiden parlamentin (Latin American Parliament, Parlatino) jäsen Roy Daza maanantaina.

Daza, joka on Parlatinon Venezuelan ryhmän puheenjohtaja, arvosteli jyrkin sanoin Yhdysvaltain ulkoministeriön tiedottaja Victoria Nulan-din lausuntoja mahdollisista sanktioista niitä Latinalaisen Amerikan mai-ta kohtaan, jotka ovat ryhtyneet kauppasuhteisiin Iranin kanssa.

Venezuelan valtiolliselle ABTV-kanavalle (National Assembly Chan-nel) antamassaan haastattelussa Daza korosti, että tällainen uhkailu loukkaa kansainvälistä oikeutta ja diplomaattisen kanssakäymisen pe-rusnormeja.

Hän sanoi, että Yhdysvaltain hallitus kuvittelee voivansa pakottaa Latinalaisen Amerikan valtioita polvilleen Ahmadinejadin vierailun jäl-keen ja totesi, että Parlatino ja Venezuelan kansalliskokous tulevat pai-navissa vastalauseissaan tyrmäämään tällaiset aggressiot.Ahmadinejad vieraili hiljattain Venezuelassa, Nicaraguassa, Kuubassa ja Ecuadorissa.